Hanna Lee
Billionaires
18+
LADY A
ȘI
PROFESORUL
Volumul 3

Hanna Lee

Billionaires
Volumul 3

LADY A

ȘI

PROFESORUL

Prima iubire nu se uită niciodată.
Al treilea volum „Billionaires" o aduce în prim-plan pe Amber, cea care a plecat de jos, în timp, devenind proprietara unui lanț de restaurante foarte renumite.
Pentru a-și proteja fiica de scandalul urât în care fostul ei soț este implicat, Amber decide să se întoarcă în orașul natal, alături de Mina, pentru a avea parte de puțină liniște.
Dar câtă liniște poate să aibă când descoperă că o să locuiască vizavi de prima ei iubire? Băiatul rău din adolescență care, acum, pe cât este de sexy, pe atât de mult se pare că o urăște, fără ca ea să știe motivul acestui comportament urât.
Vor reuși ei să rezolve problemele trecutului pentru a construi un viitor mai frumos împreună?
Și ce vor face când prezentul intervine între ei?

ISBN general 978-606-9017-10-4
ISBN vol. 3 978-606-9017-13-5
9 786069 017135
STYLISHED

Capitolul 1

Toți erau fericiți, beți, îndrăgostiți și nu vedeau decât prezentul. Momentul acesta în care toți sărbătoream absolvirea liceului. Mult zgomot și mult alcool, iar pipăielile partenerului meu erau momentan destul de cuminți, încât să nu mă deranjeze. Sper că până la sfârșitul petrecerii să nu se îmbete și să înceapă din nou cu avansurile lui, că de data asta chiar nu mai am motiv să stau lângă el.

Pentru că eu eram printre puținii de acolo care se gândeau la viitor, eram entuziasmată de faptul că scăpam de ei și urma să mă duc la una dintre cele mai bune universități din țară.

Între timp, petrecerea se mutase din sala de sport a liceului, în casa unuia dintre colegi și, când am ajuns, totul era cu fundul în sus și-mi era groază să mă gândesc ce vor spune părinții lui a doua zi. Sigur vor regreta că și-au dat acordul pentru așa ceva. Am chicotit, iar prietena mea Julia m-a luat de braț, apărând de nicăieri.

— Nu mai ajungeați odată?! m-a certat, dar în același timp, s-a uitat urât și la partenerul meu, știind că el era șoferul.

Mi-am dat ochii peste cap și am clătinat din cap, încercând să o fac să schimbe subiectul.

— Baby, mă duc să văd pe unde sunt băieții,

mi-a zis Michael și, pupându-mă scurt pe buze, s-a îndepărtat fără alte explicații, spre bucuria mea.

În clipa aceea, fiind lângă urechea mea și plină de entuziasm, Juliei nu i-a luat mai mult de o secundă să-mi zică încet, atât cât s-o aud prin muzica tare care ne umplea urechile în încăperea asta:

— Nu o să ghicești cine e aici!

Inima mi s-a făcut mică și i-am urmărit privirea care m-a condus spre el.

La dracu'... Clay Deacon.

Cel mai sexy băiat din liceu. Cel mai frumos. Cel mai rău. Vecinul meu.

Mda... inima mea avea motive să rămână mică. Pentru că eram îndrăgostită de el de când s-a mutat în casa de vis-a-vis de cea a părinților mei. Aveam 8 ani și, când l-am văzut, am picat în fund. Eu încă susțin că m-am dezechilibrat, dar asta nu i-a împiedicat pe părinții mei să glumească pe seama mea mulți ani după aceea.

Dar nu am recunoscut niciodată că ochii lui albaștri sau părul șaten deschis m-au făcut de multe ori să simt fluturi în stomac. Am fost prieteni în copilărie și, de cele mai multe ori, mă trata ca pe o soră mai mică, dar cu cât creșteam, cu atât ceva ne îndepărta.

În liceu a început să capete acel corp superb, de fotbalist, fiind vedeta echipei de fotbal a liceului, să fie mai înalt și plin de mușchi perfect lucrați.

Dar eu am continuat să îl admir, doar pe

ascuns. Singura care știa secretul fanteziilor mele era Julia, prietena mea cea mai bună.

Știam că nu am nicio șansă la el, iar la liceu abia dacă mă mai băga în seamă, fiind prea ocupat cu antrenamentele sau mereu înconjurat de majorete apetisante și de colegii lui de echipă cu care mereu intra în bucluc.

La început a avut o mașină mai veche, dar după un timp a apărut cu un motor Harley Davidson destul de frumos, ceea ce l-a făcut și mai interesant în ochii celor mai populare fete.

Eu... eram în continuare fata din vecini. Chiar dacă Julia îmi spunea că sunt chiar mai frumoasă decât acele fete, preferam să îmi pierd timpul la bibliotecă sau învățând. Voiam să plec din suburbia asta a Pittsburg-ului, oricât de cochetă era ea. Voiam să învăț în celălalt capăt al țării și să mă stabilesc într-un oraș mare. Orice, dar departe de aici. Departe de ochii albaștri la care visam că mă vor remarca ca pe o fată dornică de atingeri din partea celui pe care îl plăcea cu adevărat.

Era cu doi ani mai mare și acum juca pentru universitatea unde studia, iar viitorul lui era promițător, din ce povesteau părinții lui care erau foarte mândri de reușitele băiatului lor. Avea viitorul asigurat și planul meu era să devin și eu cineva într-o zi, așa cum se anunța și în cazul lui.

Așa că uimirea mea era mare când Julia mi l-a arătat pe Clay la câțiva metri în fața mea. Privindu-mă.

Ea s-a făcut mică, întorcându-se cu spatele și a zis ceva de genul „ne-a văzut că ne uităm la el", dar pentru prima dată nu mi-am mutat privirea rușinată, așa cum o făceam de obicei.

L-am lăsat să mă vadă și să vadă că mă uitam fix la el, așa cum făcea și el. A mijit ochii și am simțit intensitatea acelei priviri albastre până în măduva oaselor. Așa că am cedat și mi-am întors privirea spre Julia, lăsând-o să mă conducă spre bar, de unde ne-am luat ceva de băut.

— Ce caută aici? am întrebat-o, sperând că a aflat ceva de când a ajuns.

— Am înțeles că are un meci important peste câteva zile și l-au lăsat să vină acasă să se relaxeze înainte de antrenamente. Și presupun că l-au chemat și pe el prietenii lui mai vechi.

Am aruncat o privire peste umărul ei și uitându-mă spre el, de data asta am văzut în compania cui era. Nelipsita lui gașcă din liceu și normal că erau și o mulțime de fete pe lângă ei.

Mi-am mutat privirea când am simțit că el din nou privește în direcția mea și mi s-a părut că deja sunt penibilă.

Da. Îmi plăcea foarte tare de el, dar era din altă ligă. Eu eram un șoarece de bibliotecă neînsemnat, iar el fleștea tuturor, în special a fetelor din jurul lui.

Nu am putut să nu mă uit din nou la rochița mea vișinie destul de mulată pe corpul meu subțire pentru gusturile mele. Îmi pusesem o pereche

de pantofi cu toc, care deja mă omorau la degete, dar aveam nevoie de ceva care să mă facă și pe mine mai înaltă de 1,60, cât aveam. Frumusețea cere sacrificii, corect? Însă nu prea știam pentru cine făceam aceste sacrificii, pentru că sigur nu erau pentru partenerul cu care venisem în seara asta.

Michael era un tip drăguț, dar nu mi se alarmau hormonii din cauza lui, nici măcar când mă săruta sau când mai încerca să îmi bage mâna pe sub tricou, după vreo întâlnire. Eram împreună de vreo lună, dar mai mult de atât nu se întâmplase. Niciodată. Cu nimeni.

Dar azi era ziua în care cele mai multe dezvirginări urmau să aibă loc și știam că eu o să plec în aceeași stare așa cum am venit. Nu aveam de gând să îl las pe Michael să fie primul. Nu eram atât de atrasă de el. Sau poate că nu eram destul de beată...

Nu știu. Așa că am dat dintr-un foc peste gât paharul cu bere și m-am strâmbat instant. Era o bere proastă, dar pentru ocazia asta era perfectă. Am mai luat un pahar și am luat-o pe Julia de mână, conducând-o spre ringul improvizat și am început să dansăm. Partenerul ei era, de asemenea, dispărut în misiune ca al meu, dar nu ne deranja pe niciuna. Am dansat împreună, am râs și m-am dus să mai îmi pun un pahar cu bere, ca să pot face față orelor pe care mai trebuia să le pierd pe aici.

— Cred că ai băut destul, am auzit o voce rece lângă mine, care mi-a înghețat sângele în vene.

Era aproape lipit de mine și fără să îmi mai spună ceva, mi-a luat paharul de bere din mână și mi-a dat altul cu cola.

Mi-am ridicat încet privirea spre el și am rămas înmărmurită sub ochii lui albaștri, superbi. Părul șaten, aproape blond era scurt pe laterale, dar mai lung în partea de sus și ciufulit într-un mod prea atrăgător.

Dacă eram afară, omul ăsta mi-ar fi făcut umbră fără probleme, atât de mare era în comparație cu mine.

— Dacă nu ești cuminte, te iau de aici și te duc acasă, mi-a spus serios, aproape amenințător.

— Poftim?!

Atât am apucat să comentez nervoasă când m-am trezit la realitate auzind cuvintele lui absurde, dar el deja îmi întorsese spatele și se realăturase grupului.

Hai că asta e deja culmea! Cum rahat are tupeul nesimțit să se poarte ca tata, după ce nici măcar nu mă salută? Putea măcar să mă întrebe „ce faci, fraiero?". Deja eram și mai plină de nervi doar văzându-l cum râde acum cu una dintre blondele din grupul lui. Una dintre multele care i-au trecut sau îi vor trece prin pat. Căci la el oricum e ziua și fata.

Mi-am trântit paharul cu suc pe masă și

m-am îndreptat nervoasă spre Julia, care încă dansa. Primul instinct a fost să o anunț că plec, dar ea m-a prins de mână și m-a răsucit într-o piruetă amețitoare care m-a făcut să râd și, dintr-o dată, mi-am dat seama că nu voiam să îi stric și ei cheful. De fapt, Clay nu merita să îmi stric nici cheful meu. Nu era fratele meu, nu era tatăl meu, deci nu știu de ce ar fi trebuit să acord atenție cuvintelor lui.

Am continuat să mă prostesc cu Julia câteva minute până când l-am văzut pe Michael din nou în peisaj. S-a oprit câteva clipe la grupul unde era și vecinul meu idiot, dar nu m-a surprins, pentru că Michael era în echipa de fotbal a liceului, deci avea destul de multe în comun cu maimuțele alea. Înainte să plece și-a luat pe spate câteva palme ca de încurajare și nu mi-au scăpat câteva priviri ale unora dintre ei, în direcția mea.

Vecinul meu, de asemenea, mi-a aruncat o privire, dar spre deosebire de a celorlalți, a lui era tăioasă și dură.

— Se pare că e felicitat de ceilalți pentru alegerea partenerei din seara asta, mi-a zis Julia chicotind, dar mi-am dat ochii peste cap. Nu te mai strâmba, nebuno, ți-am spus că arăți super și pe cât ești de frumoasă, ăia toți știu și cât ești de inabordabilă.

— Ce să fac dacă mă preocupă școala mai mult decât prostiile lor?

— Măcar azi sper să lași figurile la o parte

și să te porți ca o adolescentă în seara balului de absolvire... și a ridicat din sprâncene, mustăcind în timp ce m-a împins imediat spre Michael, care se apropiase de noi.

— Ce face frumoasa mea? M-a întrebat el când m-a cuprins cu brațele și m-a sărutat pe gât.

Curajoasă mișcare, trebuie să recunosc și chiar dacă tot corpul meu s-a crispat, scăpând o grimasă, nu am făcut niciun comentariu la gestul lui. Am început să ne mișcăm puțin, într-o tentativă de dans, care nu avea nimic în comun cu ritmul care se auzea și mi-a șoptit în ureche:

— Am găsit o cameră liberă la etaj. Ce ai spune dacă ne-am retrage acolo pentru puțină intimitate?

M-am încruntat, știind că nu mă vede. Dar nu mă simțeam deloc pregătită să fac pasul ăsta cu el. De fapt, nu era problema că nu eram pregătită, dar el nu era cel potrivit. Nu îmi imaginam că prima dată o să fie cu marea iubire a vieții mele, eram prea tânără pentru așa ceva, dar pentru numele lui Dumnezeu, măcar să fie cu unul de care îmi place cu adevărat!

Mi-am pus mâinile pe pieptul lui și l-am respins ușor, dar el nu s-a mișcat.

— Michael, nu cred că e momentul potrivit. Hai să ne mai bucurăm de petrecere, am zis încercând să zâmbesc.

S-a îndreptat de spate și m-a privit încruntat.

— Vrei să îți mai aduc ceva de băut?

— Da, am zis repede. Te rog.

Era o scuză să trag de timp. Acum mai trebuia să fac ceva: să scap de el sau să plec de acolo, pentru că era deja ameţit şi, sincer, nu vedeam un sfârşit prea frumos la seara asta cu el în aşa stare.

S-a întors cu paharul mai repede decât mă aşteptam şi eu încă nu aveam o cale de ieşire, fără să creez o scenă. În timp ce beam din pahar guri mici din bere şi mă prefăceam că mă bucur de muzică în prezenţa lui, o căutam cu privirea pe Julia. Dar ea era deja în braţele iubitului ei cu care era de mai multe luni şi nu prea ştiam ce puteam face să îi atrag atenţia, fără să mă duc după ea.

— Te-ai mai relaxat? m-a întrebat Michael rânjind şi punând mâna pe talia mea, în încercarea lui patetică de a mă trage mai aproape.

Am deschis gura să răspund, dar în clipa aia cineva mi-a luat paharul din mână, făcându-mă să mă întorc spre persoana care era acum lângă mine.

— Ţi-am spus că dacă nu eşti cuminte, te duc acasă. Şi cred că ai băut cam mult în seara asta, aşa că mergem. Acum.

Am rămas cu gura căscată, la propriu. Şocată şi nervoasă în acelaşi timp. Din nou băiatul ăsta arogant şi enervant şi al dracului de sexy, îmi lua paharul din mână şi mă trata ca pe un copil mic.

— Poftim?

Lipsa mea de inspiraţie îşi spunea din nou cuvântul. Eram prea şocată să am altă replică.

— Acum, repetă el cu vocea dură ca un tunet.

— Stai, frate, că am eu grijă de ea să o duc acasă, a intervenit imediat și Michael, zâmbind ca prostul. E prietena mea și o conduc eu mai încolo.

Am văzut atunci cea mai urâtă privire în ochii aceia albaștri care păreau că brusc și-au schimbat culoarea în cea mai furtunoasă nuanță.

— Aveai tu grijă să o duci acasă... când? După ce o îmbătai și profitai de ea?

Zâmbetul amețitului dispăru încet și plesni din buze.

— Eh, hai că nu i-aș fi făcut nimic din ceea ce nu ar fi vrut și ea.

— Mai încearcă placa asta și când o să fii treaz. Acum ea merge acasă și eu o să mă asigur că ajunge în siguranță.

Și fără să apuc să comentez, brațul lui puternic mi-a cuprins talia, împingându-mă spre ieșire.

— Ce dracu' îți imaginezi că faci? am explodat de îndată ce am ieșit la aer și departe de gălăgia din casă.

— Ți-ai mai tras-o cu ăsta?

Întrebarea lui dură m-a făcut să deschid ochii la maxim.

— Răspunde-mi!

— Nu, am zis repede. Dar ce te interesează pe tine?

— Atunci crede-mă că nici nu vrei să ți-o tragi cu el azi, pentru că e deja beat și te asigur că nu o să îți facă prea mare plăcere.

— Tot nu înțeleg ce te interesează pe tine!

— Cum dracu' să nu mă intereseze, când te știu de atâția ani? Crezi că o să stau liniștit, știind că ești cu idiotul ăla? Ce dracu' e în capul tău?

Uimită de cuvintele lui, am lăsat o fărâmă de furie să se risipească și mi-am întors privirea.

— Hai să mergem, a zis de data asta mai calm. E o petrecere de căcat oricum.

— Nu pot să merg acasă așa devreme. Ai mei mă vor lua la întrebări și chiar nu am chef de dat explicații.

Și-a trecut o mână prin păr și a oftat.

— Știu eu unde putem pierde câteva ore, numai hai să plecăm dracului de aici, până nu mă întorc să îl bat pe măscăriciul ăla libidinos.

Și-a pus mâna caldă pe spatele meu și m-a condus spre mașina lui parcată la doar câțiva metri. Dar și după ce am urcat, locul unde fusese palma lui încă îl simțeam cald. Și gol.

Furia era înlocuită acum cu altceva. Cu acel sentiment pe care îl aveam de fiecare dată când îl vedeam.

— E o pădure mai retrasă pe marginea râului, la vreo 3 kilometri de casă. Măcar acolo nu te vede nimeni care mâine ar putea să te raporteze la ai tăi, a zis când a pornit mașina și a plecat în viteză.

Capitolul 2

Știam locul. Fusese o pădure mult mai mare acolo, dar începuseră să construiască niște spații de birouri în zonă și au distrus locul acela, pe care nu l-am mai văzut de ani buni și, din acest motiv, nimeni nu mai mergea acolo.

Am ajuns în tăcere, pentru că deja vina se instala în sufletul meu.

— Îmi pare rău că ai plecat și tu din cauza mea, am spus. Și mai ales că acum trebuie să stai după fundul meu...

— Nu mă deranjează. Fundul tău merită.

Nu am apucat să îi văd fața pentru că a coborât din mașină și s-a dus în spate, la portbagaj.

Am coborât și eu după câteva clipe, exact când el a trecut pe lângă mine și mi-a pus o geacă în brațe.

— E un pic mai răcoare aici, iar tu ai cea mai minusculă rochie pe care am văzut-o. Ai tăi te-au văzut cum ai plecat îmbrăcată la nenorocitul ăsta de bal?

— Pe bune, nu crezi că exagerezi? Nu ești fratele meu ca să mă dădăcești atâta, oricât de mult apreciez gestul de a-mi da geaca asta.

— Nu poți să îmi mulțumești simplu pentru geacă și atât?

Mai luase din portbagaj o pătură pe care o

întinse peste iarbă și acum se uita la mine cu mâinile pe șolduri. Nu puteam să nu remarc mușchii încordați ai brațelor care se dezvăluiau în fața mea acum, pentru că purta un tricou alb cu sigla universității lui în piept.

— Eu îți mulțumesc pentru geacă, dar tu poți să nu te mai porți ca fratele pe care nu îl am și nici nu îl vreau?

Oftă.

— Crede-mă că ultimul lucru pe care îl vreau acum este să mă port ca un frate cu tine.

— Dar ca ce vrei să te porți?

Tonul lui m-a intrigat și am simțit că trebuie să bat fierul cât era cald și așa poate aflam ce dracu' e în capul lui când mă vede. Dacă mă vede...

Își trece din nou mâinile prin păr și înjură printre dinți, întorcându-se cu spatele la mine. Era încordat și eu mă simțeam tot mai atrasă de el.

Am făcut un pas spre el. Și încă unul.

— Clay? l-am întrebat încet. Ca ce vrei să te porți?

— Ca un animal, mi-a spus și am simțit cuvintele în stomacul invadat de fluturi.

— Ce vrei să spui?

S-a întors spre mine.

— Cine dracu' ești și ce ai făcut cu copila aia care se juca în grădină și își uita mereu jucăriile la mine în curte?

De data asta vocea lui era răgușită, iar privi-

rea lui... era exact acea privire pe care eu o visam că am să o primesc din partea lui. Întunecată, pătrunzătoare, încărcată de dorință.

— Nu te-am adus aici pentru asta, dar mă jur că de când te-am văzut în seara asta am vrut să îți sărut buzele. Te-am adus aici să te iau de lângă labagiul ăla, pentru că nu voiam să știu că, într-o camera la nici 10 metri de mine, tu ai fi putut să ți-o tragi cu cineva. Pur și simplu am vrut să te iau de acolo. Să te țin aproape. Sau acasă, unde știam că nimeni nu mai salivează după tine.

Dumnezeule, ce îmi auzeau urechile... erau cuvinte rupte din Rai. Sau cel puțin așa le simțeam eu. Nu erau cuvinte de dragoste, știam că nu este vorba de asta aici, dar era un sentiment plăcut de posesivitate pe care îl simțeam din partea lui și care mă umplea de încântare. Și de dorință. Pentru că, spre deosebire de el, eu eram îndrăgostită de el.

Iar el voia să îmi sărute buzele.

— Atunci mă bucur că m-ai adus aici, am șoptit.

În acea clipă m-a prins de braț și m-a tras spre el, lipindu-mă de pieptul lui puternic.

Mi-am mușcat din instinct buza de jos și el și-a ridicat imediat mâna spre obrazul meu, mângâindu-l.

— Ești atât de frumoasă...

Razele lunii coborau printre noi, formând umbre nevinovate pe trupurile noastre lipite.

Mi-a ridicat încet bărbia și buzele lui s-au atins de ale mele ca o adiere. Apoi încă una, urmată de atingerea fină a limbii lui, care mi-a umezit buza de jos chiar înainte de a o cuprinde cu buzele lui.

Era un adevărat joc al seducției și mă simțeam deja amețită la cât de bine era. I-am cuprins talia cu brațele și atunci buzele noastre s-au unit perfect, gustându-se cu o dorință care creștea tot mai mult, în timp ce limbile dansau într-un mod erotic ce îmi trimitea fiori în tot corpul, până acolo jos.

Degete lui s-au pierdut în părul meu prins într-un coc și, într-o clipă, am simțit cum acesta îmi cade în valuri pe umeri, iar el și-a trecut cu delicatețe degetele prin el. Era cireașa de pe tortul creat de gura lui peste a mea, așa că un geamăt mi-a scăpat din plămânii care rămâneau tot mai repede fără aer.

Aproape că m-am dezechilibrat din cauza tocurilor care nu-mi mai susțineau picioarele prea moi, iar el mi-a șoptit printre buze:

— Descalță-te.

M-am conformat, ascultătoare și astfel am devenit și mai mică pe lângă el.

M-a tras mai aproape, imobilizându-mi ceafa și gura lui a găsit-o pe a mea cu și mai multă poftă.

— Ești atât de mică și fragilă, mi-a șoptit, mângâindu-mi spatele și coborând spre fundul evidențiat de rochia mea mulată.

— Și atât de sexy... și dulce... a continuat printre sărutări fierbinți, în timp ce brațele lui mi-au ridicat corpul ca pe un fulg și s-a așezat pe pătură, cu mine încă în brațele lui.

M-a sărutat și m-a mângâiat minute întregi, dar corpul meu voia mai mult. Eu voiam mai mult. Atingerile lui alimentau un foc care creștea în mine tot mai mult și nimeni nu era mai potrivit decât el în sufletul meu acum pentru a-l stinge. Așa că mi-am răsucit corpul în brațele lui și mi-am petrecut picioarele de o parte și de alta a bazinului lui, ceea ce a făcut ca rochia mea să se ridice considerabil și să dezvăluie chiar și lenjeria mea roșie, în aceeași nuanță cu rochia.

A mârâit ușor și palmele lui au început să îmi exploreze picioarele, coapsele, tot mai sus, până când a ajuns la marginea rochiei deja ridicate.

Respirația mea era tot mai precipitată, dar ca să îl încurajez să continue, mi-am ridicat ușor fundul pentru a-mi putea trage rochia tot mai sus. Și el, ca și când dezgolea un cadou foarte fragil, a continuat să îmi tragă de rochie peste șolduri.

Mi-am desfăcut fermoarul din laterală și am ridicat mâinile, dându-i de înțeles că trebuie să continue.

Dar el s-a aplecat și m-a sărutat prin rochie, între sâni.

— Ești sigură că vrei să continuu?

— Da, am șoptit la fel de încet ca el.

— Ai mai făcut asta?

— Nu...

Și-a ridicat imediat privirea uimită spre mine.

— Sunt sigură că vreau să continuu, i-am tăiat-o cu hotărâre fără să apuce să mai spună ceva. Dacă vrei și tu...

Privirea i s-a îndulcit și mi-a zâmbit în colțul gurii.

— Numai un nebun ar putea să te refuze. Dar nu vreau să regreți mâine că ai făcut asta cu un ratat ca mine.

— Nu ești un ratat. Și nu o să regret nimic, decât dacă te oprești.

Și a continuat să îmi ridice rochia, dezgolindu-mi sânii acoperiți de un sutien cu push-up, tot roșu.

— Ești pasiunea în carne și oase, frumusețe.

Gura lui m-a sărutat pe gât, fierbinte și umedă, coborând între sânii pe care îi masa cu o mână, prin mișcări circulare și blânde. Mi-a deschis sutienul dintr-o mișcare și astfel eram aproape goală în brațele lui, doar în chiloții minusculi.

Gura lui avidă mi-a acoperit sânul drept, dezmierdându-l, gustându-l, lingându-l și jucându-se cu sfârcul întărit, în timp ce cealaltă mână aplica același tratament celuilalt sân.

Am lăsat capul pe spate copleșită de milioanele de senzații care îmi ardeau corpul, eliberând sunete de plăcere printre buzele întredeschise.

Am reușit să găsesc puterea să îmi îndrept capul și am apucat de tricoul lui, ajutându-l să se elibereze de el. Profitând de întreruperea atingerilor noastre erotice, și-a dat rapid și blugii jos și a rămas doar în perechea de boxeri negri pe care îi purta. Dar ce era în spatele materialului textil nu putea fi trecut cu vederea și am înghițit în sec, fiind pentru prima dată când vedeam așa ceva în realitate.

Mi-am mușcat din nou buza și el și-a trecut mâna peste umflătura mare.

— Ce-mi place cum mă privești, frumusețe. Nu îmi vine să cred că ești tu...

A venit din nou lângă mine, dar de data asta s-a așezat deasupra mea, între picioarele mele. A pus lângă noi un prezervativ, dar și-a continuat explorarea corpului meu, care cerea atingerile lui dibace.

Mi-a sărutat cu poftă gura și din nou a coborât spre sânii mei, gustându-i pe fiecare în parte, apoi spre abdomen și, inevitabil, s-a cuibărit între picioarele mele, sărutându-mă acolo jos peste materialul subțire al chiloților mei.

M-a ajutat să îmi ridic fundul puțin, cât să mă scape de ei și a revenit în aceeași poziție. Doar că acum eram complet goală în fața lui. Total expusă. Iar inima îmi bătea cu putere.

— Dacă vrei să ne oprim, să îmi spui, mi-a zis și și-a trecut limba peste labiile mele, făcându-mă să îmi arcuiesc spatele. Tu decizi, frumu-

seţe, pentru că eu nu cred că mai pot să mă opresc acum că am gustat dulceaţa ta. Doar tu mă poţi opri.

— Nu te opri, am reuşit să spun.

— Atunci relaxează-te. Lasă-mă să te gust şi o să vezi că o să fie bine.

Şi asta a făcut. M-a lins, m-a supt şi m-a gustat, făcându-mă să simt lucruri pe care nu le-am simţit niciodată. M-a penetrat încet cu un deget, urmat apoi de încă unul, dar asta nu făcea decât să îmi ducă corpul tot mai aproape de acele senzaţii total necunoscute de mine. Jocul degetelor lui era menit să mă obişnuiască, probabil, cu ceea ce urma să fie în mine. Cu membrul lui gros pe care îl doream şi pe care acum îl acoperea cu prezervativul de lângă noi.

— O să doară puţin la început, dar dacă este prea mult şi vrei să mă opresc, îmi spui.

Şi-a fixat privirea în ochii mei cerând confirmare.

— Îmi spui, da?

Am aprobat din cap şi l-am simţit acolo, la intrarea în miezul meu. Intra încet şi chiar dacă simţeam cum mă rup în jurul lui, durerea era suportabilă şi l-am lăsat să continue. A ieşit puţin, lăsându-mă să mă obişnuiesc cu el şi apoi a intrat din nou, dar de data asta mai adânc şi am simţit o durere ascuţită, care m-a făcut să închid ochii şi să întrerup contactul cu privirea lui pătrunzătoare.

A stat nemişcat câteva clipe şi acea durere

parcă începea să dispară, iar el a început să se miște în mine și încet, încet, alte senzații mult mai plăcute luau locul acelei dureri tot mai estompate.

Cu cât se mișca mai adânc și mai repede, cu atât corpul meu era tot mai înfierbântat, atingerile lui tot mai dornice, sărutările tot mai pătimașe, el tot mai intens și mai rapid. Și am simțit cum sunt cuprinsă de fiori care aproape îmi amorțeau tot corpul, până când s-au contopit într-o flacără ce a explodat în tot trupul meu și am țipat numele celui care mă adusese atât de aproape de soare.

— Clay!

— Oh, da, iubito!

Cuvintele lui erau răgușite și am știu că și el este tot acolo pe marginea prăpastiei, iar când s-a înfipt tare în mine, a scos un răget puternic.

— Oh, Amber!

S-a prăbușit peste mine și după ce a aruncat prezervativul pe lângă pătură, m-a cuprins cu brațele lui puternice și m-a sărutat cu aceeași pasiune ca până atunci.

Capitolul 3

După 13 ani
Amber

Am lăsat orașul în urmă și nu pot să spun că sunt cea mai fericită. Însă sper ca Mina să fie fericită. Pentru că ea contează cel mai mult.

Orașul devenise prea plin de ziariști care ne căutau și în fund, doar ca să publice o poveste proastă în ziarele lor ieftine.

Ultimul incident, când un ziar de prost gust a publicat o astfel de poveste și poze cu fiica mea de 9 ani Mina, mi-a pus capac. Parcă și acum îmi amintesc titlul „Suferințele copilului în urma greșelilor tatălui" și o poză cu Mina în brațele mele, după ce o luasem de la școală. Pentru noi era o zi normală, dar pentru ei era un motiv în plus să mai câștige câteva vizualizări. Din fericire, prietena mea Deanne s-a ocupat de site-ul respectiv, blocându-l total, însă nu puteam face asta de fiecare dată cu fiecare site de acest gen. Și erau destule interesate de scandalul fostului meu soț Bobby, marele om de afaceri care era acum investigat la sânge pentru niște afaceri dubioase.

Din fericire, eu eram deja divorțată de el la momentul în care aceste probleme au început să apară, însă, de dragul Minei și al imaginii de care

el avea nevoie să o păstreze intactă pe perioada procesului, decisesem să locuim parțial împreună și, cum viața noastră privată era destul de... privată, nu mulți erau cei care știau că, de fapt, noi eram divorțați.

Dar acum răbdarea mea ajunsese la limită și Mina nu mai era deloc ferită de scandalul lui, așa că în scurt timp el s-a mutat din casa în care locuisem ca o familie și a încercat pe cât posibil să ne ferească de nebunia din viața lui.

O iubea pe Mina ca și când era fiica lui, chiar dacă nu era tatăl ei biologic. Iar ea îl iubea destul de mult, fiind singura figură bărbătească pe care o cunoscuse de când se născuse, dar a știu adevărul de la început și cred că asta a oprit-o să se atașeze chiar atât de mult de el. Ceea ce acum îi face destul de ușor să accepte despărțirea noastră definitivă și să fie foarte încântată de schimbarea noastră.

Și uite că acum după ce am aterizat în Pittsburg, m-am urcat la volanul noii mașini 4x4 pe care am luat-o pentru acest oraș și ne îndreptăm spre casa unde vom locui, cel puțin pentru următoarele luni și poate chiar mai mult, dacă Mina se acomodează.

Pittsburg-ul este orașul meu natal, dar am plecat de aici imediat după terminarea liceului. Prima dată în Los Angeles, unde am rămas însărcinată cu Mina în urma unei relații cu un idiot care nu voia să aibă un viitor alături de mine, con-

siderând că familia mea nu este la nivelul familiei lui implicate în politică și cu imagine „impecabilă". L-am mințit că o să fac avort și nu i-am spus că la momentul respectiv eu aveam deja conturile mai pline decât ale întregii lui familii și că nu aveam nevoie de ajutorul lui. Am rămas în Los Angeles împreună cu cele mai bune patru prietene ale mele și ne-am cumpărat împreună prima casă acolo, o vilă într-o zonă de lux a orașului. Mi-am dus sarcina la bun sfârșit și am mai locuit o perioadă împreună cu ele, timp în care, în paralel, dezvoltam împreună diferite afaceri și tot mai multe investiții. Fiind mamă, trebuia să stau mai mult acasă, așa că mi-am descoperit pasiunea pentru bucătărit și nu mi-a trebuit mult timp să deschid primul restaurant, care în prezent deține două stele Michelin.

Dar mereu simțeam că în orașul ăla mă ascundeam, așa cum îmi ascunsesem sarcina, așa că am decis să mă mut în New York, unde aveam în plan deschiderea unui alt restaurant la fel de select. Fetele au fost și ele încântate de schimbare și în mai puțin de jumătate de an eram toate mutate fiecare la casa ei în marele oraș.

Mina avea 4 ani când l-am cunoscut pe Bobby și era al doilea bărbat din viața mea. De fapt al treilea, dar pe primul nu prea îl consider ca fiind o relație, pentru că a fost doar pentru o noapte.

Și cu toate astea, amintirile legate de acest

băiat care m-a dezvirginat în noaptea absolvirii nu puteam să le alung atât de ușor, în special că acum mă întorceam la „locul faptei", în aceeași suburbie unde eu și el fusesem vecini și urma să locuiesc chiar la două case de locuința părinților mei și implicit și de a părinților lui, care locuiau peste drum de noi.

În cei 13 ani care au trecut de atunci am aflat foarte puține lucruri despre el. Știu că devenise un jucător de fotbal american destul de bun și apreciat în NFL și că făcuse o grămadă de bani pe care îi investise pe nu știu unde și, din ce îmi mai povesteau părinții mei, era asigurat pe viață, cum se exprimau ei.

Normal că m-am bucurat să aflu că este bine. Mai vedeam din când în când poze cu el prin câte un ziar și nu puteam să nu mă pierd cu privirea pe corpul bine sculptat și în ochii aceia albaștri care m-au făcut să fiu îndrăgostită de el toată adolescența mea.

Acum zâmbeam, amintindu-mi cât de amorezată putusem să fiu. Și cu toate astea, niciodată nu am regretat că el a fost cel căruia i-am dăruit virginitatea mea, pentru că nu cred că am mai avut de atunci un bărbat atât de atent și afectuos, ceea ce îl făcuse perfect pentru o primă partidă de sex.

Acum mă întristez. Nu e frumos să fac comparații. Și Bobby a fost un partener destul de bun la pat, dar... ceva a lipsit și de acea relația noastră s-a răcit destul de repede.

— Mami, ești bine?

Vocea micuței mele mă aduce la realitate.

— Da, pisică. Doar mă gândeam la niște lucruri.

— Nu prea bune, presupun, pentru că erai cam încruntată.

Are 9 ani, dar este mai perspicace și mai matură decât mine, de cele mai multe ori.

— E normal să mă gândesc la cum o să fie viața noastră aici.

— Ai zis că încercăm. Dacă nu ne place, ne întoarcem, nu?

— Da, pisică. Facem cum vrei tu, ți-am spus. Și între timp, dacă vrei să mergem în New York să îți vezi prietenii, trebuie să îmi spui. În două ore suntem acolo.

— Oricum luna asta sunt toți plecați în vacanțe, până începe școala și așa am timp destul să mă joc cu cei de aici.

În comparație cu mine, Mina petrecuse aproape fiecare vacanță alături de părinții mei și avea o mulțime de prieteni pe aici. Eu însă, nu mai fusesem în acest oraș de aproape cinci ani.

— Mami...

— Da.

— Am o problemă mai gravă decât prietenii din NY.

Mă uit îngrijorată spre ea, exact când opresc la un semafor.

— Ce s-a întâmplat?

— Mi se mișcă un dinte.

Încep să râd.

— Nu ai ce să faci. Nu e nici primul și nici ultimul.

— Mami! se vaită ea. Nu vreau să fiu știrbă!

— Crezi că printre ceilalți copii de vârsta ta nu o să fie niciunul cu cel puțin un dinte lipsă?

Își pune mâinile în poală și oftează resemnată.

— O să o vorbesc cu bunica să ne recomande un stomatolog bun pe aici și mergem zilele astea. Cu cât scapi mai repede de el, cu atât apare cel nou mai repede.

— Bine.

Rămân cu zâmbetul pe buze până când parchez mașina în fața noii noastre case. Este în același stil clasic ca toate din acest cartier, doar că în ultima lună de când am decis această mutare, am avut timp să fac mai multe schimbări înăuntru, ridicând-o la nivelul tehnologic cu care eram obișnuită eu și prietenele mele. Afară am vopsit gardul, dar înăuntru leopardul nostru era al dracu' de modern și periculos pentru eventualii intruși.

Chiar dacă părinții mei locuiau la două case de noi, știau cât de mult țin la spațiul meu privat și nu aveau să ne deranjeze de câte ori ar fi avut ocazia. Ne spuseseră clar că suntem binevenite oricând vrem să trecem pe la ei, așa că în seara asta ne așteptau la cină să sărbătorim.

Am parcat pe aleea lată și când am coborât

din mașină am tras adânc aer în piept. Aer curat, miros de iarbă tunsă, cântecele păsărelelor prin copaci... Chiar era o altă lume.

— Acum că am ajuns cu bine, trebuie să îți spun că ești un șofer îngrozitor.

Mă uit șocată la fata mea, care mă privește cu mâinile în sân.

— Data viitoare să conduci tu. A! Stai, că ești prea mică!

Și am scos limba la ea, imitându-i poziția.

— Acum am înțeles de ce în New York aveam mereu șofer.

— Aveam șofer pentru că nu puteam să vorbesc la telefon și să stau pe laptop în timp ce conduceam. Iar aici nu cred că ai vrea să te vadă toată lumea plimbându-te cu limuzina sau cu elicopterul pe unde ai chef, asta dacă nu vrei să ne trezim din nou cu ziariștii pe cap.

Și-a dat ochii peste cap și a ridicat mâinile spre cer.

— Tot ce am zis a fost că nu conduci cum trebuie pentru că ai trecut pe roșu la ultimul semafor!

Mijesc ochii spre ea, dar nu mă vede din cauza ochelarilor de soare pe care îi am pe nas.

— În lipsa altui șofer, va trebui să te mulțumești cu mine, pisică ciufulită ce ești.

Imediat și-a trecut mâna prin părul lung cu nuanțe calde de auriu, iar gestul ei m-a făcut să râd și, dându-și seama că am glumit, scoate limba la mine râzând.

— Hai să luăm bagajele din mașină și să vedem ce putem să despachetăm până la cina cu bunicii.

Cât ea era la duș am profitat de ocazie să îmi sun fetele mele. Surorile mele de suflet.

M-am așezat pe canapeaua din living și pe monitorul mare din fața mea imediat au apărut, pe rând, chipurile celor patru.

— Toate bune pe acolo? mă întreabă Cate, după ce le anunț că am ajuns.

— E liniște. Sper să fie la fel și în continuare.

— Bucură-te de vacanță împreună cu Mina și vedem cum decurg lucrurile mai încolo, completează Tara.

— Vorbind de vacantă, Deanne, cum e luna de miere?

Bronzul se vedea frumos pe pielea ei și asta m-a făcut să zâmbesc.

— E minunată! Coasta de Azur e la fel de superbă, iar apartamentul lui Colin din Monaco este minunat. Mai stăm pe aici o săptămână și un pic, iar după aceea fugim pe o insulă în Maldive.

— Voi sunteți decișI să vă rupeți complet de lume, râde Sofia. Îmi place idea.

— Și pe voi cine vă oprește? o întreabă aceasta.

— Ai dreptate. Cred că Nicholas ar fi mai mult decât încântat să fugim o săptămână, două undeva departe.

— Atunci, nu mai așteptați! o îndeamnă și Cate.

Apare și Mina, iar fetele îi transmit bezele zgomotoase. Este ca un copil cu cinci mame, pentru că și prietenele mele, surorile mele de suflet, cum ne spunem noi mereu, o iubesc extrem de mult.

Mai discutăm tot felul de nimicuri, pe lângă câteva subiecte despre afacerile pe care le avem și în care ne ajutăm una pe cealaltă dacă e cazul și, după ce închei cu ele, mă mai învârt prin casă, aranjând câteva obiecte la noul lor loc și, într-un final, seara luăm cina la părinții mei, care sunt extrem de fericiți că ne au așa aproape.

Capitolul 4

Amber

— Puteam să jur că l-am văzut...

— Lasă-l, mami.

— Nu, Mina. Știu sigur că l-am văzut!

— Și eu l-am văzut, dar acum nu mai e.

— La naiba, înjur ușor printre dinți. Asta e. Va trebui să te descurci fără iPod cât stai pe la bunici.

— Nu e problemă, zice ea zâmbind liniștită. O să îl caut din nou prin cameră când mă întorc. Oricum o să vină și Megan și nu o să îi duc lipsa.

— Bine, pisică.

O iau în brațe și o sărut zgomotos pe cap și apoi o conduc până afară pe aleea din fața casei.

— Distracție plăcută!

— Te bagi să muncești, nu?

— Așa cum mi-am propus. Am o tonă de treabă.

Și ăsta era adevărul pur. Eram aici deja de câteva zile pe care le petrecusem mai mult ocupându-ne de ultimele amenajări prin casă, stând împreună ca fetele prin parc sau seara la filme și desene animate.

Între timp rezolvasem și dintele Minei, dar acum deja nu îi mai simțea lipsa, văzând că mai

toți copiii de vârsta ei se confruntau cu aceeași situație.

În tot acest timp îmi ignorasem aproape total restaurantele și managerii mei deveneau tot mai agitați că nu reușeau să ia legătura cu mine pentru problemele cu adevărat importante. Așa că azi le promisesem că discutăm. Am urmărit-o cu privirea pe Mina până aproape a ajuns la bunici. Distanța era foarte scurtă și după ce mi-a făcut cu mâna, i-am trimis o bezea și am intrat în casă pregătită să mă apuc de treabă.

M-am dus în sufragerie și nebunia a început. Primul telefon, la managerul restaurantului din Los Angeles. Acolo nu erau probleme, dar era timpul să verific dacă treaba merge la fel de bine. Din fericire așa era. Am profitat de ocazie să vin cu o mică sugestie la meniu, de care chef-ul a fost foarte încântat și am stabilit ca pentru următoarea săptămână să o încerce și să vedem părerile clienților înainte de a o face finală.

A urmat videoconferința cu restaurantul din Chicago. Eh, aici erau adevăratele probleme cu furnizorul de carne. Aveam în față toate datele necesare pentru a decide cu ce furnizor nou urma să colaborăm, așa că urmărind datele, îl ascultam pe manager cum îmi prezenta pe scurt avantajele și dezavantajele fiecăruia.

Soneria de la intrate m-a făcut să mă strâmb, știind că nu este momentul să fiu deranjată. A sunat din nou și am vrut să țip să intre, dar știam

că cel mai probabil e mama și ea refuză să intre, chiar dacă ușa e descuiată. Doar dacă îi deschid eu.

— Scuză-mă o secundă, Tom, i-am zis managerului, aruncându-mi ochelarii de vedere, pe care îi purtam ocazional, pe măsuța plină cu agende, hârtii printate, laptop și alte nebunii de care aveam nevoie.

M-am îndreptat rapid către ușa de la intrare și i-am deschis.

Dar nu era mama.

Era el.

— Clay...

Cuvintele mi-au ieșit mai mult ca o șoaptă. Ca o ultimă suflare a unui om înainte să cadă într-un mare gol, pentru că am simțit că pământul mi-a fugit de sub picioare și odată cu el tot aerul din plămânii mei.

Și asta pentru că era izbitor de frumos.

Dacă îl considerasem frumos în adolescență sau în anii care au urmat, atunci când îi mai zăream poza printr-o publicație mondenă, acum eram lovită de adevărata realitate. Și era mult peste ce mi-aș fi imaginat.

În fața mea stătea acum un bărbat de aproape 1,90, poate și mai mult, corpul zvelt și puternic, acoperit de un tricou negru ce îi dezvăluia brațele puternice și o pereche de blugi albastru închis, mulați pe coapsele musculoase. Dar ochii lui albaștri erau la fel de pătrunzători ca ultima dată

când i-am văzut, în acea noapte pe care eu sigur nu o uitasem niciodată. Și asta a făcut ca agitația mea să crească, iar corpul să îmi fie străbătut de fiori care au venit împreună cu zeci de fluturi în stomacul meu. Părul era la fel de scurt ca întotdeauna, dar parcă timpul îi modificase culoarea, fiind acum un șaten deschis, iar urma unei bărbi crescute de câteva zile îi umbrea fața.

Fiind atât de înalt, în comparație cu pitica de 1,60 care sunt eu fără tocuri, capul meu era dat pe spate destul de mult pentru a-l privi de la această distanță destul de mică.

Am stat amândoi tăcuți câteva clipe... nu știu cât a trecut. Timpul parcă se oprise, iar el nu spunea nimic. Decât acea privire care mă făcea să mă gândesc la lucruri nepotrivite și la ce mi-ar putea spune dacă privirea lui ar avea voce.

— Deci chiar tu ești.

Vocea lui era mult mai groasă decât mi-o aminteam. Mai matură. Mai bărbătească. Dar tonul în care a făcut remarca a părut mai mult ca un tunet. Pentru că nu simțeam nici măcar o undă de fericire. Decât ceva amenințător.

Ceea ce m-a făcut să îmi revin un pic din tunelul amintirilor în care mintea mea se afunda tot mai tare.

— Mă bucur să te văd, am reușit să spun cu jumătate de zâmbet și ăla extrem de forțat.

— Mda, sunt sigur de asta.

Mă încrunt. Eu încerc să fiu politicoasă, dar

tonul lui nu numai că e foarte rece, dar e și ironic. Ce dracu' i-am făcut de are reacția asta după 13 ani?

— Te-ai mutat aici?

— Cel puțin pentru câteva luni, răspund încurcată.

— De ce?

Ok... omul a luat-o razna.

— Scuză-mă că te întreb, îi zic schimbându-mi total tonul în unul mult mai controlat, ca și cum chiar aș fi stăpână pe mine. Dar care dracu' e problema ta?

Chipul îi rămâne înmărmurit și clipește des ca și când mi-a crescut brusc o pană în moțul capului.

— Vii la mine la ușă să mă iei la întrebări pe un ton superior, de parcă ți-am furat premiul de Miss Popularitate dat de primăria orașului! Ce te interesează dacă m-am mutat sau nu?

— Corect. De ce dracu' m-aș aștepta să îmi explici ceva mie?

Privirea lui rece mă pătrunde până în măduva oaselor și, brusc, se întoarce pe călcâie și cu pași apăsați se îndreaptă spre casa lui.

Uimită, pentru câteva clipe continuu să îl privesc cum se îndepărtează și... nu îmi vine să cred.

Ce dracu' tocmai s-a întâmplat? Care e problema lui cu mine?

Deodată, îmi aduc aminte că eram într-o

discuție cu managerul din Chicago și mă întorc repede în sufragerie.

— Toate bune? mă întreabă un pic îngrijorat și nu pot să nu mă gândesc că poate a auzit discuția mea cu Clay.

— Da, o mică neînțelegere între vecini, mint, zâmbind ușor. Să revenim la ale noastre.

*

După aproape două ore termin ceea ce trebuie să fie primul val de conversații. Treabă mai am o tonă, însă acum pot să iau o pauză de câteva minute și să recapitulez discuția de mai devreme cu vecinul meu.

Nu îmi dau seama nici dacă mă picuri cu ceară ce am făcut să îi provoc această reacție. Oare în cei 13 ani de când nu l-am mai văzut omul și-a pierdut mințile de la loviturile primite pe teren? Nu sunt adepta violenței, absolut deloc, dar dacă are nevoie de o bâtă de baseball în cap să își revină, sunt dispusă să mă sacrific.

Îmi mai fac o cafea și mai stau câteva minute în bucătărie, uitându-mă pe geam spre casa lui. Nu văd mare lucru, dar știu că e acolo.

Ciudată reîntâlnire după 13 ani. Mi-am imaginat de multe ori acest moment, dar niciodată așa.

Da. Mi-am imaginat. Pentru că nu l-am uitat niciodată. A fost prima mea iubire și nu doar o flacără adolescentină de câteva săptămâni. Eu am fost cu adevărat îndrăgostită de el înainte de

noaptea aceea și cred că am continuat să fiu și mai îndrăgostită mulți ani după ce am petrecut acea noapte minunată.

Una dintre cele mai frumoase amintiri din viața mea. Poate cea mai frumoasă, dacă stau să măsor și nivelul de fericire pe care îl aveam atunci. M-am dăruit lui cu totul și a fost perfect.

Dar știam că este un fustangiu și chiar nu voiam să trec prin situația jenantă de a doua zi în care el să caute scuze să mă evite, așa că a doua zi am luat-o pe Julia la o plimbare și ne-am întors abia când afară era deja noapte. Și același lucru l-am făcut și în ziua următoare, când el urma să plece înapoi la Universitate, unde avea meciul acela important. Până la sfârșitul săptămânii eram deja plecată la o mătușă pentru restul verii și apoi am plecat în Los Angeles la universitatea mea. Astfel s-a dus orice șansă de a-l mai vedea.

De multe ori m-am gândit că m-am purtat așa copilărește, nu ca să îl scutesc pe el de o situație aiurea, ci pentru a mă scuti pe mine de una. Mi-era frică de faptul că o să vadă pe toată fața mea cât de îndrăgostită eram și probabil ar fi râs de mine. Așa că am preferat să fug și să evit orice situație penibilă.

Nu am avut nicio pretenție de la el, așa cum probabil alta ar fi procedat în locul meu după ce îi oferise virginitatea... și el? Așa îmi mulțumește după 13 ani, făcându-mă să regret că îl revăd?

Nu mă așteptam să devină un arogant și un

nesimţit în anii ăştia. Dar se pare că succesul avut pe terenul de fotbal şi prin paturile zecilor sau sutelor de fotomodele prin care a trecut i s-a urcat la cap şi acum crede că are vreun drept să mă ia pe mine la întrebări. Să se ducă la iubitele lui slăbănoage şi înalte şi să le ia pe alea la întrebări, că eu nu am timp de prostiile lui şi nici nu intru în acea categorie de femei cu care el umblă, aşa că nu are ce să mai caute la uşa mea. Nici măcar ca vecin.

Dacă o să vină să îmi ceară o cană de zahăr, o să i-o torn în cap.

Dar acum că stau să mă gândesc... ce mama naibii caută el în Pittsburg? Din câte ştiu, ai lui se mutaseră în Florida, graţie bunului lor fiu care le cumpărase o locuinţă acolo.

O singură persoană îmi putea răspunde la dilema asta şi trebuia să fiu foarte precaută să nu trezesc suspiciuni, că altfel nu mai am scăpare: mama.

Aşa că, la cină, mă autoinvit la ai mei şi reuşesc să aflu câteva chestii interesante.

— L-ai văzut pe Clay? zice ea brusc plină de încântare. Nu-i aşa că arată bine?

Îmi dau ochii peste cap. Nu asta mă interesează.

— El cu ce ocazie e pe aici? Parcă mi-ai spus că ai lui sunt mutaţi în Florida.

— Da, sunt de aproape un an acolo. Dar el s-a mutat aici acum aproape jumătate de an, după ce

s-a retras din fotbal după o accidentare mai urâtă. Știu că are și niște afaceri și mai pleacă din când în când, dar în rest e mai tot timpul pe aici. E băiat de treabă și ajută comunitatea destul de mult.

Mai vrea să spună ceva, dar din păcate conversația ne este întreruptă de tata și nu mai reușesc să aflu și alte detalii. Oricum îmi e suficient să îmi dau seama că vecinul meu este unul destul de permanent.

Și asta nu este bine.

Capitolul 5

Amber

O donație foarte frumoasă la noua școală și nu am nicio problemă cu înscrierea Minei în noul an, chiar dacă locurile sunt deja ocupate.

Directoarea este toată un zâmbet și este extrem de recunoscătoare, însă sentimentul e reciproc, pentru că aveam mare nevoie ca Mina să nu piardă din cursuri din cauza deciziei mele de a pleca din New York așa repede.

Îmi povestește despre școală, despre profesori, despre activitățile extrașcolare și aici subiectul îmi atrage atenția, pentru că știu că Minei îi plac astfel de activități.

— Cum de nu m-am gândit? zice ea, mai mult vorbind singură și apoi mi se adresează cu un zâmbet mare pe chip. Intenționați să plecați pe undeva săptămâna aceasta?

— Nu, răspund cu o ușoară ezitare.

— Joi, adică peste 4 zile am organizat ca un grup de copii să meargă la Pickerel Creek. Este o rezervație naturală lângă Lacul Erie și este o zonă minunată pentru relaxare, iar copiii au ocazia să vadă o mulțime de animale sălbatice. Sunt doar 7 copii înscriși, iar dacă sunteți de acord să meargă și Mina, ar fi ideal. Ar fi patru fete și patru băieți.

— Dacă așteptați o secundă, pot să vă confirm chiar acum cât vorbim, replic eu și imediat îi scriu un mesaj Minei despre acest subiect.

Îmi răspunde destul de repede cu un mare „DA!! Megan era deja înscrisă, deci pot să stau cu ea în cameră!".

Zâmbesc și îi dau vestea bună directoarei care deja le notează pe cele două fete să stea împreună în cameră.

Sunt chiar fericită că Mina o să se distreze în această vacanță.

— Câte zile o să dureze?

— Luni după-amiază este întoarcerea. Dar am să fiu directă cu dumneavoastră și o să am o mare rugăminte, dacă m-ați putea ajuta.

Ok... ce mai vrea?

— Grupul trebuia să fie însoțit de doi profesori, dar din păcate doamna Ferguson s-a îmbolnăvit și nu am pe cine trimite în locul ei. Am mai discutat cu unul dintre părinți, care inițial a fost de acord, dar ulterior i-a apărut ceva în program și nu mai poate. Nu sunt mulți copii, dar ar fi totuși indicat să avem doi oameni maturi care să se ocupe de ei. Domnul profesor de sport pentru băieți și o mamă pentru fete. Iar dumneavoastră deja le cunoașteți pe două dintre ele, deci treaba va fi foarte ușoară. Vă cer prea mult dacă v-aș ruga din tot sufletul meu să mergeți în excursie?

Să mă bată mama dacă știu cum să ies din povestea asta. Să o trimit pe maică-mea? Ea nu

pleacă nicăieri fără tata. Sau, mai bine spus, tata ar muri fără ea atâtea zile; zici că sunt născuți lipiți. Sunt blocată și nu reușesc să găsesc nicio scuză rezonabilă. Femeia asta știe că eu stau acasă și nu am un job unde ar trebui să fiu. Nu știe și nu trebuie să știe ea care îmi sunt afacerile mele, de fapt, și că lucrez de acasă.

Așa că încerc să mă gândesc la cum aș putea să mă împart și cu treburile mele dacă ar fi să merg. Partea cea mai bună este că rezervația asta este la jumătate de oră de Cleveland și chiar voiam să mă întâlnesc cu cineva acolo pentru a discuta despre posibilitatea deschiderii unui restaurant acolo. E un oraș mai mic față de cele în care am deschis până acum, însă are potențial pentru segmentul de restaurante de familie pe care încerc să îl dezvolt în paralel cu cel de lux.

Alt avantaj nu reușesc să găsesc la toată excursia asta. Sper ca locul să aibă internet.

— Cred că pot să merg, doar că m-ar ajuta dacă aș putea să fac o mică staționare în Cleveland. Cred că reușește profesorul de sport să plece cu copiii de aici și să ne vedem direct acolo? Am să încerc să nu întârzii prea mult, ba chiar o să plec înaintea lor, ca să îi prin din urmă.

— Sunt sigură că putem aranja așa! Sunt extrem de fericită că am rezolvat problema asta așa repede! Chiar eram fără speranță și îmi era teamă că va trebui să anulez excursia!

Zâmbetul ei este molipsitor și văzând ușura-

rea pe chipul femeii trecute de 50 de ani, nu pot să nu mă simt bine că fac un lucru bun.

Și uite că timpul trece repede și imediat vine ziua de joi. Mina este cu bagajul făcut și urmează să fie condusă de părinții mei la școală, unde este punctul de plecare al copiilor.

— Mina, să ții telefonul aproape, pentru că o să te sun dacă am probleme să găsesc cabana.

— Da, mami.

— Ți-ai împachetat tot ce ai nevoie?

— Da, mami.

E cu nasul în telefon, preocupată cu un joc, în timp ce eu îmi strâng rapid laptopul și agenda în care mi-am notat punctele pe care trebuie să le discut la întâlnirea de azi.

Sunt îmbrăcată cu o pereche de pantaloni din piele cu talie înaltă, foarte subțiri și cu un tricou alb. Pe umeri am un sacou, tot negru, iar în picioare clasicii stiletto negri cu talpă roșie. Părul meu nu este foarte lung, până la umeri, cu ondulеuri ușoare în nuanțe de blond. Aplic rimel și efectul este wow ca de fiecare dată, pentru că îmi evidențiază culoarea cenușie a ochilor. În concluzie, arăt foarte bine pentru întâlnirea pe care o am peste două ore jumătate în Cleveland, cu condiția să îmi păstrez înfățișarea impecabilă și pe parcursul drumului.

Nu știu de ce nu am mers cu avionul până acolo și apoi mă schimbam în ceva lejer și conduceam până la rezervație. M-am grăbit să le rezolv

pe toate și nu m-am gândit că va trebui să conduc ore întregi în ținuta asta. La naiba cu capul meu zăpăcit! E prea târziu acum să mai sun pilotul și nici elicopterul nu îl am aici.

Off....

— Ok, Mina, eu am plecat. Ne vedem acolo peste 4 ore și un pic.

— Bine, mami, zice și imediat lasă telefonul și mă ia în brațe. Ai grijă cum conduci.

— O să am, pisică. Și tu să fii cuminte și ascultătoare.

— Așa cum sunt de obicei...

— Știu că așa ești de obicei, dar eu trebuie să îmi fac datoria și să îți reamintesc.

— Bineee, zice plictisită.

— Distracție plăcută! Hai că o să vină bunica în câteva minute să te ia la ea până plecați spre școală.

— Mă mai uit o dată în lucruri, între timp, să fiu sigură că am tot.

— Bine, pisică. Verifică să nu îți lipsească ceva.

O pup zgomotos și ea râde, apoi mă conduce la mașină.

Fără să vreau, mă uit spre casa lui Clay și pentru câteva clipe mă întreb ce o face. Nu m-am mai întâlnit cu el din ziua aia, chiar dacă l-am mai văzut pe geam de vreo două ori.

De fiecare dată am profitat de perdeaua care acoperea geamul să îi analizez corpul mult mai

bine lucrat decât îl știam, mișcările puternice ale brațelor când își ridica punga cu alimente, mersul bărbătesc și blugii mulați pe coapsele musculoase.

Aș fi o nebună să mă mint spunând că nu arată bine. Arată dumnezeiește de bine...

Îmi dau în minte două palme și mă urc în mașină. Am plecat, făcându-i cu mâna Minei și, din acest moment, mă concentrez pe drum și pe întâlnirea mea.

Din fericire, ajung la timp, traficul fiind destul de lejer, iar ținuta pare că nu s-a alterat prea mult. Am o cută mică la spate, dar insesizabilă. Îmi iau geanta și laptopul și intru în hotelul unde are loc întâlnirea și unde este spațiu disponibil pentru posibilul restaurant.

Totul decurge mai bine decât mă așteptam. Spațiul amenajat deja ca restaurant este mulțumitor și renovările nu ar dura chiar foarte mult. Ce îmi place este faptul că acest spațiu are și intrare direct din stradă, deci accesul nu se face doar din hotel. La o primă vedere crezi că este o clădire separată și asta mă ajută, pentru că nu aș vrea ca brandul meu să fie asociat neapărat cu acest hotel. Este, totuși, un hotel destul de bun, de 4 stele, dar cred că tot ei ar avea mai mult de câștigat prin asocierea numelor noastre.

E unul dintre momentele în care regret că nu am asistenta cu mine și mă gândesc că trebuie să găsesc pe cineva care să mă ajute și cât sunt în Pittsburg. Asistenta mea din New York a rămas

acolo pentru că nu se putea muta împreună cu familia, așa că ea continuă să își facă treaba de acolo, dar eu tot am nevoie de cineva care să mă însoțească și să mă ajute pe aici. Am crezut că mă descurc singură, dar este destul de greu.

După aproape o oră și jumătate îmi iau la revedere de la proprietarul hotelului și de la managerul acestuia și le transmit că am să revin cu un răspuns în câteva săptămâni, timp în care voi trimite și un arhitect pentru a evalua costurile eventualelor renovări.

De aici mai am jumătate de oră și ajung la cabana unde sunt cazați copiii.

GPS-ul mă conduce chiar acolo și chiar dacă drumul nu mai este unul foarte bine asfaltat, mașina mea SUV mă duce fără probleme până în fața cabanei.

Este cu un etaj, destul de măricică, în stil rustic, totul din lemn, dar destul de cochetă, cu multe ghivece de flori agățate la fiecare balcon repartizat fiecărei camere.

Pare destul de liniște și mă întreb dacă mai sunt și alți turiști cazați în afară de grupul nostru. Acum 10 minute Mina mi-a spus că sunt toți plecați la o plimbare prin pădure și că speră să se întoarcă până ajung. Cum nu văd pe nimeni animând zona, mă gândesc că nu s-au întors încă.

Cobor din mașină și îmi dau seama că tocurile mele vor fi o provocare pe pietrișul care acoperă parcarea până la intrarea în cabană. Normal

că îmi scapă un râs nervos și cu greu mă duc în spate la portbagaj să îmi scot geanta de voiaj în care am hainele sport, ghetele, blugii și tot ce e normal să port aici. Nu Louboutin cu toc de 11 cm...

— Bună ziua!

Aud o voce subțire de femeie și imediat văd o fată la vreo 25 de ani, cu părul blond și foarte creț, care vine veselă spre mine.

— Presupun că sunteți doamna Lane? zice ea când ajunge imediat lângă mine.

Cu tocuri sunt la fel de înaltă ca ea. E subțirică și destul de drăguță, cu câțiva pistrui pe obraji, pe care a încercat cu greu să îi acopere cu foarte mult fond de ten. Ce îmi atrage atenția, însă, sunt sânii ei, nu foarte mari, dar foarte vizibili prin decolteul exagerat al tricoului negru pe care îl poartă.

— Da, eu sunt, răspund și îi întind mâna pentru a primi și numele ei.

— Eu sunt Theresa, managerul cabanei. Tatăl meu este proprietarul și ce avem aici este mai mult o afacere în familie, așa că eu mă ocup de treburi când el nu este. Vara asta e rândul meu.

Râde și mimează un gest obosit de a-și înlătura sudoarea de pe frunte, ceea ce mă face să zâmbesc.

— Sunt sigură că faci o treabă bună. Este de apreciat ca cineva la vârsta ta să aibă astfel de responsabilități și nu așteaptă să primească totul de-a gata.

Mă regăsesc în ea, chiar dacă la vârsta ei eu realizasem mult mai mult decât ea și aveam deja cel puțin un restaurant cu renume.

— În comparație cu altele care se mărită ca să facă rost de pantofi celebri și mașini de fițe.

Vocea dură vine din spatele meu și mă lovește atât de tare când recunosc cine este, încât mă dezechilibrez când mă întorc spre el.

Dar mă prinde imediat de talie și mă lipește de corpul lui rigid și rămân blocată.

Ce dracu' caută Clay aici?!

Capitolul 6

Amber

Și din nou acea privire întunecată și atât de rece, încât am impresia brusc că a venit iarna.

— Asta nu este o ținută potrivită pentru excursia asta. Ești sigură că nu vrei să ajungi la un club de golf sau pe unde mai pierzi tu timpul?

Mă smucesc din brațele lui și reușesc să îmi recapăt poziția verticală.

— Iar tu ești sigur că nici azi nu ai mâncat ceva stricat? Observ că ești la fel de constipat ca ultima dată. Pentru informația ta generală, vin direct de la o întâlnire de afaceri din Cleveland, unde nu mă puteam prezenta în trening. Nu că tu ai cunoaște o altă ținută în afară de echipamentul de sport...

Și îl analizez foarte evident cum e îmbrăcat, într-o pereche de pantaloni de trening și un tricou cu sigla vechii echipe unde a jucat înainte să se retragă.

Se strâmbă. Amândoi știm că exagerez, dar la fel cum el mă atacă, asta am și eu de gând.

— Deci tu ce cauți aici? îl întreb dur.

— Eu sunt profesorul de sport, răspunde la fel de încruntat. Nu știai?

— Nu!

Și sunt de-a dreptul șocată.

— Tu? Profesor de sport?

— Eu. Ce te uimește mai tare? Că eu sunt profesor de sport sau că eu sunt profesorul de sport care e aici cu copii?

— Amândouă! răspund sincer.

— Ei bine, și eu sunt la fel de surprins că te-ai oferit voluntar să vii aici cu noi. Eram sigur că o să fugi prin Caraibe, pe undeva, doar ca să eviți astfel de condiții. Știi, zice și se apleacă spre mine zicând încet, aici nu au jacuzzi și nici valet la parcare. Nici măcar room-service!

Acum înțeleg comportamentul lui. El chiar mă crede o mironosiță întreținută, iar remarca cu femeile măritate pentru bani era chiar la adresa mea, nu? Nu sunt eu nebună, nu? El e nebun!

— Ești un idiot dacă îți imaginezi că astea sunt standardele de care eu am nevoie.

— Limbajul, draga mea, sunt copiii de față, îmi zice ironic.

Și atunci observ cele opt perechi de ochi care se uită la noi cu atenție. Plus blonda care este foarte contrariată de discuția noastră.

Dacă nu ar fi copiii ăștia mi-aș da drumul la gură și l-aș înjura jumătate de oră fără să repet două cuvinte. Pentru că merită toate injuriile demne de atitudinea lui arogantă.

Închid ochii și respir adânc. Trebuie să mă abțin pentru copiii ăștia și să le dau un exemplu, nu?

Oh, Doamne, dacă era Cate sau Tara aici, copiii ăştia ar fi rămas cu traume până la bătrâneţe la câte ar fi auzit din gurile lor spurcate în doar cinci minute.

Oricum aş da-o, soarta îşi bate joc de mine. Dau să mă îndepărtez de el pentru a-mi lua bagajul din spatele maşinii, dar când scot valiza destul de mică, mă dezechilibrez din nou pe pietrele extrem de periculoase pentru tocurile mele.

Şi din nou, tot acele braţe mă cuprind şi pufăie nervos. Dar de data asta mă ridică cu totul în braţe şi merge spre intrarea în cabană.

— Copii, toată lumea în cabană, pregătiţi-vă de prânz, le strigă autoritar.

Toţi copiii fug în cabană, urmaţi şi de blondina care pare foarte nemulţumită.

— Puteam să mă descalţ şi să merg singură, îi zic când încă sunt în braţele lui.

— Mă bucur să văd că mai ştii să gândeşti şi singură, chiar dacă puteai să faci asta de când ai văzut că pantofii ăştia sunt periculoşi pe pietre.

— Când ai de gând să încetezi cu atacurile astea nesimţite?

Discutăm încet pentru că nu trebuie să audă copiii alte cuvinte urâte, chiar dacă nu mai sunt pe lângă noi.

Nu răspunde şi mă lasă pe scările din lemn.

— Stai aici că îţi aduc eu şi geanta. Sper că ai la tine ceva mai adecvat.

Aruncă o privire de sus până jos peste ţinuta mea şi porneşte spre maşină.

— Louboutin a făcut și încălțăminte sport, dar nu le-am luat cu mine, strig după el cu glas pițigăiat. Vai! Ce o să mă fac? O să mă cari în brațe toată săptămâna?

Se oprește în loc, chiar cu câțiva pași înainte să ajungă la mașină și se întoarce cu privirea spre mine. O privire periculoasă și amenințătoare.

— Nu mă enerva și mai tare, Amber.

— Și cu pantofii mei cum rămâne? exagerez inocența cuvintelor.

Dacă vrea figuri, atunci asta o să primească.

Bombăne foarte nervos și cred că descifrez și ceva înjurături, dar îmi ia valiza, închide portbagajul mașinii și vine în direcția mea. Mă aștept-am să mi-l pună în brațe, dar trece pe lângă mine și îl urmez pe un hol, la parter, până la o ușă pe care o deschide și îmi lasă valiza lângă patul destul de mare.

Apoi trece pe lângă mine și iese din cameră.

— În 15 minute se servește prânzul. Nu este ca la restaurantele tale elegante, dar copiilor sigur le va place.

— Tu vorbești?

Se oprește și se întoarce spre mine așteptând o lămurire.

— Nu știu de ce te legi atâta de stilul meu de viață pe care crezi că îl am, când tu ești cel care umplea paginile mondene la deschideri de cluburi și restaurante cu fotomodele la braț! Din câte îmi amintesc, stilul tău de viață este cu mult mai

mediatizat decât al meu, așa că încetează să mă judeci când nu ai nici cea mai mică idee ce puii mei de viață am avut până acum!

Cuvintele dure i le arunc fără să îmi pese că cineva aude. Copiii sunt sus în camere, iar mesajul sigur e recepționat de el, care rămâne din nou surprins de ceea ce îi spun. De parcă încă o pană mi-a crescut în moțul capului. Îi trântesc ușa în față și mă reazem cu spatele de ea.

Scandalul lui Bobby îl privește doar pe el și poza mea nici nu a apărut prin presă. Deanne s-a asigurat de asta. Deci, de ce mă consideră o mironosiță întreținută, când singurele articole care ar implica persoana mea sunt despre restaurantele mele și succesul pe care acestea îl înregistrează? Și multe dintre aceste articole nici nu pomenesc numele meu, ci al chef-ilor. Doar cei din Forbes au scris de vreo două ori despre mine și lanțurile mele de restaurante.

În rest, la fel ca prietenele mele, am evitat publicitatea și afișarea imaginii mele prea mult, așa că am refuzat destul de multe interviuri și invitații la tv din acest motiv. Voiam, în primul rând, să îmi protejez familia, pe Mina, pe care nu doream s-o implic în acest val al faimei și al ziariștilor, care este unul extrem de toxic pentru un copil la vârsta ei.

Deci, da. Cuvintele lui dure mă dor. Nu mă așteptam ca cineva să mă judece atât de greșit, cu atât mai puțin el, care mă cunoaște de când eram

mică. Chiar dacă au trecut 13 ani, nu aș putea fi niciodată o femeie întreținută, plină de figuri și care să cheltuie banii soțului prin magazine de lux sau pe la cluburi cu prietenele. Dacă el a avut parte de astfel de exemplare, atunci îmi pare rău pentru el, dar pe mine să nu mă compare cu parașutele căutătoare de aur cu care el o fi umblat.

Îmi despachetez bagajul și mă îmbrac într-o pereche de blugi albaștri și un tricou alb, iar în picioare iau o pereche de adidași tot albi.

Clay

Nu știu ce îmi vine să îi fac. Sunt atât de furios pe ea, încât orice face și orice zice mă provoacă. Și mă stârnește din toate punctele de vedere, mai ales cele nepotrivite și nu pot să nu mă gândesc la ea, în noaptea aceea. Noaptea în care ea mi-a dăruit virginitatea ei, noaptea în care trupul acela mic s-a mulat cel mai perfect în brațele mele. Noaptea în care ea, cea pe care eu o plăcusem de ani de zile, dar de care nu avusesem cum să mă apropii, mi se dăruia.

Ea mereu fusese din altă ligă. Părinții ei erau doctori și starea ei materială era mult mai bună decât a părinților mei, care chiar dacă îmi cumpăraseră o mașină, știam că eforturile lor erau cu mult depășite.

Cel mai fericit am fost când un unchi de-al

meu mi-a dăruit o motocicletă Harley Davidson, pe care el nu o mai dorea și știa că este preferata mea. Asta a contribuit mult la imaginea mea și nimeni nu știa cât de greu se descurcau ai mei în realitate.

Chiar și în liceu am avut un job de noapte part-time, iar a doua zi îmi reveneam din oboseală în timpul antrenamentelor, datorită adrenalinei. Pentru că eram foarte bun la fotbal, am știut că asta este salvarea mea. Și am sperat că într-o zi o să fiu demn de fata finuță și elegantă de vis-a-vis, care mereu obținea de la părinții ei ceea ce își dorea.

Și așa a ajuns să se mărite cu unul foarte bogat, să aibă un copil cu el și ăsta să o ajute financiar, astfel ca ea să își deschidă restaurante de fițe pentru prietenii lor.

Acum apele erau tulburi și soțul ei era implicat într-un mare scandal, iar ea se pare că a divorțat rapid și s-a pitit la mama și la tata, într-o casă luată probabil tot de bărbatul ei, ca să o ferească de scandalul incompetentului.

Nu am cuvinte frumoase la adresa ei. Și totul a început din acea noapte, când a doua zi mă pregăteam să mă duc la ea și să o invit la o plimbare, ea deja fugea la mall cu prietena ei, toată un zâmbet.

Paranoia mea m-a făcut să cred că mă evită intenționat și logic că mi-am dat seama că ea, de fapt, nu voia să mai aibă de-a face cu mine. Pen-

tru că eram un ratat de student cu potențial spre liga mare a fotbalului american, dar nimic asigurat. Iar ea avea nevoie de un moștenitor, așa cum de altfel a și găsit.

O credeam altfel. Credeam că acea noapte a însemnat pentru ea ceva deosebit, așa cum a fost și pentru mine și că mă place cu adevărat. Dar m-am înșelat.

Și acum, prefăcuta, a apărut din nou în viața mea. Cel puțin pentru următoarele zile trebuie să îi suport fițele.

Ce mă surprinde este că fiica ei este o dulceață și nu seamănă deloc la caracter cu ea. Este veselă și se poartă frumos cu toți ceilalți copii, este dornică să ajute și îi face o mare plăcere să se murdărească, fapt care o face să râdă dulce de fiecare dată.

Dar fizic, este Amber întreagă. Am recunoscut-o din prima clipă când am văzut-o prin fața casei săptămânile astea, de când ele s-au mutat în Pittsburg. Iar azi, la școală am putut să o studiez chiar cu atenție. Aceleași bucle galbene, aceiași ochi gri, același zâmbet frumos. Amber cea inocentă și minunată din copilărie. Total diferită de cea de azi.

Capitolul 7

Amber

Zarva se aude dintr-o încăpere alăturată și îmi dau imediat seama că acolo este zona de servire a mesei. Copiii sunt la o masă lungă, iar alături mai este o masă amenajată. Imediat Theresa vine în întâmpinarea mea, de data asta cu un zâmbet puțin mai reținut față de prima dată când ne-am întâlnit.

Pe lângă ea trece repede Mina care mă pupă și după ce îmi spune că îi place aici, fuge înapoi la colegii ei.

— Am pus separat masa copiilor de cea a supraveghetorilor, pentru că așa procedăm de obicei, dar putem schimba dacă doriți, zice Theresa.

Mă uit la copii și se simt prea bine singuri.

— Cred că se vor bucura mai mult dacă vor fi singuri la masă și nu vor avea două perechi de ochi să îi analizeze.

— Asta a spus și Clay, de aceea am rămas la acest aranjament, chiar dacă grupul lor este mai mic.

— Poți să îmi spui cum sunt camerele sau dacă mai este și altcineva cazat?

— Momentan doar voi sunteți. Copiii sunt cazați la etaj în 4 camere și mai sunt două libere,

dar sunt rezervate pentru o familie care trebuie să ajungă în weekend. La parter mai sunt două camere, a ta și cea a lui Clay, în aripa de vest și precum vezi, aici este bucătăria și sala de mese. Mai avem o sală de relaxare, cu șemineu și multe cărți și jocuri pentru copii. O să fie utilă în zilele ploioase care se anunță.

Prognoza nu o verificasem, dar nu mă surprinde să aud că se anunță ploaie, fiind o zonă destul de umedă. Ceea ce îmi dă posibilitatea să muncesc și asta îmi place. Să plouă!

— Dar tu și ceilalți care lucrează cu tine unde stau?

— Avem o cabană mai mică la cinci sute de metri. Dacă aveți nevoie de ceva, acolo ne găsiți.

— Mulțumesc, Theresa. Sper să nu fie cazul să vă deranjăm, răspund politicoasă și mă îndrept spre măsuța din colț, unde îmi fac o cafea.

Copiii sunt liniștiți la masă, unii jucându-se între ei, alții doar vorbind. Dar stau cuminți pe scaune și așteaptă să se servească mâncarea.

Eu am mâncat la întâlnirea mea, dar nu pot să neg că sunt curioasă să văd cât de bună e. Poate într-o zi o să le gătesc chiar eu copiilor. Așa că mă duc în încăperea unde este Theresa să îi propun acest lucru și este chiar foarte încântată de idee.

— Într-una din zilele în care o să plouă, cred că e cel mai bine. Așa știu sigur că nu vom avea activități în afara cabanei și că o să mă pot ocupa de asta.

— Perfect, Amber. Îți mulțumesc mult!

Îi fac cu ochiul, zâmbind și mă întorc în sala mare unde dau de ochii lui încruntați.

— Deja încerci să scapi de responsabilități?

Îmi dau ochii peste cap. Nu o să o scot cu el la capăt dacă continuă așa și în cinci zile o să ajungem să ne smulgem părul din cap unul altuia sau chiar mai rău.

Mă așez la masă, iar imediat și el își ia locul în fața mea, dar din fericire nu mai zice nimic.

Servim o supă cremă de legume care este bunicică, dar știu că îi lipsesc niște legume care i-ar fi dat o aromă mai plăcută.

Felul principal este o friptură de pui cu cartofi prăjiți. Total pe placul copiilor, dar nu pot să zic că sunt încântată de alegere. Evit pe cât posibil astfel de prăjeli în alimentația copilului meu, dar de data asta nu zic nimic, pentru că știu că nu o să îi facă rău.

— Cine a stabilit meniul? îl întreb pe Clay.

— A fost propunerea restaurantului și directoarea l-a aprobat. E vreo problemă?

— Nu prea sunt de acord cu prăjelile la copii.

— Trebuie să recunosc că nici eu nu sunt încântat de pui prăjit și cartofi prăjiți, dar nu cred că le vom avea în fiecare zi.

— Crezi că îi deranjează dacă facem o verificare?

Mă privește fix și se ridică în picioare.

— Așteaptă o clipă.

Dispare în bucătărie și revine după câteva clipe cu o coală de hârtie și un pix. Îmi întinde hârtia și pe ea este meniul fiecărei zile.

— Este destul de ok, zic eu după ce îl analizez, dar dacă se poate, aș vrea să facem câteva modificări.

Îmi trag scaunul mai aproape de el și îl văd că se uită ciudat la mine, că mă apropii atât mult de el. Îmi dau din nou ochii peste cap și bombăn:

— Nu te mușc și, pe cuvânt, că inteligența mea nu e contagioasă. Rămâi cu ce ai.

Se încruntă și îi văd maxilarul încordat și buzele care se strâng într-o linie subțire. Frumoasă. Barba îi acoperă fața, dar este destul de scurtă să văd clar aceste gesturi masculine.

Îmi dreg repede glasul și revin rapid cu ochii pe hârtie.

— De exemplu, mâine aș schimba sufleul de ciocolată de la cină cu plăcinta cu brânză de la prânz. Ciocolata o să le dea energie și nu e indicată seara, când ei trebuie să se culce, nu să bântuie prin cabană. La fel și cu tot meniul de duminică, când la cină este friptură de vită, care este destul de grea pentru niște copii la ora aia.

El aprobă din cap și pare surprins de sugestiile mele.

— Mi se par idei bune. Notează-le pe hârtie și o să vorbesc cu Theresa, sau poți să o faci chiar tu.

— O să vorbesc eu cu ea, nu e problemă.

Apoi mă uit din nou la hârtie și încerc să mă gândesc când aș putea să gătesc eu.

— Care o să fie programul pentru zilele astea?

— Nu te-ai deranjat să îl citești?

Iar e acru. Așa că mă las pe coate și îmi apropii fața de a lui. Brusc pupilele i se măresc.

Îl sperie apropierea mea? Sau e altceva?

— Mă tot gândesc să te întreb ceva care cred că e destul de delicat pentru tine, dar am să o fac. Tu iei pastile?

— Pastile? zice șocat.

— Pentru oameni nervoși și paranoici. Ca tine. Că nu văd să ai un băț înfipt în fund și totuși continui să te porți ca și când ai avea unul.

— Doar când sunt cu tine, păpușă! zice el, schimbând tonul pe unul viclean și își apropie la rândul lui chipul de al meu, ceea ce nu prea pare să fie în avantajul meu acum. Ai un dar magnific de a mă irita și sunt sigur că niciun pumn de pastile nu o să mă facă să îmi schimb atitudinea în prezența ta.

— Sunt sigură că nu comportamentul meu te irită, ci niște idei total greșite pe care ți le-ai făcut în capul tău plin de lovituri primite pe teren. Dar dacă atât ești capabil să crezi despre mine, atunci rămâi la fel de iritat, că eu o să te las să te scarpini singur. Păpușoi.

Privirea lui se întunecă din nou și respirația lui este tot mai apăsată. Și a mea este la fel de agitată, dar nu mă mișc nici măcar un centimetru.

— Dacă continui să mă provoci, o să fie vai și amar de pielea ta, Amber. Încetează să spui astfel de cuvinte.

— De ce aș face asta? Tu dai cumva dovadă de maturitate și mi-ai vorbit vreo secundă ca un om normal? Nu știu cu ce te-a deranjat atât de tare venirea mea în oraș și din prima clipă te-ai comportat ca un nemernic, dar sunt sigură că nu ți-am făcut nimic care să provoace așa ceva. Și încetează cu amenințările, că mă aștept să mă târăști prin toate coclaurile și prin toate nămoalele ca să îmi arăți mie că pot să mă murdăresc și să speri că poate o să îmi rup și vreo unghie, iar eu să plâng și tu să ai motiv să râzi de mine, dar...

Îmi pun mâinile pe masă și continuu:

— ...am unghiile scurte și nici măcar nu am ojă după care aș putea să plâng.

Mă îndrept de spate și revin cu scaunul la locul inițial, adică mai departe de el. Cât mai departe...

— Nu am spus că la asta o să se rezume plata pentru comportamentul tău, Amber, zice serios și cu o privire provocatoare care este însoțită de un zâmbet periculos în colțul gurii.

La ce se referă? Sunt pregătită pentru mers prin tufișuri și căzut cu nasul în nămol, dar dacă el se gândește la altceva, nu pot decât să mă gândesc cu groază la ce-i coace mintea lui bolnavă.

— Nu îmi plac amenințările, Clay.

— Nu este o amenințare, este o promisiune.

Cuvintele lui mă sperie. Așa că reacționez la fel cum am reacționat și atunci când am simțit ultima dată că Mina ar putea avea de suferit: cu calm și cu măsuri drastice.

— Dacă mintea ta bolnavă se gândește să îi facă ceva copilului meu, o să te distrug în 30 de secunde, Clay. Fizic, psihic, financiar. Nu o să mai rămână nici măcar o poză cu tine în albumele fanilor tăi, ci doar o piatră funerară unde și acolo o să ai numele scris greșit.

— Tu ai înnebunit? Tu crezi că i-aș face ceva copilului?

Vocea lui este perplexă și mă privește îngrozit.

— Nu știu în ce direcție s-a dus mintea TA de femeie nebună, dar sunt sigur că s-a dus prea departe. Niciodată nu aș face ceva care să afecteze viața unui copil atât de frumos cum este ea și care, din fericire, se pare că nu a moștenit nimic din prefăcătoria pe care o are mă-sa.

— Mă jur că o iau razna cu tine! Clay, ce dracu' ai în cap de vorbești așa despre mine?

— Doar niște amintiri, păpușă. Atât.

Și se ridică brusc, aproape trântind scaunul cu această mișcare și iese din sală.

Câțiva copii sesizează gestul lui, dar din fericire nu îi acordă atenție și se bucură acum de desertul care le este servit.

Imediat Theresa vine și la masa mea cu două farfurioțe, doar că partenerul meu numai este.

— Clay a terminat de mâncat? întreabă ea

și din tonul vocii îmi dau seama că manifestă mai mult interes decât ar fi normal.

A ajuns de câteva ore și deja are o nouă victimă. Sau poate se cunoșteau înainte... Cu el nu m-ar surprinde nimic.

— Cred că a ieșit până afară, explic indiferentă. Chiar voiam să discut cu tine despre meniuri.

Îi arăt lista și îi explic puțin de ce am optat pentru acele modificări. O încurajez să introducă mai multe legume în meniu, care dacă sunt gătite corespunzător, pot fi foarte gustoase pentru copii. Așa că mă ofer să o ajut pentru cină și să dau niște ponturi bucătarului. Îi explic pe scurt că am câteva restaurante pe tot teritoriul Statelor Unite și de aceea îmi permit să vin cu aceste sugestii. Pare impresionată, dar nu asta mă interesează, ci faptul că acceptă cu mare drag ajutorul meu.

Capitolul 8

Amber

Clay se întoarce după aproape jumătate de oră, la fix, când toți copiii terminaseră de mâncat și începuseră să se agite prin sală. Nu aveam nici cea mai mică idee care era programul și exact când mă pregăteam să îl caut, și-a făcut din nou apariția.

— Îți place să te lași așteptat, prințule? îi spun acru când revine la masă.

— De ce mai sunteți încă aici?

— Unde voiai să plecăm? La pescuit? Din moment ce nu am primit niciun program al activităților pentru aceste zile, am fost nevoiți să te așteptăm pe tine.

— Cum adică nu ai programul activităților? Directoarea trebuia să ți-l trimită de două zile.

— Uite că nu a făcut-o. Și te asigur că are cartea mea de vizită, dar nu am niciun program pe mail. Așa că dacă ești măcar un pic rezonabil, aș aprecia foarte tare dacă mi l-ai da și mie.

Se așază într-un final pe scaun și scoate telefonul mobil.

— Da-mi adresa ta de mail.

Îi dictez adresa și imediat, printr-un clinchet finuț pe care l-am setat la ringtone, telefonul mă anunță, că am un mail.

Ăsta e un semn bun, înseamnă că am semnal și internet, cu toate că sunt surprinsă că nu a scos niciun sunet până acum.

Scot telefonul din buzunar și văd multe mesaje primite, dar volumul a fost dat încet și nu l-am auzit. Momentan mă uit pe programul trimis de Clay și spre surprinderea mea, este destul de liber.

— Nu par foarte multe activități, zic recitindu-l.

— Ideea nu era să îi obosim, ci să îi relaxăm în aer liber. Inițial au fost mai multe drumeții, dar urmărind prognoza meteo am văzut că multe vor fi amânate, așa că am inclus mai multe activități pe lângă cabană și chiar în sala de relaxare. În funcție de vreme, vom vedea ce mai putem face.

— Pare un plan foarte bun. Văd că azi nu mai avem decât un film și în rest relaxare.

— Sunt destul de obosiți după drumul de 3 ore până aici. Plus că i-am mai scos și la aer înainte de masă. Unii dintre ei vor pica la somn chiar și acum pe după-amiază. De aceea au program de voie până la 18:00. Apoi cina, un film și după aceea fiecare în camera lui.

Chiar îmi place programul stabilit. Copiii sunt destul de cuminți și nu cred că vom avea probleme în a-i supraveghea, ceea ce înseamnă că voi avea și eu timp să muncesc.

În timp ce toată lumea se retrage în camera de relaxare, eu dau o fugă la mașină și mă întorc

cu laptopul. Mă așez pe singurul fotoliu liber, la nici doi metri de „colegul" meu care citește o carte.

Clay citește? N-aș fi crezut dacă nu aș fi văzut.

Înainte să mă apuc de treabă, Mina vine și se așază la mine în brațe.

— Iar muncești? mă ceartă ea. Ar trebui să îți iei și tu vacanță, dacă tot suntem aici.

— Știu, pisică, dar profit de minutele libere pe care le am, până nu apare ceva în program și nu o să mă mai pot apuca.

— Cum a fost întâlnirea din Cleveland?

— Foarte bine. O să trimit un arhitect să facă o evaluare și apoi o să mă decid.

— Tu știi mai bine. Mi-a zis Cate acum câteva săptămâni că ai un dar magic de a transforma orice bodegă într-un colț de Rai.

Chicotește și o privesc uimită.

— Pe cuvântul tău că așa a spus?

— Exact așa!

— E bine că ție îți spune lucrurile frumoase, iar mie îmi face capul calendar.

— Pentru că așa sunt prietenele adevărate!

O pup cu toată dragostea mea pe creștetul capului și o strâng la piept cu putere.

— Câteodată am impresia că ești mai matură decât mine, dar sigur ești mai matură decât Cate.

Ea râde din nou și apoi dă să se îndepărteze din îmbrățișarea mea.

— Gata, că devin geloși ceilalți colegi, că ei nu au pe mami lor aici.

— Bine, pisică, îi zic și o pup din nou pe frunte. Fugi la joacă. Mai treci pe la mine înainte de culcare sau dacă ai nevoie de ceva.

Mă pupă pe obraz și fuge înapoi la prietenii ei cu care imediat începe să se joace un joc cu niște piese ciudate.

Îmi deschid laptopul când simt asupra mea o privire fixă. Așa cum bănuiam, bărbatul din dreapta mea mă fixează cu ochii lui albaștri, dar privirea este una ușor încruntată, care mă analizează.

— Nu-mi spune, îi zic încet cât doar el să mă audă. Chiar mi-a crescut o pană în moțul capului, nu?

Scutură din cap și pot să jur că văd un zâmbet pe chipul lui de gheață când își reîntoarce privirea în cartea pe care o citește.

Îmi îndrept atenția la mail-urile mele și sporadic mai notez câte ceva în agendă. Însă de mult mai multe ori îi simt ochii asuprea mea. Este la o distanță mică, iar unghiul în care sunt așezate cele două fotolii în care stăm ne poziționează aproape unul în fața celuilalt și, astfel, orice privire poate fi sesizată destul de ușor, ceea ce face să mă concentrez destul de greu la treaba mea.

Citesc fraze de zeci de ori și nu reușesc să le înțeleg. Când reușesc totuși să o fac, simt din nou ochii lui asupra mea și de câteva ori privirile noastre se intersectează. Dar încerc să revin la ale mele.

După cină, vine și timpul pentru filmul copiilor, moment care mă ajută să îmi imaginez că sunt acasă într-o seară normală, cu Mina, când eu muncesc, iar ea se uită la desene animate.

— Văd că încă ai obiceiul să rozi pixurile, aud vocea lui pătrunzătoare care mă aduce la realitate.

Brusc, devin conștientă de gestul meu și îmi scot pixul dintre buze. Și prietenele mele mi-au mai atras atenția de multe ori de acest gest inconștient pe care îl fac când sunt concentrată sau nervoasă, dar nu mă pot abține.

Și totuși sunt surprinsă că el a observat asta sau, mai bine spus, că ține minte acest detaliu și după atâția ani.

— Nu știam că l-ai sesizat și înainte.

— Am sesizat mai multe lucruri la tine decât crezi.

Oftez și deja furia mă cuprinde. A sesizat un căcat. Dacă sesiza ceva ar fi știut că am fost îndrăgostită de el. Sau poate că tocmai la asta se referă. Că știa că eu eram o puștoaică îndrăgostită de el și a profitat de sentimentele mele ca să mai pună un X pe lista cu femei marcate. Nu regret ce am făcut atunci, dar nu pot să stau indiferentă la aroganța pe care el o afișează acum.

— Și ce mândru ești de asta acum, nesimțitule!

Știu sigur că mesajul spus încet, dar cu furie a fost reperat doar de el și nimeni nu l-a mai auzit.

Dar simt că o să explodez de nervi dacă mai stau o secundă lângă el, așa că îmi închid laptopul trântind capacul furioasă și ies din încăpere.

Inițial, voiam să mă duc în camera mea, dar acolo aș simți că mă sufoc. Am nevoie de aer, așa că ies din cabană.

Afară s-a lăsat noaptea și greierii cântă zgomotos, dar plăcut. Este puțin mai răcoare acum decât era când am venit. Ceea ce e mai bine. Este trecut de jumătatea lui august și aerul curat mă face deja să mă gândesc la toamnă.

Încerc să mă gândesc la toamnă, chiar dacă mintea mea este aici, în prezent, la bărbatul cu ochii pătrunzători pe care nu îl înțeleg și îmi dau seama că nici nu îl cunosc.

Anii care au trecut l-au schimbat și asta pot să accept, dar dacă m-am înșelat în privința lui și în acea noapte, atunci am toate motivele să mă simt trădată. Acum 13 ani l-am crezut sincer și chiar am simțit că pot avea încredere în el, dar oare chiar avea un plan ascuns când m-a dus în pădurea aia? Chiar știa că sunt îndrăgostită de el și a vrut să profite de asta?

Gândul acesta aproape că mă face să plâng și continuu să merg cu pași grăbiți spre un loc în care nu există în fața ochilor mei, dar știu că este departe de el.

O mână puternică mă cuprinde de braț și mă forțează să mă întorc atât de brusc, încât fruntea mea se lovește de pieptul tare al celui pe care l-aș recunoaște și dacă aș fi oarbă.

Dar, în același timp, o mână caldă îmi cuprinde obrazul, ridicându-mi chipul spre el și buzele lui moi se lipesc de ale mele.

Posesiv, dar moale, mă domină și nu am nicio reacție și, ce e mai grav, nicio dorință să îl refuz.

Buzele lui continuă să le guste pe ale mele, mușcând ușor și încet, limba își face loc în gura mea, iar eu o primesc fără ezitare. Sunt moale în brațele lui care se lipesc mai aproape de pieptul lui și mă ridic pe vârfuri pentru a fi mai aproape de buzele care mă devorează și îmi explorează fiecare colț al gurii mele.

Ce e cu mine, de nu pot să îl resping? Este un nemernic care mă rănește constant de când m-am întors și acum mi-a distrus singura amintire frumoasă pe care o aveam cu el.

Las lacrimile să mi se prelingă pe obraz și mă desprind din sărutul lui, împingându-l cu mâinile mele mici așezate pe pieptul lui puternic.

— Ești un mincinos, Clay! îi reproșez, lăsându-mi lacrimile să se prelingă șiroaie acum pe obraji. Și abia azi mi-am dat seama că ai fost și acum 13 ani. Așa că stai dracu' departe de mine! De data asta nu mă mai prostești să pic în patul tău!

Capitolul 9

Clay

Eu mincinos? Își bate joc de mine sau este atât de prinsă în jocurile ei false încât a uitat cum au decurs lucrurile?

Fug din nou după ea, încă vrăjit de gustul dulce al buzelor ei pe care tocmai le-am gustat și de care nu m-aș fi oprit din a le devora, dacă ea nu s-ar fi oprit și nu ar fi început cu aberațiile astea.

O prind din nou de braț și o întorc cu fața spre mine, dar de data asta îi las spațiu și îi spun extrem de nervos:

— Asta crezi tu că am făcut? Mai exact, ce minciuni ți-am zis ca să te culci cu mine? Că îmi amintesc perfect noaptea aceea și să fiu al dracu' dacă am încercat ceva mai mult decât acel sărut, până când tu mi-ai dat acordul.

Și atunci își întoarce și privirea spre mine și inima mi se oprește. Nu. Se rupe și parcă-mi simt sângele în gură de durerea imaginii din fața ochilor mei. Plânge și lacrimi mari i se preling pe obraji, iar durerea din ochii ei este sfâșietoare. Dumnezeule, ce dracu' se întâmplă?

— Pentru că știai că acolo se va ajunge! Pentru că, așa cum ai spus foarte clar, tu ai observat mai multe decât știam eu, așa că acum recu-

noaşte! Recunoaşte că ştiai cât de îndrăgostită eram de tine şi ştiai că o să îţi pic foarte uşor în braţe!

Nu îmi vine să cred ce îmi aud urechile! Pe de-o parte sunt şocat de aceste acuzaţii, pe de altă parte sunt blocat de mărturisirea ei că a fost îndrăgostită de mine şi că de aceea a vrut să se culce cu mine.

Nu ştiu la care să răspund prima dată, dar cred că trebuie să lămuresc ceva cu ea.

— Este a doua oară pe ziua de azi când mă acuzi de nişte lucruri îngrozitoare şi deja mi-e groază să mă gândesc la ce părere ai tu cu adevărat despre mine. Dar niciodată nu am ştiut că tu ai fost îndrăgostită de mine! Mereu te analizam şi te urmăream pentru că erai cea cu care crescusem vis-a-vis de mine şi de care îmi plăcuse încă de când eram mic, dar cu cât creşteai, cu atât te făceai tot mai frumoasă şi mai elegantă, dar în acelaşi timp, tot mai departe de lumea mea. Dovadă că tu te-ai măritat cu unul care avea deja ce să îţi ofere şi nu ai fi aşteptat niciodată un ratat ca mine să vezi dacă o să facă sau nu carieră!

— Tu crezi că eu m-am măritat din interes? Eram o mamă singură care a vrut să îi ofere copilului ei un tată, pentru că eram înconjurată doar de femei singure! Dar nu aveam nevoie să fiu întreţinută, la fel cum nu am vrut nimic nici de la adevăratul ei tată, pe care l-am minţit că am făcut avort, tocmai pentru că nu şi-o dorea, iar

eu aveam deja prea mulți bani câștigați singură din afacerile mele cât să nu am nevoie de ajutorul nimănui!

Valul de informații mă amețește... Ce dracu' îmi spune ea acum este total diferit de ceea ce știu eu.

— Bobby Thompson nu este tatăl Minei?

— Nu, idiotule! Tatăl ei a fost un cretin cu care am fost în ultimul an de universitate și care nici nu a știut de existența ei! Mina avea deja 3 ani când l-am cunoscut pe Bobby! Înainte să mai tragi concluzii de genul astă, mai bine documentează-te. Și poate așa o să îți dai seama că e cazul să îți ceri scuze și pentru toate rahaturile pe care mi le-ai spus azi.

Se întoarce pe călcâie înapoi în cabană, iar eu rămân ca un prost pe pietrișul din față, urmărind-o cu privirea, iar mai apoi, privind în gol.

Chiar am fost un prost. Chiar am aruncat niște cuvinte urâte fără să știu ceva despre ea. Nu știu ce s-a întâmplat în acea noapte și nu am să renunț până când nu o să aflu de ce s-a dat dispărută începând cu a doua zi, în special acum, că mi-a mărturisit că fusese îndrăgostită de mine. Dar acum știu că am greșit față de femeia asta și că am spus niște lucruri destul de urâte fără să le merite.

Sunt confuz de povestea ei și tot mai dornic să o aflu pe toată. Sunt furios pe mine pentru că am rănit-o și chipul ei înlăcrimat îmi străbate constant mintea, ca un fulger dureros.

Copiii sunt încă în cabană, dar mă îndoiesc că ea s-a întors la ei în starea în care era. Ultimul lucru pe care și l-ar dori e ca fata ei să o vadă plângând. Pentru că un lucru știu sigur: o iubește pe Mina mai mult decât propria-i viața și amenințarea de la prânz am știu că este cât se poate de reală.

În clipa aia teoriile mele despre ea s-au cutremurat. După atâția ani recunoșteam în ea spiritul acela luptător. Pentru că așa era și când era mică: mereu lupta pentru ceea ce își dorea și în primul rând pentru cei la care ținea.

În clipa aia, la masă, mi-am amintit de câte ori mi-a luat apărarea în copilărie. Eram un rebel și de multe ori eram acuzat de profesori, chiar și pe nedrept, dar ea era singura care avea curajul să îi confrunte și să argumenteze nevinovăția mea. Mereu a crezut în mine și eram sigur că o să devină avocată.

Dar viața a dus-o pe alte drumuri și vreau să îi știu povestea. Vreau să aflu cine este ea acum, cu adevărat. Vreau să văd dacă chiar are același suflet frumos pe care l-am iubit în adolescența mea și pe care nu l-am uitat nici la mulți ani după aceea.

Intru în cabană și, așa cum bănuiam, ea nu este în sala de relaxare. Filmul mai are cam 15 minute, așa că mă așez cu un calm greu afișat pe același fotoliu și aștept să le dau stingerea.

Știu că mai am o mulțime de discutat cu ea,

însă momentan stau la locul meu, până nu trezesc și mai multe suspiciuni în rândul copiilor, care și-așa au asistat la o mulțime de discuții în contradictoriu.

Se reîntoarce cu puțin timp înainte ca filmul să se termine și o urmăresc cu privirea, însă ea evită să se uite la mine. Vine la fotoliul ei și spre dezamăgirea mea nu se așază, dar își strânge lucrurile și după ce vorbește ceva cu fiica ei, dă să iasă din nou.

Sar în picioare și abia atunci se uită la mine și îmi ridică un deget amenințător, care mă oprește în loc.

— Nu! citesc clar pe buzele ei. Mi-a ajuns pe ziua de azi!

Privirea ei, un mixt de durere și furie mă face să îi dau ascultare.

Mă așez pe fotoliu ca un copil vinovat și mă simt ca un nenorocit, așa cum mi-a spus și ea că sunt. Am greșit și știu că trebuie să îmi cer scuze. Iau telefonul și mă gândesc dacă să îi dau sau nu un sms. Dar așa ceva nu se scrie într-un mesaj. Trebuie să fiu bărbat adevărat și să îmi recunosc greșeala în fața ei.

Jumătate de oră mai târziu, toți copiii sunt în camerele lor. Am observat că Mina a trecut și pe la mama ei prin cameră și au stat puțin împreună, dar acum și ea este la ea în cameră.

Rămas singur, încep să butonez televizorul. Mă uit la ceas și nu este nici măcar 22:30, iar eu

sunt genul care se bagă la somn după 00:00, de multe ori mă prinde și 1 noaptea.

Știu sigur că ea nu doarme. E prea devreme chiar și pentru ea ora asta.

Mă întreb ce face? Oare încă muncește? Este încă supărată pe mine?

Oare se gândește la sărutul nostru?

Și uite așa mintea îmi zboară din nou la lucruri interzise, cum a făcut din ziua în care am revăzut-o conducându-și fata spre casa bunicilor.

Este atât de mică încât mereu îmi doresc să o cuprind în brațe, chiar și atunci când îmi vine să urlu la ea de nervi. Și azi am făcut-o. Am luat-o în brațe pentru că era deja amuzantă cu pantofii ei de firmă pe pietrișul care o dezechilibra constant și mă așteptam în orice clipă să o văd pe jos.

Și când am cuprins-o cu brațele mele, am știut cu tot corpul că o vreau din nou. Și după atâția ani eu încă o doream pe femeia asta, care acum era mai feminină, mai matură, la fel de frumoasă și cu un miros la fel de hipnotizant.

Cu greu am lăsat-o jos, pe scări și m-am concentrat pe furia mea, mai mult cauzată de reacția corpului care mă trăda și care din nou urla după atingerea ei.

Am preferat să îmi neg adevăratele dorințe prin atacuri constante la adresa ei, dar cu cât o provocam mai tare, cu atât îmi plăceau mai mult replicile ei tăioase, care mă lăsau mască de fiecare dată. În anii adolescenței devenise o fată

timidă, cel puțin în prezența mea, dar acum era diferită. Focoasă, plină de pasiune și a dracului de provocatoare.

Oare doarme?

Trebuie să îmi cer iertare.

E aproape 23:00.

Trebuie să o mai văd, măcar o dată pe ziua de azi, pentru că altfel nu o să dorm toată noaptea și nu vreau să îi bat la ușă la 3–4 dimineața.

Îmi fac curaj și mă duc la ea la ușă, unde ezit din nou. Pentru câteva secunde. Trag adânc aer în piept. Apoi bat la ușă.

Îmi deschide destul de repede și se încruntă imediat ce mă vede.

— Ce vrei?

Tonul ei nu e încurajator.

— Să îmi cer scuze pentru cuvintele și aluziile răutăcioase.

Mă cântărește o clipă și zice scurt.

— Bine. Altceva?

Hai că asta e bună. Nu am așteptări să îmi sară în brațe și să fim cei mai buni prieteni, dar ea continuă să fie supărată.

— Nimic, zic deja nervos.

Dau să mă întorc exact când ea vrea să închidă ușa, dar mă răsucesc din nou și opresc ușa cu palma.

— Pe bune? Asta e tot ce ai de spus?

— Și mai exact ce ai vrea să zic? Să îți mulțumesc că ai venit să îmi ceri scuze că te-ai purtat cu mine ca un măgar fără ca eu să am vreo vină?

O iau razna cu femeia asta. Deja îmi trec nervos mâinile prin păr și îmi vine să mi-l smulg de draci.

— Nu, Amber, dar ai putea măcar să zâmbești, nu știu... Să faci ceva, în afară de a zice „bine" și de a-mi închide ușa în nas.

Din nou privirea ei mă îngheață și aștept ceva, o reacție.

Și reacția vine.

Face un pas spre mine, mă apucă de gulerul tricoului, trăgându-mă în jos spre ea și gura ei o acoperă pe a mea, aproape zdrobindu-mi buzele.

Am nevoie de o secundă să îmi dau seama ce se întâmplă și imediat după aceea îi răspund la sărut, cu dorința și posesivitatea pe care le simt și din partea ei. Geme când limbile noastre se ating și se explorează haotic și vreau să îi cuprind trupul mic în brațe, dar ea imediat se desprinde, îndepărtându-se de mine și îmi lipește o palmă peste obraz.

— Una caldă și una rece. Tu alegi pe care crezi că o meritai și poți să te duci la culcare acum și să mă lași dracu' pe mine în pace, sper că pentru încă 13 ani!

Trântește tare ușa care se oprește la câțiva centimetri de nasul meu și nu am decât o reacție și aceea este să zâmbesc.

Mamă, cât de tare o vreau!

Capitolul 10

Amber

Ziua a doua trece fără discuții sau alte certuri. Se pare că i-a ajuns prima zi și mai ales cum am încheiat-o, cât să îl potolesc și să își dea seama că nu are rost să se mai ia de mine cu tâmpeniile lui.

Nu știu ce a fost în capul meu de l-am sărutat, dar în aceeași măsură am vrut să îi dau și o palmă pentru toată durerea pe care mi-o provocase, pentru că scuzele lui nu erau de ajuns.

Știu că a fost un gest impulsiv, dar până la urmă și eu am plătit prețul pentru el, pentru că m-am dus la culcare mai confuză decât eram înainte. Palma mă ustură puțin, pentru că nu fusese una dată cu putere, ci mai mult de efect, dar buzele mele încă pulsau, simțind dorința cu care ne sărutasem pentru a doua oară în aceeași zi.

Și ce e mai rău este că îmi plăcuse de fiecare dată și sărutul lui mă făcea să îmi pierd tot controlul și să vreau mai mult... exact ca în visul din acea noapte, atunci când eram goală în brațele lui, iar el mă pătrundea cu putere și mă făcea să îi strig numele de plăcere.

Dar am trecut cu bine de ziua următoare, mai puțin în ceea ce o privea pe Theresa care,

profitând de distanța pe care eu o luasem față de Clay, ea se apropia de fiecare dată de el, atingându-l pe braț și râzând la orice el spunea.

În timpul plimbării de după-amiază, ea ne-a fost ghid, dar în loc să povestească copiilor despre animalele sau plantele din rezervație, ea prefera să îl întrebe pe Clay despre cariera lui și să îi facă complimente, că se menține foarte bine, chiar dacă s-a lăsat de sport.

De cele mai multe ori, reacția mea a fost să îmi dau ochii peste cap și să iau distanță față de ei, pentru că deja mi se făcea greață. Cu o seară înainte se săruta cu mine, iar acum se pare că trecuse la o pradă mai ușoară.

— Amber, de ce nu vii mai aproape de noi? m-a întrebat el, văzând că petreceam mai mult timp singură printre copii.

— Prefer să stau cu cei maturi, i-am răspuns tăios și am continuat să butonez telefonul pentru a răspunde la un mail pe care tocmai îl primisem.

Abia când copiii au început să îi pună Theresei întrebări, a început și ea să acorde mai multă atenție la ceea ce trebuia să facă încă de la început.

Seara, chiar înainte să se termine filmul copiilor, m-am scuzat să mă retrag, pentru că aveam mai multe telefoane de dat și nu le puteam da la miezul nopții. Clay a fost de acord să rămână el cu copiii, pentru că oricum avea compania Theresei, care se pare că în seara asta se auto invitase să se uite și ea la film.

Dar eu nu mai rezistam să stau în aceeași încăpere cu ei și am preferat să muncesc. Cred totuși că ieșirea mea a fost un pic dramatică, pentru că Theresa se târâse până aproape de fotoliul lui Clay și continua să îi șoptească nu știu ce tâmpenii. Așa că mi-am trântit capacul de la laptop și am ieșit lovind ușa puțin mai tare decât era nevoie.

În cameră mi-am dat seama că am exagerat, dar nu îmi puteam da seama de ce mă deranja așa tare. Era treaba lui ce făcea și cu cine și-o trăgea.

Am vrut să le sun pe fete, dar știam sigur că ele vor începe să îmi facă o analiză amănunțită și la final să tragă concluzia stupidă că eu simt ceva pentru el. Și chiar nu aveam chef de aberațiile lor. Așa că m-am băgat la muncă până târziu, singura pauză luând-o când a venit Mina pe la mine, înainte de culcare.

Eram fericită să îmi văd copilul atât de vesel și relaxat. Îi plăcea la nebunie aici și se înțelegea foarte bine cu toți copiii care urmau să îi fie colegi la școală. Ce m-a surprins a fost atunci când mi-a spus că îi place foarte tare și de domnul profesor de sport pe care toți îl apreciază și îl respectă, pentru că este corect cu toată lumea și înțelegător.

Poate cu ei, că în rest era un nemernic, dar mi-am păstrat părerea doar pentru mine și nu i-am împărtășit-o și ei.

Am încheiat ziua destul de târziu din cauza volumului mare de muncă și a conversației cu

asistenta mea din New York care a durat până târziu, dar și din cauza gândurilor care îmi distrăgeau atenția de la ce făceam.

Am sperat, pe de-o parte, că el va bate la ușă măcar să îmi ureze noapte bună, dar pe de altă parte, m-am bucurat că nu a făcut-o.

Ziua următoare, așa cum ne anunțase și prognoza meteo, m-am trezit cu ploaia bătând cu putere în geam.

De obicei, când plouă mă trezesc destul de greu și ușor amețită, așa că după ce m-am spălat am mers direct spre bucătărie în căutarea cafelei, singurul tratament care are efect în astfel de dimineți.

— Bună dimineața! aud vocea lui și tresar, pentru că nu îl observasem stând la masă când am intrat.

— Bună dimineața! am bombănit adormită.

Caut amețită laptele și nu îl văd. Vreau cafeaua mea gata mai repede!

— Laptele e aici, îmi spune el, observând probabil că sunt deja nervoasă că nu e strop de lapte pe toată masa plină cu tot felul de prostii.

Oftez și mă îndrept spre masa unde este el, alături de cana cu lapte. Mă opresc lângă scaun și mă întind după cană, pentru că vreau să îmi pun lapte și să plec repede de acolo, dar el mă prinde de mână cu degetele lungi și îmi spune cu vocea joasă, dar fără să mă privească:

— Ia loc, te rog.

— Prefer să beau cafeaua singură, pe terasă.

— Plouă foarte tare.

— E acoperită.

— Te rog, Amber. Nu mai fugi de mine.

Și atunci își ridică privirea spre mine și ochii lui mă fac să tremur, amintindu-mi visul. Privirea lui este rugătoare, dar în același timp pătrunzătoare.

Mă conformez și mă așez pe scaunul din fața lui.

— Nu fug de tine.

— Atunci mă eviți. Tot aia e.

— Prefer să stau la distanță, atâta tot.

— De ce?

— Pentru că suntem aici să avem grijă de copii, nu să flirtăm sau să ne-o tragem cu staff-ul hotelului.

Gura mi-a luat-o pe dinainte și de îndată ce rostesc cuvintele, îmi dau seama că trebuia să mă abțin de la acest comentariu.

Colțul gurii lui se ridică și pare amuzat de ce i-am spus.

— Ești geloasă?

— Nu te amăgi singur, Clay. Mereu ai fost un fustangiu, așa că nu mă surprinde comportamentul tău de acum și nici nu îmi pasă ce faci. Doar că mă deranjează să văd că educația copiilor are de suferit din cauză că fătuca asta, în loc să le vorbească despre păsări, preferă să își pregătească terenul de împerechere cu tine. Hai să terminăm cu excursia asta și apoi puteți să faceți ce vreți.

— Recunosc, a greșit ieri. Tocmai de aceea i-am și atras atenția aseară, când am avut o discuție cu ea. I-am explicat, totodată, că nu sunt interesat de ea și că aș aprecia dacă și-ar focusa atenția pe ceea ce are de făcut. A fost dezamăgită, dar cred că a înțeles.

— E clar. Azi mâncarea o să fie otrăvită.

Zâmbește.

— Dar de ce zici că sunt un fustangiu? Acum e rândul tău să mă judeci după niște poze sau articole apărute prin revistele de scandal?

— Da, răspund scurt și mai iau o gură de cafea.

— Mi-a plăcut cum s-au terminat atacurile mele. Poate și eu o să răspund la fel.

Se referă la sărut? Privirea lui îmi spune clar că da.

— Dacă mai ai nevoie de o palmă, trebuie doar să ceri. Nu e cazul să insiști.

— Știi că a fost prima palmă pe care mi-am luat-o în viața mea de la o femeie, alta decât mama?

— Ce onoare pe mine...

— Serios, Amber. Mai ai de gând să fii supărată pe mine mult timp? Nu îmi amintesc să fii genul care ține supărare atât de mult timp.

— Și mai exact, ce vrei să trec cu vederea?

— Păi... să le luăm pe rând: noaptea aceea petrecută împreună, sper că ți-ai dat seama că nu aveam nici cea mai mică idee de sentimentele

tale, așa cum nici tu nu știai că eu te plăceam pe ascuns de mulți ani.

Fluturii din stomac fac cuvintele să răsune ca un ecou în mintea mea. Mi-a spus asta în prima seară, dar parcă le-am și uitat în clipa în care mi le-a rostit, pentru că în acea clipă mă durea prea tare sufletul și sărutul lui mă făcuse să uit complet de tot ceea ce era în jurul meu și să nu mai cred nimic din ce auzeam.

— Eu nu cred asta, răspund ușor.

— Asta e problema ta. Nu am cum să dovedesc acum, decât povestindu-ți exact cum m-am simțit în seara aia când ai apărut cu ratatul ăla și că nu mai știam cum să te iau de acolo, pentru că știam că voia să te ducă într-o cameră și aș fi luat-o razna dacă, sub același acoperiș cu mine, altul ar fi pus mâna pe tine. Așa că am căutat să mă iau de tine cu orice chestie și atunci te-am văzut cu berea în mână. Am preferat să fiu penibil și exagerat, decât să te las cu el.

Nu mă așteptam ca el să își amintească toate aceste detalii, atât de precis. Dacă nu i-ar fi păsat, nu ar fi reținut toate astea. Sentimentul de îndoială încolțește în mine. Lui chiar îi plăcea de mine?

— Dar eu vreau să știu, dacă și tu susții că erai la fel de îndrăgostită de mine, de ce imediat după aceea te-ai dat dispărută? Am stat pe geam două zile, așteptând să te întorci, până când a trebuit să plec la Universitate și când m-am întors, tu deja erai mutată. De ce, Amber?

Privirea lui este caldă, dar în același timp ascunde o dezamăgire care mă surprinde. M-a așteptat? Sunt confuză și mi se pare că nu am băut destulă cafea ca să pot purta o discuție atât de serioasă.

— Nu știu dacă mai are rost să răscolim trecutul, Clay.

— Dar eu am nevoie să știu, Amber.

— De ce?

— Pentru că vreau să te aud cu gura ta spunând că eram mult sub nivelul tău și că nu doreai să ai de-a face cu mine. Pentru că eram un sărac și tu, de fapt, căutai pe cineva mult mai bun decât mine.

— Cum poți să spui asta?! Niciodată nu te-am privit așa!

— Atunci fă-mă să înțeleg, măcar după 13 ani de zile, de ce ai fugit de mine după acea noapte?

— Ți-am spus de ce! Pentru că eram îndrăgostită de tine și mi-era frică să dau cu ochii de tine și tu să fii nevoit să găsești o scuză să îmi dai papucii, așa cum făceai și cu altele! Am vrut să mă feresc de suferința aceea și am preferat să rămân doar cu amintirea celei nopți!

Se întinde peste masă și îmi cuprinde mâna cu a lui.

— Nu aveam nici cea mai mică intenție să te rănesc, Amber. În noaptea aia chiar am crezut că noi doi o să fim împreună și că vom găsi o soluție să fim și după ce tu plecai la Universitate, chiar dacă eram în colțuri opuse ale țării!

Sinceritatea din glasul lui aproape că mă face să simt durerea adolescentului care era el, adolescentei care am fost și eu... și să simt lacrimi în ochi.

— Niciodată nu te-am uitat, Amber și mulți ani după aceea am vrut să devin mai bun, doar ca să fiu demn de tine.

Capitolul 11

Clay

Mâna ei mică este încă sub palma mea, care o acoperă în totalitate. Vreau să o trag mai aproape, să îi spun mult mai multe decât mărturisirea romantică a unui adolescent. Vreau să îi spun că încă sunt îndrăgostit de ea și că mereu am fost.

Dar ea își trage repede mâna și clipește des.

— Și eu m-am gândit de mai multe ori la tine, Clay, zice pe un ton rece, dar asta a fost atunci. Acum suntem oameni maturi și timpul și-a lăsat alte cicatrici mai mari asupra noastră.

Zâmbește sec.

— Mă bucur că am lămurit aceste amintiri și că acum putem fi din nou prieteni.

Ce mama dracu'? Prieteni?! Eu nu vreau asta! Eu vreau mai mult!

Mă încrunt și mă las pe spatele scaunului, sperând că ea glumește. Se pare că eu vreau cam multe, iar ea nu vrea nimic.

Din păcate, zarva unor copii ne întrerupe momentul și aceștia încep să apară unul câte unul. Ca în fiecare dimineață, sunt și câțiva care au nevoie de ajutor la capitolul trezire, așa că ne începem activitatea în ritmul fiecărei dimineți de când suntem aici.

Doar că azi este o ploaie infernală afară, ceea ce înseamnă că trebuie să ne rezumăm la activităţile din cabană.

Cea mai mare surpriză a zilei, cel puţin pentru mine, o constituie masa de prânz şi cina. Surprins de gustul foarte bun al mâncării, nu mă pot abţine să nu îi transmit şi Theresei complimente pentru gustul inedit şi chiar să o întreb dacă azi am avut un alt bucătar. Răspunsul m-a lăsat mască atunci când mi-a spus râzând că bucătarul nu a fost altul decât Amber.

Credeam că ea este doar proprietara unor restaurante, dar se pare că are un talent extraordinar şi, din nou, mă regăsesc pierdut cu privirea spre ea, fascinat de câte calităţi poate să ascundă.

— Dar spune-mi, Clay, care este mâncarea ta preferată?

Pierdut în gândurile mele, nici nu observ că Theresa este din nou aproape lipită de mine. Chiar mă deranjează comportamentul ei şi se pare că şi în seara asta s-a auto invitat la filmul de desene animate pe care copiii îl urmăresc.

Stă agăţată de fotoliul meu, în genunchi, pe jos şi mă priveşte din nou cu ochii ei, pe care pentru prima dată îi observ cât sunt de machiaţi. Yach.

Amber nici în adolescenţă nu exagera în halul ăsta cu spoiala pe faţă. Fata asta chiar se crede atrăgătoare exagerând în halul ăsta? Plus că suntem într-o cabană în pădure, nu la club...

Pierdut în imaginea ei nu foarte plăcută, am și uitat întrebarea.

— Poftim?

— Te-am întrebat care este mâncarea ta preferată.

Se pare că am vorbit degeaba cu ea zilele trecute, că acum o luăm de la capăt.

— Sincer, după ziua de azi, cred că orice ar găti Amber ar face să fie mâncarea mea preferată.

Poate sunt rău cu ea, dar ăsta e adevărul.

Răspunsul o face să se strâmbe.

— Da, e adevărat că gătește bine, dar încă nu ai gustat mâncarea făcută de mine. Gătesc doar pentru ocazii speciale.

Înmormântări?!

— Foarte frumos, răspund, nedorind să dezvolt subiectul, pentru că nu mă interesează.

Dar ea nu renunță și se trage și mai aproape de mine, vorbind tot în șoaptă, pentru a nu îi deranja pe ceilalți care se uită la film.

Cu coada ochiului mă uit la Amber și îi surprind privirea tăioasă. Ea ce mai are?

Femeile astea mă omoară. De una nu mai scap de ea, iar cealaltă pare că mă urăște de moarte, chiar dacă eu o vreau aproape.

— Mai bine spus, gătesc pentru persoane speciale. Iar tu ești un tip destul de special și mi-ar face mare plăcere dacă într-o seară, după ce toată lumea merge la culcare, aș face ceva bun și să îmi spui ce părere ai.

O iau razna.

În clipa următoare, Amber se ridică brusc de pe fotoliul ei, aproape trântind capacul micului ei laptop și iese din încăpere.

— Theresa... Nu cred că este o idee bună, spun eu după ce amândoi o urmărim pe aceasta ieșind ca o furtună. Credeam că ne-am înțeles de zilele trecute că eu sunt aici cu treabă, dar cel mai important este că nu sunt persoana potrivită pentru tine.

— De fapt îți place de Amber, nu?

Fac ochii mari.

— De ce spui asta?

— Pentru că am văzut cum sunteți unul cu altul. Vă împungeți mereu, dar în același timp, am văzut cum o privești și... am zis să mai încerc o dată ca să fiu sigură că o placi de fapt, pe ea.

Oftez și îmi frec fruntea cu degetele lungi. Mă ridic în picioare și ea vine imediat lângă mine, așteptând un răspuns, probabil.

— Eu și Amber ne cunoaștem de când eram mici și da, avem o poveste în trecut care mă face să îmi fie foarte greu să o uit. Mereu am plăcut-o.

— Dar ea nu te place?

— Asta cred că este deja problema mea și a ei, îi zic rece.

Ultimul lucru pe care îl vreau este să îi explic ei relația mea cu Amber, pe care nici eu nu o înțeleg pe deplin.

— Da, așa e, zice ea privindu-și unghiile.

Doar că nu aș vrea să ai de suferit dacă ea nu simte la fel pentru tine.

Cuvintele ei îmi strâng stomacul. Normal că m-am gândit și eu la varianta asta, dar acum, auzind aceste cuvinte, această crudă posibilitate mă lovește foarte urât.

— Sunt băiat mare, Theresa. Sunt sigur că mă descurc indiferent de situație.

Zâmbește, dar îmi dau și eu seama că este un zâmbet forțat.

— Oricum, dacă ai nevoie de ceva, eu sunt aici.

— Mulțumesc, dar cred că aș aprecia mai mult dacă ne-am axa atenția pe copii și nu pe alte prostii.

Poate cuvintele mele sunt prea dure, dar nu mă interesează. Nu am starea necesară acum să o menajez și chiar aș prefera dacă m-ar lăsa dracu' în pace.

Sunt aici pentru a avea grijă de cei 8 copii. Asta este cel mai important.

Cât despre femei, în ochii mei este doar Amber, cu care știu că încă mai am de lămurit niște lucruri, dar o voi face în timpul liber.

— Eu cred că am să mă retrag, zice Theresa, mascând cu greu dezamăgirea. Dar aș vrea să te îmbrățișez și să îți urez baftă, înainte de a pleca.

Își întinde brațele spre mine și chiar dacă nu îmi face plăcere, îi răspund foarte rece la îmbrățișare, iar în clipa aceea Amber intră și rămâne blocată în ușă o clipă, apoi continuă spre fotoliul ei.

O îndepărtez imediat pe Theresa. Prost să fiu să nu îmi dau seama că astfel de gesturi nu mă vor ajuta în veci să o cuceresc pe Amber care, după ce copila asta pleacă, nu se mai uită nicio secundă în direcția mea.

Și pare foarte, foarte nervoasă, după cum tastează.

— Ești bine? o întreb încet, fotoliul meu fiind la nici doi metri de al ei, iar copiii sunt mult mai în față, pe canapea sau pe multe pături și perne întinse pe jos.

Ea nu răspunde. Ca și când nici nu m-a auzit.

— Amber? insist calm.

— Am treabă, Clay. Ce vrei?

E tăioasă și nu mă surprinde.

— Să văd ce mai faci.

— Minunat fac. Încerc să termin ce am de făcut.

— Pot să te ajut cu ceva?

— Eu nu am nevoie de ajutor. Dacă te plictisești, du-te la Theresa, că te așteaptă.

— Nu mă așteaptă.

— Bine, Clay. Cum zici tu.

Chestia asta începe să mă enerveze. Chiar nu mă crede deloc?

Eram sigur că o să interpreteze greșit faza de mai devreme, dar chiar mi se pare că se poartă ca un copil mic și chiar și copiii din fața noastră s-ar fi comportat mai matur decât ea în situația asta.

Afară încă plouă de rupe și nu pot să o scot din cameră, să lămuresc cu ea odată pentru totdeauna toată povestea asta, fără să fim auziți de cineva.

Până se termină filmul și toți copiii sunt în camerele lor, sunt deja un car de nervi de la toată situația asta.

Stau în camera mea și aștept să aud ușa care să mă anunțe că Mina a ieșit din camera mamei ei și s-a dus sus.

După ce fac verificarea finală și mă asigur, ca în fiecare seară, că toți sunt în paturile lor și tot parterul este gol, bat la ușa lui Amber cu pumnul.

Deschide la fel de nervoasă și mă privește încruntată.

— Ce dracu' mai vrei, Clay?

În clipa asta nu știu care dintre noi e mai furios.

— Să lămuresc două chestii cu tine. Prima este că nu am nicio treabă cu copila aia cu care azi din nou a trebuit să am o discuție ca să mă lase în pace și a doua chestie este că eu nu am nici cea mai mică intenție de a fi doar prieten cu tine. Și sunt sigur că nici tu nu vrei asta.

Face ochii mari, în timp ce eu stau în fața ei cu mâinile în șolduri, dominând-o total. Este atât de mică pe lângă mine și simt cum tot sângele îmi fierbe în corp, doar privindu-i părul în valuri care-i încadrează fața mică și ochii gri ce ascund o furtună mai periculoasă decât cea de-afară. Este

îmbrăcată într-o pereche de pantaloni scurți și un tricou strâns pe formele ei minunate, scoțându-i în evidență sânii plini, în spatele căruia sfârcurile ei întărite sunt tot mai vizibile. Să fiu al dracu' dacă mai am nevoie de altă dovadă că și ea mă dorește așa cum și eu o doresc.

— Și ce te face să crezi că eu nu vreau să fim doar prieteni?

— Comportamentul tău de femeie geloasă!

— Eu? Geloasă? pufnește într-un râs forțat. Nu te umfla în pene prea tare, Clay.

— Amber, încetează să mai negi, pentru că tot corpul tău te trădează.

Îmi urmărește privirea și imediat își acoperă pieptul cu brațele, încrucișându-le.

— Este frig.

— E al dracu' de cald în cabană. Tu mă vrei.

— Nu, zice fără pic de convingere.

— Zici „nu", dar ochii tăi spun altceva.

Fac un pas spre ea, intrând în cameră.

— Vreau să te simt aproape, Amber. Încetează să mă mai respingi pentru că și tu vrei asta la fel de mult ca mine.

Capitolul 12

Amber

Sunt cuprinsă de brațele lui, mă simt mică și protejată de corpul acesta masiv. Nu pot să opun rezistență, iar imediat buzele lui le găsesc pe ale mele și toți dracii mei dispar în clipa în care gurile noastre se ating.

Stă cu buzele presate de ale mele, până se asigură că nu opun rezistență, iar apoi îmi suge încet buza de jos, umezind-o cu limba și apoi mușcând-o. Este extrem de senzual, lăsându-mă să îi simt mirosul parfumului masculin, în timp ce cad pradă jocului buzelor lui, gustându-l la rândul meu.

Mâna lui se pierde prin părul meu și mă trage mai aproape, făcându-mă să mă ofer buzelor lui tot mai flămânde, limbii lui care îmi explorează fiecare colț al gurii, iar eu, în același timp, i-o gust pe a lui și un geamăt de plăcere îmi scapă, când îi simt mâinile de pe fundul meu cum mă ridică de pe podea și eu îmi încolăcesc picioarele în jurul taliei lui. Nu îmi dau seama când se deplasează prin cameră și mă trezesc așezată pe salteaua moale a patului, iar corpul lui mare peste mine.

— Să nu mai fugi de mine, Amber, îmi spune, continuând să mă sărute pe gât.

— Doar dacă te oprești.

— Nu vreau să mă opresc niciodată.

Și mă privește adânc în ochi, făcându-mă să înțeleg cât de serios este și, totodată, să citesc dorința puternică care vibrează la fel de tare ca a mea.

De ce să mai fug când mă simt atât de bine în brațele lui? Am uitat tot conflictul și tot ce îmi doresc acum este să îl simt.

— Te vreau, Clay, șoptesc încet.

Răspunsul lui este un sărut posesiv, dar senzual, care mă face să simt fiori fierbinți în tot corpul. Atingerile lui sunt tăciuni aprinși ce-mi ard pielea, oferindu-mi o tortură minunată, iar printre buzele noastre lipite îmi ies sunete de plăcere, când mâna lui îmi strânge sânul peste tricoul subțire.

Îmi arcuiesc spatele sub atingerile lui, oferindu-mă cu totul, dar ceva îmi amintește că sunt în camera mea și oricând Mina ar putea intra.

— La tine în cameră, spun repede, nedezlipindu-mi buzele în întregime. Nu vreau să ne găsească Mina.

— Corect, spune și imediat mă simt din nou ridicată de pe pat și purtată de brațele lui până în camera alăturată.

Mă lasă pe pat și imediat începe să îmi sărute vena care pulsează cu putere pe gât, trecând cu limba peste ea și mâna lui își reia asaltul asupra sânului meu, masându-l și tachinându-mi sfârcul întărit, la început cu degetele și mai apoi cu gura

mi-l suge și mi-l mușcă prin tricoul subțire. Apoi, încet, mâna lui coboară peste abdomen, trasând aceleași linii de foc pe corpul meu și se oprește la nasturele pantalonilor scurți pe care îl desface și apoi trage de fermoar, descoperindu-mi lenjeria din dantelă albă.

Mă mușcă delicat de sfârc, de ajuns să mă facă să gem din nou și îmi afund degetele în părul lui moale, trăgându-l mai aproape, îndemnându-l să continue așa cum știe atât de bine.

Îi simt degetele cum se strecoară în spatele lenjeriei și rămân fără aer când îmi descoperă locul acela fierbinte și tot mai dornic să îl simtă.

— Mă înnebunești, mârâie printre dinți, mutându-și buzele peste celălalt sân, strângându-l în palma lui mare.

Trage de marginea tricoului și, pentru că doar o mână o are liberă, îl ajut să mă elibereze de el și rămân astfel doar în pantalonii scurți.

Colțul gurii lui se ridică plin de încântare când îmi zărește pe coaste, lângă sânul stâng, tatuajul format din cinci steluțe, caracteristic mie și prietenelor mele.

Limba lui îmi linge tatuajul, continuă pe sân și, în același timp, degetele lui tot mai curajoase mă pătrund în miezul meu fierbinte, făcându-mă să mă arcuiesc toată. Gem și strâng între degete cearșaful din jur.

Sunt crucificată sub el, abandonată atingerilor lui amețitoare și nu îmi vine să cred că din nou

el îmi dovedește că este singurul bărbat care știe cum să mă atingă, astfel încât corpul meu să se simtă în orice clipă la limita extazului.

Degetele lui intră și ies din mine, mai repede și mai repede, frecându-mi cu podul palmei clitorisul tot mai sensibil și, tot acest joc voit, mă face să pierd ritmul respirației, să fiu tot mai conștientă de gura lui care îmi suge sânii și îmi tachinează sfârcurile cu dinții, de mâna lui băgată în pantalonii mei scurți și de degetele care îmi ating cele mai sensibile puncte.

Și tot corpul meu reacționează și este cuprins de fiori de foc, care îmi aprind toate venele și se concentrează acolo unde mâna lui îmi tachinează clitorisul tot mai repede și explodez într-un orgasm puternic care îmi face corpul să tremure.

Gura lui pune din nou stăpânire pe a mea, în timp ce degetele se opresc din mișcările lor dibace și mă mângâie până când respirația își recapătă un ritm mai normal.

Dar vreau mai mult, iar acum e rândul meu să trag de tricoul lui și imediat și-l trage peste cap. Stând în genunchi în fața mea, nu pot să nu mă uit la corpul lui puternic, la brațele groase și la pieptul lipsit de păr, la abdomenul perfect care se termină cu un V încordat, ce se pierde sub fermoarul blugilor. Îmi întind degetele și conturez formele lui delicioase și ridicându-mă în fund, în fața lui, îi sărut pieptul, umărul, apoi din nou pieptul, lingând sfârcul lui plat, în timp ce cu degetele continuu să-i explorez corpul puternic.

Își trece degetele prin părul meu și geme încet, încurajându-mă să continuu. Pielea lui ușor sărată, are un gust și un parfum masculin, caracteristic unui bărbat ca el. E delicios.

Nu am parte de acest moment prea mult, pentru că îmi ridică fața spre el și începem din nou să ne sărutăm cu poftă. Mă acoperă cu corpul lui până când mă întinde înapoi pe pat și în câteva secunde scăpăm de restul hainelor, iar el își pune un prezervativ.

Nu intră în mine. Continuă să mă sărute și să îmi atingă sânii, în timp ce penisul lui extrem de tare se freacă încet de intrarea mea umedă.

— Nu vreau să mă grăbesc, iubito, îmi șoptește, dar te doresc atât de tare încât simt că îmi dau drumul doar sărutându-te. Ești perfectă, Amber. Perfectă pentru mine.

— Oh, Clay, las cuvintele să îmi plece dintr-o răsuflare. Te rog...

— Ce mă rogi, iubito?

Tonul jucăuș mă face să îl mușc încet de buză.

— Să intri în mine...

Mă sărută imediat cu aceeași posesivitate caracteristică și îl simt cum intră în mine, îl simt cât e de mare și cum îmi atinge toate punctele erogene prin penetrarea lui. Iese și intră din nou, de data asta mai cu forță, în timp ce limba lui îmi explorează gura și apoi se mută pe gât, jucându-se cu lobul urechii pe care îl prinde cu dinții și-și lasă respirația caldă să îmi mângâie pielea.

Atingerile lui sunt blânde, dar posesive, erotice și pline de pasiune. Mă pătrunde tot mai adânc, iar atingerile lui sunt tot mai fierbinți. Ne sărutăm și ne explorăm trupurile aprinse prin atingeri amețitoare. Eu îmi trec unghiile pe spatele lui încordat, el îmi strânge carnea de pe pulpă cu palma lui mare, ridicându-mi genunchiul mai sus și penetrându-mă mai adânc, mai repede, mai puternic.

— Da, Clay, îl încurajez când simt că sunt tot mai aproape. Nu te opri!

Mărește ritmul și corpul meu se aprinde din nou sub atingerile și mișcările lui halucinante și în intensitatea copleșitoare a momentului știu că îmi înfig unghiile în spatele lui, iar el geme de plăcere și mă pătrunde tot mai repede.

— Da, iubito! Amber...

Și explodăm amândoi în același timp.

Lungi clipe după aceea suntem încă îmbrățișați, știu că și el este la fel de uimit de cât de bine a fost. Eu sigur sunt. Mă cuibăresc mai aproape de pieptul lui și mă strânge în brațe într-un mod protector, sărutându-mi tâmpla.

Și atunci îmi dau seama că nu am simțit nicio clipă că am făcut sex. Noi cred că am făcut dragoste.

Clay

Nu credeam că o s-o mai am vreodată în brațele mele. Nu credeam că o să mă mai simt vreodată atât de fericit că ea este lângă mine.

Ca acum 13 ani, ceea ce simt pentru ea mă copleșește pentru că se simte atât de bine.

Pielea ei fină lipită de a mea, respirația caldă pe pieptul meu, părul moale răsfirat peste brațul meu, picioarele noastre încolăcite, este cel mai perfect moment pe care l-am trăit vreodată... și tatuajul acela micuț care m-a luat prin surprindere într-un mod plăcut, necrezând vreodată că ea își va marca trupul frumos astfel...

Pulsez din nou de dorință. Nu mă satur de ea.

Îi ridic chipul spre întâmpinarea buzelor mele și din nou o sărut cu poftă. Este delicioasă. Dar de data asta vreau să o gust toată.

— Nu mă satur de tine, îi șoptesc printre sărutări.

— Nici nu cred că vreau să te saturi... răspunde cu vocea plină de dorință.

Abandonez cu greu buzele moi și îmi continuu degustarea corpului ei pe gât, trasând vena subțire cu limba, continuu spre sâni, între ei, pe ei. Pe tatuaj. Îi cuprind sânii în palmă... se simt minunat de fini și nu mă satur să îi ling și să îi mușc ușor sfârcurile întărite, iar de fiecare dată

gestul o face să își arcuiască spatele, făcându-mă să simt că mi se dăruiește cu totul. Că este a mea. Urmează abdomenul. Limba mea îi atinge buricul, dar drumul meu nu se oprește pentru că sunt nerăbdător să fiu între picioarele ei, să îi gust adevărata dulceață, așa că mă cuibăresc între pulpele ei subțiri și îmi trec limba peste labiile ei umflate de dorință. Îi simt gustul excitației și sunt cucerit total.

Nu cred că am gustat vreodată o femeie care să mă facă să simt că, din clipa asta, nu mai vreau să gust altceva. Dar ea este Amber, singura femeie care a trezit în mine sentimente mult mai profunde, așa că mă aștept la acest efect asupra mea.

O ling din nou și geme, iar sunetele ei îmi alimentează pofta și nevoia de a continua. O tachinez cu limba și îi sug clitorisul, iar lichidul excitației ei este tot mai dulce. Aduc în joc un deget care continuă să facă cercuri peste clitorisul ei, în timp ce o pătrund cu limba de câteva ori. Apoi fac schimb și o penetrez cu degetul, acordând atenție clitorisului pe care îl ling și îl mușc încet.

— Oh, Clay, îi aud vocea răgușită. Mă înnebunești!

Cuvintele ei sunt ca roua dimineții, iar acum plăcerea ei este totul pentru mine. O pătrund cu două degete acum, tot mai repede, tot mai adânc, iar limba mea continuă să sugă și să se joace cu clitorisul ei tot mai umed.

Nu mă satur de ea. O devorez cu gura și o penetrez tot mai adânc cu degetele mele, până când îi simt tot corpul cum se încordează, cum se strânge și cum explodează de plăcere. O ling ușor până când convulsiile corpului ei se liniștesc și știu că trebuie să intru în ea. Acum.

După ce îmi pun rapid un prezervativ, mă ridic deasupra ei, poziționându-mi penisul erect și dureros de tare la intrarea în ea și mă înfig cu putere.

Gemem amândoi de plăcere când sunt cu totul în ea și nu ne mai pasă dacă cineva ne aude. Se simte prea bine. E caldă, umedă, strâmtă și fiecare secundă în ea se simte ca în Rai. Ies și o pătrund din nou și continuu acest joc în timp ce ea își mișcă șoldurile în același ritm pentru a face contactul și mai adânc. Mă înnebunește.

Degetele ei subțiri îmi zgârie spatele și coboară pe fese, pe care le cuprinde și mă împinge spre ea, făcându-mă să măresc ritmul. Mă pierd în ea. Tot mai adânc, tot mai repede și inevitabilul se produce și din nou terminăm amândoi în același timp.

Femeia asta este perfectă pentru mine.

Mă prăbușesc lângă ea, scăpând repede de prezervativ și, din nou, o lipesc de pieptul meu, ținând-o prizoniera îmbrățișării mele.

Este a mea.

Capitolul 13

Clay

Am picat amândoi epuizați într-un somn adânc în doar câteva minte. Ea în brațele mele era tot ce îmi doream. Și visele au continuat să mă poarte într-o lume fericită. A noastră.

Simțind cum lumina dimineții se strecoară printre draperiile netrase, am zâmbit, căutându-i corpul cald, de care doream să mă lipesc.

Dar lângă mine locul era gol.

Deschid brusc ochii și nu este. Nu este lângă mine, nu este în cameră, nu mai sunt hainele ei. Nimic.

Ce mama dracu'?! Iar a fugit?!

Amber

Brațele lui groase erau încolăcite în jurul meu ca o caracatiță, când am simțit că îmi este foarte cald și că am nevoie de câțiva centimetri de răcoare. Dar visul care m-a trezit de fapt, încă îmi bântuia gândurile și acum eram îngrijorată.

O visasem pe Mina supărată, că mă căuta în cameră și eu nu eram.

M-am dat jos încet din pat, din fericire fără

să îl trezesc pe bărbatul minunat de lângă mine, care dormea atât de liniștit. L-am privit câteva clipe înainte să ies din cameră și nu m-am putut abține să nu mă gândesc cum ar fi să mă trezesc în fiecare dimineață alături de el. E atât de frumos....

Zâmbesc.

Este puțin trecut de 6 dimineața, așa că am cel puțin o oră de pierdut până primele persoane încep să mișune. Fac un duș, mă îmbrac într-un maieu negru peste care îmi pun o cămașă albastră în carouri pe care o leg în talie. Îmbrac și o fustă lungă până la genunchi, în față, iar în spate mai lungă, îmi iau o pereche de ghetuțe și mă îndrept spre sala de mese, după o cafea.

Este liniște și mă uit la ceas. Aproape 07:00. Oftez.

Cafeaua nu e făcută, dar din fericire sunt familiarizată cu bucătăria, așa că mă duc să o fac. Pregătesc mai multă, pe care o aduc în sala de mese, pentru că știu că și Clay o să vrea.

Deodată, ușa se deschide și aproape mă sperie intrarea furtunoasă a lui Clay, cu părul ciufulit, un tricou negru și o pereche de pantaloni scurți. Arată de parcă tocmai a căzut din pat. Dar privirea lui e confuză... nervoasă.

— Ai plecat. Din nou.

Mă uit ciudat la el, pentru că nu înțeleg la ce se referă. Dar imediat îmi dau seama că se referă la faptul că nu eram lângă el când s-a trezit.

Zâmbesc cu calm și mă apropii de el cu cana mea de cafea, pe care i-o întind.

— Ia o gură de cafea și apoi sărută-mă.

Clipește des, dar privirea lui este încă tăioasă.

— De ce ai plecat? Aveam oricum alarma pusă să sune înainte ca toată lumea să se trezească.

— Nu am vrut să te sperii. Nici nu m-am gândit la asta, iartă-mă. Am avut un vis ciudat, cum că Mina mă căuta supărată prin cameră și eu nu eram, de aia nu am mai avut stare.

Oftează. Apoi îmi acceptă cana de cafea și ia o gură. Scoate un sunet de apreciere și privirea lui acum e mult mai blândă.

— Te-ai trezit de mult timp?

— Pe la 6.

— Trebuia să mă trezești și pe mine.

— Dormeai prea frumos. Plus că am vrut să te odihnești.

— Ai planuri mari cu mine pentru la noapte?

Rămân puțin cu gura căscată. Nu mă refeream la asta, dar e un mod bun de a privi intenția mea. Dar el imediat trage aer în piept și vorbește repede:

— Adică nu vreau să crezi că fac presiune și în niciun caz nu vreau să crezi că încerc să forțez ceva. Doar că...

Face o pauză, oftează din nou trecându-și o mână prin păr și punând cana pe o masă alăturată.

— Amber, îmi place de tine. Întotdeauna mi-a plăcut. Iar azi-noapte a fost ceva prea wow ca să ignori sau de care să fugi, ca acum 13 ani. Eu nu vreau asta.

— Nu am fugit de tine, Clay, îi zic cu blândețe. Și nici nu vreau asta. Cât despre deseară...

Mă apropii de el cât să îmi audă vorbele pe care i le șoptesc.

— Sunt sigură că o să fie la fel de wow.

Ochii îi sclipesc și imediat îmi cuprinde talia cu brațul lui puternic și mă lipește de pieptul tare. Apoi mă sărută și limba lui imediat îmi gustă aroma de cafea pe care și eu o simt pe buzele lui. Îmi agăț mâinile de brațele lui și mă bucur de sărutul acesta care îmi aprinde corpul.

— Te vreau deja, șoptește printre buzele noastre lipite. Cum dracu' o să rezist până diseară cu tine atât de aproape și atât de apetisantă?

O ușă pe undeva prin bucătărie ne atenționează că cei de acolo încep să își facă apariția.

— Sunt sigură că la fel de greu o să îmi fie și mie. Tu nu te uiți cum arăți?

Mă îndepărtez de el și mă strâmb în glumă.

— Era să vin doar în cearșaf, doar ca să te găsesc mai repede, replică Clay, ridicând colțul gurii cu subînțeles.

Îmi trec mâinile peste față.

— Acum, toată ziua o să îmi imaginez corpul ăsta doar cu un cearșaf în jurul taliei.

— Iar eu o să mă gândesc la ce mi-ai face dacă m-ai vedea așa.

— Clay...

Dau să mă apropii din nou de el, dar vocile din camera alăturată ne opresc.

— Eu îmi încep dimineața cu un duș rece. Foarte rece, zice și mă sărută rapid pe buze. Apoi vin să ne bem cafeaua împreună, în liniște, până apar copiii.

— Te aștept aici, îi zic când se îndreaptă spre ieșire.

Se întoarce spre mine și îmi face cu ochiul. Și iese repede.

Toată ziua jucăm un joc continuu al atingerilor ascunse, al sărutărilor furate după ușă, al privirilor pline de dorință. Un joc care face ca temperatura dintre noi să crească considerabil.

După-amiază avem parte de un soare frumos, iar ploaia se pare că ne-a lăsat să ne bucurăm de mica vacanță. Profităm de vremea frumoasă, iar Clay propune mai multe jocuri la care să participăm și noi alături de copii.

Sunt amuzante și antrenante, mai ales pentru cei mici, care par extrem de încântați. Plus că toți par fascinați de domnul profesor și îl ascultă cu atenție de fiecare dată. Inclusiv Mina.

Pe seară apuc să stau câteva minute cu ea și îmi povestește cu interes diferite lucruri aflate de la ceilalți copii despre școală, despre profesori.

Pare cu adevărat încântată, atât de colegi, cât și de ce se pare că o așteaptă la noua școală.

De mult timp nu am mai văzut-o atât de fericită și asta mă bucură extrem de tare.

Când filmul copiilor începe, îmi reiau activitatea cu micul laptop în brațe. Dar privirea lui

asupra mea mă defocusează constant. Abia atunci realizez că fotoliul lui era mult mai aproape de al meu, nici măcar un metru între ele.

— Ai mutat tu astea? îi spun încet.

— Da, rânjește. Să fiu mai aproape de tine.

Chicotesc.

— Plus că voiam să fiu sigur că nu ne aud copiii.

Mă uit la micii zăpăciți care sunt deja captivați de filmul cu un dragon negru și foarte frumos.

— Riscul este la fel de mic ca înainte. Adică nici nu existăm pentru ei acum.

— Nu vreau să risc. Nu aș fi putut să îți strig de la câțiva metri că toată ziua mi-am imaginat cum îmi strecor mâinile pe sub fusta ta largă, cum îți mângâi interiorul coapselor și cum îți dau jos chiloții, iar apoi, fără alte ezitări, cum intru în tine, în timp ce tu ești încolăcită în jurul meu.

Gura mi se usucă și înghit în sec, cu greu. Imaginea descrisă mă excită, doar pentru că mi-a descris-o în câteva cuvinte, iar acum îmi doresc să rămânem cât mai repede singuri și să transformăm fantezia în realitate.

— Durează mult filmul ăsta?

Oftează.

— De ajuns cât să fii pregătită pentru o noapte lungă.

— Ești rău... șoptesc bosumflată, când el se întoarce la cartea lui.

— De ce? întreabă nevinovat, dar ochii lui știu că nu este deloc așa.

— Pentru că m-ai aprins și acum dracu' se mai concentrează pe muncă.

— Eu am fost așa toată ziua, păpușă. Cu erecția pe jumătate atâta timp, încât acum mă doare.

— Așa meriți.

— Tot eu?

— Da, pentru că acum sufăr și eu.

Mustăcește și nici eu nu îmi pot ascunde amuzamentul. Așa că pun la cale un plan.

Mă duc la baie și îmi scot chiloții, apoi ies repede cu ei în pumn.

Inima îmi bate cu putere pentru că nu am făcut niciodată așa ceva. Este un joc nebunatic și el mă face să mă simt așa jucăușă. Și îmi place.

Mă reașez pe fotoliul meu din nou urmărită de privirea lui de prădător și îmi întind mâna spre el. El imită gestul și își primește cadoul, fără să își dea seama ce este, până când își deschide pumnul în poală și chiloții mei mici din dantelă, roz pal, se dezvăluie printre degetele lui.

Își mușcă buza de jos și imediat privirea lui animalică și plină de poftă se ațintește asupra mea.

— Tu ești hotărâtă să mă omori, femeie...

Respirația lui este tot mai precipitată, în timp ce inima mea bate mai tare decât înainte, văzând privirea lui care mă face să îl doresc tot mai mult.

Capitolul 14

Clay

Am avut o mulțime de femei la viața mea, de toate felurile, de toate tipurile, mai experimentate sau mai puțin experimentate, dar niciuna nu a trezit în mine sentimente și dorințe așa cum o face femeia asta minunată din fața mea.

Toată ziua am fost cu gândul la ea, la trupul ei micuț și fin, la cum se mulează în brațele mele, la gustul ei și sunetele dulci pe care le scoate când o gust. Toată ziua am fost excitat și mi-am dorit ca noaptea să vină mai repede și să o am din nou în brațele mele.

Dar acum am în mâna mea chiloții ei, iar gândul că ea acum nu mai are lenjeria pe ea, mă înnebunește. Mă omoară. Cum să mai rezist eu o oră jumătate până când copiii pleacă în camerele lor?

Sângele fierbe în mine, iar eu sunt excitat la maxim, încât blugii îmi provoacă durere la cât de tare mă strâng.

Amber a mea joacă murdar. Erotic, dar murdar.

Sub privirea ei lascivă, mă las pe spatele fotoliului și îi miros bucata de material din mâna mea. Buzele ei se întredeschid și pieptul i se ridică tot

mai repede din cauza respirației tot mai agitate. Privirea ei îmi spune că este la fel de excitată ca mine.

Sunt conștient că sunt copiii în încăpere cu noi și nu este deloc moral ceea ce fac, așa că mă ridic și mă îndrept spre ieșire, șoptindu-i pe un ton poruncitor.

— Vino.

După două secunde în care pare că rămâne blocată pe fotoliu, se ridică și mă urmează. Cum ieșim din cameră o iau de mână și o conduc afară pe verandă, cât mai departe de încăperea în care rulează filmul.

O lipesc de peretele din lemn și o sărut cu o poftă nebună. Îmi răspunde cu aceeași intensitate și mâinile ei mici se agață de umerii mei, se pierd prin părul meu, în timp ce ale mele îi explorează sânii, talia subțire, fundul. Și îmi strecor mâna pe sub fusta ei largă, exact ca în fantezia mea și mă duc țintă la locul ei umed și extrem de fierbinte. Îi frec umezeala, udându-mi degetele și apoi îmi bag două degete în miezul ei strâmt și geme în gura mea, care îi acoperă sunetele de plăcere.

— Amber, te vreau ca un nebun... șoptesc și degetele mele ies din ea și intră din nou. Nu puteai să mai aștepți o oră?

Geme din nou.

— Dar tu puteai?

— La dracu', nu.

— Oh, Clay... Copiii...

— Știu, iubito...

Îmi desprind buzele de ale ei, dar rămânem cu frunțile lipite. E vocea rațiunii, chiar dacă și eu știam că trebuie să așteptăm și să nu riscăm ca ei să ne vadă. Odată auzite cuvintele ei, știu că trebuie să mai aștept puțin. Măcar o oră.

O sărut din nou, în timp ce îmi scot degetele din ea, mângâind-o ușor.

— Tu chiar ești hotărâtă să mă omori.

— Nici tu nu ești mai prejos, frumușelule.

Ne zâmbim amândoi, în speranța că gura de aer rece, de care suntem conștienți acum, o să ne mai potolească sângele care fierbe.

— Hai să intrăm! Nu rezolvăm nimic stând atât de aproape sub clar de lună, zice chicotind.

Nu mă pot abține și o sărut din nou, mai scurt de data asta, apoi intrăm înapoi în cabană, resemnați cu greu că trebuie să mai așteptăm.

Dar așteptarea e grea.

Tensiunea nu a dispărut deloc, ba din contră, suntem și mai conștienți de ea.

Oftăm în tăcere, ne privim cu poftă pe sub sprâncene, ea își muscă buza de jos, iar eu din când în când încerc să îmi ajustez pe ascuns erecția din pantaloni.

O oră trece la fel de greu ca o veșnicie, iar eu, în mintea mea nebună, pare că încă îi simt gustul dulce pe degetele mele, chiar dacă între timp m-am spălat pe mâini. Chiar sunt nebun după ea.

După ce îmi fac obișnuitul rond de noapte

și mă asigur că toți copiii sunt în paturile lor, mă întorc la parter, unde bat încet la ușa ei.

Dar nu răspunde.

Mai bat o dată, dar aceeași liniște. Panica mă cuprinde.

Mă uit în jur și atunci observ lumina care se vede prin ușa foarte puțin deschisă a camerei mele. Nu îmi amintesc să fi lăsat becul aprins.

Așa că deschid ușa și sunt foarte plăcut surprins de prezența frumoasă care mă așteaptă pe pat. Este încă îmbrăcată, dar nu pot să spun că sunt dezamăgit, pentru că astfel am ocazia să îmi despachetez singur cadoul.

Mă reazem de ușă și o admir. S-a descălțat și a scăpat de cămașă, rămânând doar în fustă și maieu. Stă pe marginea patului, rezemându-se în palme. Iar privirea îi este plină de dorință, după cum văd că îmi analizează corpul, la rândul ei.

Așa că îi ofer un spectacol, trăgându-mi peste cap tricoul, apoi îmi duc mâinile la încheietoarea blugilor și o văd cum își mușcă buza de jos. Desfac încheietoarea, dar nu îi dau jos, însă las să se vadă destul de mult din partea frontală a chiloților mei și, totodată, umflătura tot mai evidentă.

Mă apropii de ea și mă aplec spre buzele ei pe care le sărut încet, stăpânindu-mi cu greu dorința mistuitoare. Apoi mă desprind de acele buze apetisante și mă las în genunchi în fața ei și încet îi ridic marginea fustei, presărând sărutări pe fiecare centimetru de piele fină care mi se dezvăluie.

Se întinde pe spate și îi ridic genunchii peste umerii mei, fiindu-mi mult mai accesibil acum locul ei intim pe care doresc să îl sărut. Și o gust, o ling acolo între picioare, bucurându-mă de gustul ei și de gemetele erotice care îmi răsfață urechile și îmi vibrează puternic în pantaloni.

Îi ling clitorisul și limba mea îl încercuiește continuu, iar după ce adaug jocului și două degete în miezul ei fierbinte, din nou își arcuiește spatele și în scurt timp, după ce măresc ritmul de pătrundere al degetelor mele, își dă drumul în acordurile cele mai senzuale care îi scapă printre buzele întredeschise.

Îmi place la nebunie să intru în ea imediat după ce ea își dă drumul, când e încă umedă și încordată datorită orgasmului, așa că îmi trag repede peste șolduri blugii și chiloții și mă înfig în ea tot, lung și tare și din nou simt că sunt în Rai.

Toată dorința acumulată pe durata întregii zile îmi înceţoşează mintea și nu mai pot să mă abțin.

— O să fie scurt și în forță, iubita mea, îi șoptesc. Te vreau ca un nebun!

— Da, Clay! Dă-mi-o tare!

Dumnezeule, femeia asta e un înger pervers și în clipa asta sunt sigur că o vreau toată viața lângă mine.

Îmi înfig degetele în șoldurile ei și ea se agață de umerii mei, în timp ce o pătrund tare și simt cum se strânge în jurul meu de fiecare dată și mă

absoarbe tot mai adânc. Îi regăsesc gura și încep să o sărut cu poftă, mușcându-i buza de jos și ea pe a mea, în disperarea sărutului nostru plin de pasiune, alimentat de ritmul nebun al șoldurilor mele care mă fac să simt cum un orgasm puternic se construiește în mine, dar în același timp simt și corpul ei, gemetele ei tot mai puternice.

Când se încordează toată și o simt cum se strânge în jurul penisului meu, care o pătrunde tot mai în forță, știu că este momentul ei de maximă plăcere, care mă face și pe mine să îmi dau drumul în unul dintre cele mai cutremurătoare orgasme din viața mea.

Mă întind lângă ea și o iau în brațe, pentru a-mi recăpăta suflul pierdut. Apoi o sărut pe buze, sugându-i buza de jos, dezmierdându-i limba și încep să presar mici sărutări liniștite pe obrajii ei, pe nas, pe frunte, pe ochi.

— Prea dur? o întreb încet, când privirile noastre se regăsesc.

— Mi-a plăcut. A fost foarte intens, răspunde zâmbind.

— Se adunase prea multă poftă de-a lungul zilei... nu mai puteam să mă abțin. Și oricum avem toată noaptea la dispoziție.

Mă sărută scurt pe buze.

— Așa e. Poate reușim să ne potolim pofta și mâine să ne purtăm ca doi oameni normali.

— Azi nu ne-am comportat?

Ridică ironic din sprânceană și încep să râd.

— Mda... Ai dreptate.

O sărut din nou, dar puțin mai senzual și deja simt cum din nou mă întăresc.

— Dar nu am ce să fac dacă nu mă satur deloc de tine și te vreau non-stop.

Buzele mele îi regăsesc clavicula, iar cu o mână îi ating delicat sânul, strecurând-o prin decolteul maieului, pe sub sutienul subțire.

— E de ajuns să mă atingi și iau foc, îmi șoptește. Mereu ai avut efectul ăsta asupra mea.

— Iubito, la fel te simt și eu. Însă, ce e mai rău e că eu nu trebuie decât să te privesc și sunt instant excitat. Și atunci când am venit la tine la ușă, de aceea eram atât de nervos, pentru că imediat cum te-am văzut pe geam ai trezit în mine ceva ce nu puteam controla.

Chicotește.

— Recunosc, prezența ta nu a rămas indiferentă nici pentru mine, dar eram prea nervoasă pe cuvintele tale încât să mă gândesc la tine în acest fel. Cu toate astea, ai reușit să mă afectezi.

— Te-am supărat rău, atunci?

— M-ai trezit, Clay. M-ai făcut să mă gândesc din nou la tine.

Îi zâmbesc mândru.

— Mă bucur să aud asta.

— Și eu mă bucur că ai avut efectul ăsta asupra mea.

Mă sărută și mă las condus de ea de data asta.

Capitolul 15

Amber

De data asta eu conduc. Gura mea îl tachinează și simt cum se aprinde din nou, iar eu deja simt cum sunt tot mai fierbinte între picioare.

Mâna mea mică îi cuprinde penisul deja întărit și geme de plăcere, iar eu de încântare. Este gros și cu greu reușesc să formez o strângere fermă în jurul lui. Continuu să îl frec în palma mea și asta îl stârnește și mai tare, așa că scapă repede de pantaloni și de lenjerie și apoi urmează hainele mele.

Îl întind din nou pe spate și de data asta mă urc peste el și îi sărut pieptul tare, sfârcurile plate... coborând imediat spre abdomenul evidențiat de mușchii lucrați, în timp ce mâna mea încă îi freacă penisul întărit, asupra căruia îmi îndrept acum atenția.

Este perfect. Foarte lung și gros, cu capul roz, dezgolit și umezit, pe care îl ling și îl cuprind cu buzele.

Gemetele lui răsună în cameră și degetele lui se pierd printre câteva șuvițe ale părului meu.

Îl ling de jos până sus și de fiecare dată închei acest deliciu sugându-i capul rozaliu. Îmi cobor buzele tot mai mult de-a lungul lui și încerc să îl

pătrund în gura mea tot mai mult, până la limita simțurilor mele, în timp ce limba mea îi presează vena groasă.

— Amber, ești extraordinară!

Îmi ridic privirea spre el și ochii lui albaștri-furtunoși sunt mai pătrunzători ca oricând.

— Nu ai idee cât de tare mă excită imaginea buzelor tale în jurul meu...

Continuu să îl sug și îmi cobor buzele de-a lungul lui, gemând ușor, pentru că știu că vibrațiile sunetelor mele îl duc și mai aproape de apogeu, iar el își lasă capul pe spate și rage printre dinți.

— Doamne, mă omori!

Măresc ritmul și îl sug mai tare, în timp ce mâna mea îl freacă tot mai repede.

— Oh, Amber! Îmi dau drumul!

Știu că mă anunță ca să pot evita gustul lui, dar eu îl vreau. Așa că nu mă opresc până când jetul cald îmi atinge limba și îl simt epuizat în urma orgasmului creat de gura mea.

Mă trage din nou în brațele lui și mă asaltează cu un sărut specific lui, plin de pasiune și masculinitate. Apoi mă strânge din nou cu putere la pieptul lui și îi aud inima cum bate cu putere.

Îi sărut locul unde e inima lui și zâmbesc. Mă simt atât de bine în brațele lui, lipită de corpul acesta puternic care mă domină prin mărimea lui și prin efectul pe care îl are asupra mea. Niciodată nu mi s-a mai întâmplat să mă simt așa lângă un

bărbat... să îl doresc atât de tare și să nu mă pot abține deloc.

Știu că au trecut doar două zile, dar intensitatea dintre noi mă surprinde de fiecare dată. Mă surprinde plăcut. Pentru că îmi place. Mult. Prea mult.

Mai facem dragoste de două ori înainte să picăm epuizați și să adormim îmbrățișați până dimineață.

Pentru că știu deja că alarma lui este setată destul de devreme, dorm liniștită în patul lui până dimineață, când sunt trezită de o respirație caldă pe gâtul meu, de buze umede care îmi sug lobul urechii și coboară pe maxilar, pe gât.

Deschid încet ochii și regăsesc privirea aceea plină de dorință.

— Este încă devreme, dar nu pot să mă mai abțin. Sunt treaz de aproape jumătate de oră și sunt excitat la maxim.

Chicotesc și mă întorc spre el, trecându-mi degetele prin părul lui scurt.

— E un mod de a mă trezi mult mai bun decât o alarmă enervantă.

— Dacă ar fi după mine, te-aș trezi așa în fiecare dimineață.

Nu răspund, dar îi acopăr gura cu a mea și facem din nou dragoste.

*

Ce se întâmplă între noi este ca un drog. Cu cât guști mai mult, cu atât vrei mai mult. Dacă

ne-am imaginat măcar o secundă că toată energia consumată în noaptea precedentă și azi de dimineață va reuși să ne potolească nevoia de a ne atinge sau de a ne fura sărutări scurte pe ascuns, ne-am înșelat. A fost o zi agonizantă și nu ne doream decât să vină noaptea mai repede pentru a ne iubi din nou.

Niciodată nu am simțit o astfel de dorință. Poate doar acum 13 ani.

Disperată să exteriorizez și altfel energia asta, le sun pe fete. Sper ca ele să îmi dea două palme și să mă mai trezească din starea constantă de reverie.

După ce toate sunt în câte o fereastră mică pe monitorul laptopului meu, le povestesc și lor despre bărbatul cu care am petrecut prima noapte acum 13 ani, despre excursia alături de el și despre cum au evoluat lucrurile între noi.

Spre surprinderea mea sunt foarte tăcute și mă ascultă cu sufletul la gură, până termin de povestit și sunt cu totul la zi.

— Trebuia să îmi fac un bol cu floricele. A fost mai interesant decât orice film, zice Tara, visătoare. Ce n-aș da să am și eu parte de o poveste de dragoste atât de frumoasă!

— Revino-ți, Tara, o mustrează Cate sec. Noi două avem mai multe șanse să ne măritățm una cu cealaltă, decât să găsim pe cineva care să ne suporte.

— Hai, hai, nu fiți așa aspre cu voi, zice blând

Sofia. E adevărat că voi două sunteți mai... complicate, dar într-o zi, poate că și voi o să aveți parte de cineva special.

— Mda, răspunde plictisită Cate, care își privește unghiile. Și cum suntem noi complicate, prințeso?

Toate zâmbim pe sub mustăți și așteptăm să vedem cum iese Sofia din ghearele lui Cate.

Cu calm, aceasta adoptă poziția oficială a familiei regale din care face parte și răspunde.

— Tara este o actriță destul de cunoscută, chiar dacă ea se chinuie în ultimii ani să se facă pierdută față de ziariștii care încă o consideră o atracție pentru ziarele lor ieftine. Ea își dorește anonimat și are nevoie de cineva care să o ferească de presă, nu să o readucă pe prima pagină a ziarelor pline de bârfe.

— Și ce propui? Următorul cu care ies să fie un vânzător de la Starbucks?

— E o idee. Și dacă ieși cu el, ieșiți la un restaurant mai discret, nu unul unde să vă fotografieze până și bucătarul.

— Da... vise, prințesă... O să rămân faimoasă și nemăritată, zice Tara dezamăgită. Mă bucur că măcar gândurile mele în direcția voastră au dat roade și în camera mea din Hamptons nu mai există nicio jucărie sexuală.

Toate ne uităm la Sofia, care se înroșește la față instant.

— Îți cumpăr altele.

— Nu, mersi, zice sec. Mi-am luat un vibrator acum o lună. E cel mai bun iubit.

— Eu mi-am luat două în ultima lună, zice mândră Cate. Mă plictisesc repede de ele.

— Și de aceea revin la tine, continuă râzând Sofia. Tu te plictisești de orice vibrator, la fel de repede cum te plictisești de bărbați!

Cate se preface că o ascultă cu mare interes, frecându-și bărbia cu arătătorul.

— Și ce vină am eu că sunt toți la fel și niciunul nu reușește să îmi trezească interesul după două zile? Crezi că eu nu m-am săturat să îi schimb ca pe șosete? Dar măcar eu nu mai visez la dragoste adevărată, că sunt conștientă că pe la mine nu va trece.

— Ești sigură că nu a trecut deja și te-ai plictisit până a doua zi de ea? întreabă Deanne.

— Dacă m-am plictisit de ea, înseamnă că nu era dragoste adevărată, punctează aceasta, făcându-i cu ochiul.

— Touche! recunoaște Deanne, ridicând mâinile în retragere.

— Dar, să nu mai vorbim despre noi, azi este vorba despre Amber și bărbatul ei 3+.

— Trei plus plus chiar am putea spune, zice Tara, zâmbind machiavelic.

— Și când mă gândesc că atunci când am discutat prima dată despre acest standard, eu nu avusesem niciun orgasm...

Cuvintele spuse cu un mare zâmbet pe chip de Deanne ne fac să râdem.

— Te-ai păstrat pentru cel potrivit, adaugă Tara.

— Cel mai potrivit! Cu el e mereu peste 3. Iar plusul este în fiecare clipă pe care o petrec alături de el.

— Te înțeleg perfect, adaugă Sofia, visătoare.

— Deci, Tara. Te măriți cu mine?

— Cate, nu știu dacă pot să îți ofer 3+... O să te plictisești de mine între timp.

— Deci, sincer acum. Eu nu am avut niciun bărbat care să fie 3 +. Poate 3 sau mai mult de trei.. dar nu era plusul. Și unde erau îmbrățișări, era doar un orgasm, maaaxim două. Mereu a lipsit ceva.

Dezamăgirea din vocea lui Cate ne întristează. Sub firea ei dură se ascunde un suflet bun, dar la fel ca cele mai multe dintre noi, nu a avut noroc în dragoste și, în timp, a renunțat să mai creadă în ea.

Tara, pe de altă parte a rămas o romantică incurabilă, care a sperat că fiecare tip nou pe care îl cunoștea, va fi alesul. Dar dezamăgirile din ultimii ani o cam făceau și pe ea să renunțe la astfel de vise.

Eu... eram încă destul confuză. Și privirea mea îngrijorată nu i-a scăpat lui Cate.

— Tu ce mai simți acum despre dragoste, Amber? Ai avut și tu parte de destule povești urâte legate de bărbați, dar acum pare că roata s-a întors în favoarea ta și ți-a scos în cale prima

iubire, care pare să fie mult mai puternică decât în tinerețe.

— Să nu ne pripim, fetelor. Au fost câteva zile incredibil de intense, însă nu știu ce o să se întâmple când ne întoarcem în Pittsburg.

— Nu crezi că ar trebui să discuți cu el despre treaba asta? Doar nu ai de gând să lași lucrurile să curgă de la sine, că nu mai ai 15 ani să te ascunzi de discuțiile serioase. Iar voi doi se pare că ați tratat povestea asta destul de serios.

— Am tratat povestea cu mult sex. Sexul nu trebuie neapărat să fie serios.

— Dar, din ce ai povestit, adaugă Deanne, voi nu prea ați făcut sex. Mai mult dragoste.

Oftez. Sunt încolțită. Și au dreptate.

— Asta am simțit eu, dar poate că sunt luată de val și îmi fac prea multe vise. Trebuie totuși să fiu mai rațională, pentru că în viața mea este un copil care nu trebuie să asiste la o relație fără viitor.

Mina este cea mai importantă și nu vreau ca ea să sufere în vreun fel.

— Mâine plecăm de aici și, sincer, nu mi se pare locul potrivit pentru o discuție serioasă.

— Dar e locul potrivit pentru mult sex? punctează Cate și mă strâmb la ea, chiar dacă are dreptate.

— Pur și simplu nu vreau să stric ce e între noi acum. E prea frumos. Și cred că azi o să îl întreb dacă mâine, când ne întoarcem în oraș, ar vrea să

vină la cină cu mine și Mina. Apoi ea o să rămână la bunici și astfel o să avem intimitatea necesară să discutăm fără să ne fie teamă că cineva va intra peste noi.

— Și dacă îl inviți de azi, iar el acceptă, o să îți cam dai seama și la ce să te aștepți, îmi face cu ochiul Sofia.

— Exact, aprobă Deanne. Să sperăm că nu refuză, că altfel îl trimit pe Colin după el.

Amenințarea că ea își trimite soțul, fost asasin plătit după Clay, ne pare foarte amuzantă, pentru că îl cunoaștem și îl iubim pe Colin foarte mult. Dar știm că este o glumă și că nu vom recurge niciodată la astfel de „servicii".

După discuția cu prietenele mele, lucrurile îmi sunt mai clare. Trebuie să văd dacă el vrea să luăm cina, astfel vom putea discuta despre ceea ce se întâmplă între noi, înainte ca toată povestea asta să fie aflată de toată lumea.

Capitolul 16

Amber

Este ultima noastră seară și recunosc că am emoții. Suntem amândoi pe fotoliile noastre în sala de relaxare, alături de copii. Din când în când, se uită spre mine și mustăcește. Eu sunt cu laptopul în brațe și nu prea reușesc să mă concentrez la muncă.

— Ești bine? mă întreabă, spre surprinderea mea.

— Da, răspund încet. De ce mă întrebi?

— Te tot foiești și aproape ai ros jumătate din pixul ăla.

Zâmbesc forțat, încercând să par relaxată.

— Munca... explic eu.

— Mai fă o pauză.

— Am făcut cam multe pauze zilele astea. Sunt deja în urmă cu o mulțime de lucruri.

— E seară. Încearcă să te relaxezi. Măcar azi, că este ultima noastră seară aici.

— Chiar voiam să te întreb, zic cu ezitare, simțind că e momentul potrivit să deschid subiectul. Dacă nu ai alte planuri mâine seară, ai vrea să vii la cină?

Ridică ușor surprins sprâncenele și umbra unui zâmbet îi atinge buzele.

— Gătești tu?

— Da, evident.

— Atunci mi-ar face cea mai mare plăcere.

Pare chiar încântat de idee și asta mă bucură. Sunt conștientă că tot chipul mi s-a luminat pentru că și el zâmbește mult mai fericit.

— Perfect! Cred că pe la 7 e ideal.

— Vrei să aduc ceva? Sau chiar să vin mai devreme să te ajut?

— Stai liniștit. Prezența ta este de ajuns.

Îmi face cu ochiul și zâmbetul lui continuă să îi strălucească pe chip multe minute după aceea.

Nu mai discutăm despre subiect, dar și azi urmează o noapte lungă în care facem dragoste de mai multe ori, la fel de intens și la fel de pasional, până adormim unul în brațele celuilalt.

E minunat. El este minunat. Și am din nou un somn liniștit și fericit.

*

În ziua următoare, decidem să plecăm după prânz, ceea ce pentru mine este perfect și îmi oferă destul timp să pregătesc și friptura, chiar dacă nu am suficient timp să o las la macerat. Mina vrea să meargă împreună cu copiii, ceea ce înseamnă că eu iar voi fi singură în mașină, dar nu mă deranjează, deoarece îmi oferă ocazia să mai rezolv din câteva telefoane treaba și să îmi pot vedea de pregătiri când ajung acasă. După ce copiii sunt la locurile lor în micul microbuz, Clay mă cheamă în cabană să mai facem o verificare a

camerelor, dar de fapt este o scuză de a mă săruta pe ascuns. Mi se pare că ne purtăm ca niște adolescenți și asta mă face să fiu mult mai veselă și mai vioaie. Mai tânără.

Aproape tot drumul merg la distanță mică de ei și, de multe ori, ne facem cu mâna sau ne trimitem bezele. Clay se abține de la astfel de gesturi, în schimb, îmi trimite niște priviri pline de promisiuni, care fac mai mult decât orice bezea.

Din nou, căldura între picioarele mele își face prezența, anticipând următorul moment în care vom fi din nou singuri.

Ajung acasă și este liniște. Respir adânc și mă gândesc cu ce să încep după ce fac rapid un duș.

Clay s-a oferit să o aducă el pe Mina de la școală, după ce se asigură că toți copiii vor fi luați în primire de ceilalți părinți. Așa că am un avantaj față de ea și, până intră pe ușă, carnea se odihnea deja cu condimentele pe ea, înainte de a o băga la cuptor, iar eu dădeam niște mailuri.

— Pisică, după ce faci un duș, cobori să vorbim puțin?

— Da, mami, îmi confirmă și după 20 de minute coboară leneșă treptele casei.

Îi fac semn să vină pe canapea lângă mine.

— Mina, l-am invitat la cina de azi și pe Clay, profesorul de sport. Știu că trebuia să mă consult cu tine înainte, dar sper să mă ierți de data asta și să mă înțelegi că a trebuit să fac asta.

Ea se luminează la faţă şi e toată un zâmbet.

— O să te cuplezi cu el?!

Rămân blocată, cu gura căscată.

— A... E mai complicat. Trebuie să vorbesc şi cu el. Ştii, noi am copilărit împreună şi nu ne-am mai văzut de aproape 13 ani.

— Dar îţi place de el, nu?

— Da...

— Că eu cred că şi lui îi place de tine.

— Eşti expertă acum? o ironizez uşor.

— Când ai ajuns la cabană am crezut că o să vă bateţi, dar după aceea am văzut că mereu se uita după tine şi îţi zâmbea, dar ce ştiu eu... sunt un copil.

Mă strâmb la ea. Aici simt influenţa prietenelor mele.

— Te-ar deranja dacă m-aş întâlni cu el?

— Nu! Îmi place foarte mult de el! Se poartă foarte frumos cu toţi copiii şi este preferatul tuturor. Îţi dai seama că toţi mă vor invidia dacă o să vă căsătoriţi?

De data asta cuvintele ei mă fac să mă înec şi fac ochii mari.

— Hai să nu ne primim, pisică. Nu am avut nici măcar o întâlnire până acum.

— Dar v-aţi pupat, nu?

La dracu'... şi încă câte altele pe lângă.

— Da. Dar să nu intrăm în detalii. Trebuie să vorbesc şi cu el şi să văd ce părere are, dacă vrea să încercăm o relaţie sau nu. Şi nu vreau să îţi faci

iluzii momentan și, în niciun caz, să nu spui nimănui. Poate să fie secretul nostru?

E un pic dezamăgită.

— Bine. Nu o să spun. Dar îmi spui când pot să îi spun măcar lui Megan?

— Bine, pisică.

Întind mâna spre ea să pecetluim înțelegerea și ea îmi cuprinde mâna cu palma ei micuță, pe care o ridic spre buze și o sărut.

Îi povestesc planul, că după cină ea o să rămână la bunici. Acum stăm amândouă în bucătărie și mă ajută cu spălatul legumelor și cu tocatul unora dintre ele.

Este la fel de pasionată de bucătărie ca mine și în bucătărie ne distrăm cel bine, atunci când gătim împreună.

Sunt atât de mândră de ea când o văd atât de pricepută și de pasionată de la vârsta asta. Este un copil care niciodată nu mi-a făcut probleme, mereu a avut note bune la școală și a fost ascultătoare. Discutând cu un psiholog, acesta mi-a spus că am avut marele avantaj de a avea cele patru prietene în viața noastră și asta a ajutat-o pe ea să crească așa frumos. Niciuna dintre noi nu am încercat să îi insuflăm lucruri negative și fiecare în felul ei a învățat-o să fie responsabilă încă de mică și să facă diferența între bine și rău.

Este, totuși, un copil și am făcut tot posibilul să se bucure de această perioadă a vieții, dar a făcut față cu succes anturajelor rele de la școală

și, în primul rând, a știut că trebuie să comunice cu mine, iar atunci când nu știa ce este corect sau greșit, mi-a povestit și împreună am găsit soluțiile cele mai bune pentru ea.

Momentul care m-a surprins cel mai tare la ea a fost când i-am dat vestea tristă că tatăl ei biologic a decedat într-un accident de mașină. Niciodată nu îmi ceruse să îl cunoască și nici atunci nu a vrut să meargă la înmormântare, dar a spus că într-o zi ar vrea să mergem să-i ducem flori la mormânt. Ea știa povestea noastră, pentru că nu i-am ascuns niciodată nimic. După un timp, mi-a spus că nu a vrut să meargă la înmormântare, pentru că el nu a fost tatăl ei, din clipa în care acesta mi-a spus să fac avort.

Avea șapte ani jumătate când mi-a spus asta. Și atunci am știut că am crescut un copil matur. Poate prea matur pentru vârsta ei, dar atât timp cât ea este fericită, nu pot decât să mă bucur că am o minune de copil. Frumoasă, deșteaptă și sănătoasă.

Pe la 18:30 primesc un mesaj de la Clay „Cum merge friptura? Salivez cu gândul la ea. Și la tine..."

Cred că mă înroșesc în obraji pentru prima dată după ani de zile, doar pentru că sunt cu Mina prin bucătărie și nu am cum să nu îmi amintesc ce poate să îmi facă bărbatul ăsta. Îi răspund:

„Este aproape gata. Dacă vrei să vii mai devreme, te așteptăm. Deschid sticla de vin, între timp."

„Atunci o să mă pregătesc și vin la voi" răspunde Clay.

Deschid sticla de vin și o las să respire, apoi verific repede friptura care mai trebuie să stea doar câteva minute. Totul este pregătit, Mina m-a ajutat să aranjez masa foarte frumos pentru 3 persoane, cu o vază mică cu flori albe chiar în mijloc. Totul este perfect. Soneria sună, iar Mina se oferă să răspundă, fugind deja spre ușa de la intrare. O urmez de îndată și rămân blocată când văd cine este, de fapt, la ușă.

Capitolul 17

Amber

— Ce face păpușa mea mică? strigă Bobby plin de veselie, încercând să o ia în brațe, chiar dacă are un buchet mare de flori în mână și o cutie mare cu bomboane.

Mina îl cuprinde în brațe, dar îi citesc reținerea ușoară, chiar dacă știu că se bucură că îl revede pe cel care i-a fost tată în ultimii ani.

— Cu mami. Cina.

— Deci am picat la fix! se ridică în picioare și vine spre mine, încercând să mă pupe, dar îmi întorc capul oferindu-i obrazul.

— Tu nu ai auzit de telefon, Bobby? îi șoptesc.

— Am vrut să vă fac o surpriză și, de fapt, mi-ați făcut voi mie, când am venit acum două zile. Mama ta mi-a spus că vă întoarceți abia azi, pe seară și m-am gândit că e o oră potrivită să vă fac o vizită.

Fără să îmi dau seama, se strecoară pe lângă mine și se oprește în sufragerie, întinzând din nou buchetul spre mine. Îl accept și o rog pe Mina să caute o vază și să se ocupe de el, în bucătărie, luând totodată și cutia de bomboane primită de la el. Astfel, rămân singură cu musafirul meu nepoftit și nedorit.

— Ce cauți aici, Bobby?

— Mi-era dor de voi și am vrut să vin să îmi văd cele două fete preferate!

E tot un zâmbet și, din nou, vine spre mine, dar fac un pas înapoi, dându-i de înțeles că nu îmi doresc apropierea lui.

Nu apuc să răspund că soneria se aude iar și, de data, asta inima mi se face mică.

— Scuză-mă o clipă, zic și mă duc să îi deschid bărbatului pe care chiar îl doresc acum lângă mine.

Desigur că este Clay, dar un Clay puțin încruntat.

— Bună, zice un pic rece.

— Bună, încerc să zâmbesc. Intră, te rog.

— Ești sigură?

— Da!

Intră ezitând și mă întreb dacă l-a văzut pe fostul meu soț intrând în casă.

Imediat Bobby își face apariția și am parte de confruntarea titanilor în schimbul de priviri care are loc între cei doi.

— Clay, el este Bobby Thompson. Bobby, fă cunoștință cu Clay Deacon, invitatul meu la cina din această seară.

Cei doi bărbați își strâng mâinile puternic, apoi amândoi se uită tăcuți la mine.

Să mă ia dracu' dacă am trecut în viața mea printr-o situație mai penibilă. Nimeni nu zice nimic, doar că aud din bucătărie alarma setată

pentru friptură, care trebuie scoasă acum din cuptor.

— Clay, fă-te comod. Mă întorc în câteva minute și o trimit pe Mina să stea cu voi.

Am nevoie de câteva minute să mă gândesc cum îl dau afară pe Bobby, care se pare că nu înțelege că trebuie să plece.

Imediat, în spatele meu în bucătărie, simt o prezență și sper să fie Clay să îi explic situația... dar nu am eu norocul ăsta.

— Cine e ăsta? mă întreabă Bobby foarte supărat.

— Este un bărbat, Bobby.

— Este o namilă, asta am văzut și eu. Dar ce treabă ai cu el?

Pentru prima dată, îmi dau seama de complexul de inferioritate pe care Bobby îl are când vine vorba de fizicul lui. Este mai scund decât Clay și mult mai slab, el nefiind un bărbat dus la sală prea mult și, în ultimul an, a făcut și puțină burtă, pe care acum se chinuie să o ascundă în spatele costumului gri impecabil. Pe cât de amuzant mi se pare gestul, pe atât de enervantă îmi pare discuția.

— Este un prieten, Bobby. Dar chiar nu cred că ai dreptul să îmi pui astfel de întrebări.

— Îmi pasă prea mult de Mina și de tine, chiar dacă am fost forțați să ne despărțim.

— Nu ne-a forțat nimeni.

— Recunoaște, dacă nu era scandalul meu,

nu am fi ajuns în situaţia asta, Amber. Mă iubeşti la fel de tare pe cât te iubesc şi eu, de aceea ai rămas lângă mine, chiar şi după ce oficial nu mai eram împreună.

— Am stat pentru Mina, Bobby şi ştii foarte bine lucrul ăsta.

— Nu te mai minţi. Ai stat pentru că eram împreună o familie fericită şi nu aveam nevoie de acte care să ne dovedească lucrul ăsta.

Mă simt încolţită. Cum dracu' să ies din discuţia asta în care el îmi întoarce cuvintele cum îi place?

Îmi frec tâmplele.

— Bobby, chiar nu ai venit într-un moment bun. Am musafiri şi nu este politicos să stau cu tine de vorbă acum, în bucătărie, când el este dincolo.

— Ai dreptate. Am să plec, dar mă întorc mâine dimineaţă.

Se apropie de mine şi mă mângâie pe braţe.

— Scandalul o să se termine în câteva săptămâni şi vreau să vă întoarceţi în New York. Viaţa voastră este acolo, alături de mine, ca o familie care am fost şi până de curând. Gândeşte-te în noaptea asta şi vorbim mâine.

Se apleacă să mă sărute, dar când mă dau în spate, cineva îşi drege glasul puternic şi îl văd pe Clay cu o privire la fel de rece şi tăioasă, ca în ziua în care mi-a apărut la uşă.

Stă în pragul uşii, cu mâinile încrucişate peste piept.

— Mi-am amintit că trebuie să fiu undeva în seara asta. Reprogramăm? Te sun eu.

Și se întoarce pe călcâie spre ieșire.

Îl împing pe Bobby înjurând printre dinți și fug după Clay. Reușesc să îl prind aproape de stradă și, chiar dacă strig după el, nu răspunde. Îl prind de mână și abia atunci se oprește, brusc, iar eu aproape mă lovesc de corpul lui mare.

— Clay, îmi pare rău că ne-a stricat seara.

— Cred că eu v-am stricat-o, de fapt, Amber.

Îmi zâmbește ironic, dar văd durerea din ochii lui și mă doare.

— M-am trezit cu el la ușă. O să plece acum, dar te rog, nu pleca tu.

Își trece nervos degetele prin păr, uitându-se cu exasperare spre cer.

— Ce rost are să rămân, Amber? Tu oricum o să te întorci în New York! Cu el! La el! El e singurul tată pe care fiica ta îl cunoaște și o să îi fie mai bine lângă el decât să stați aici singure.

Singure? Vrea să spună că el nu are de gând să încerce măcar să fie cu noi?

— Știu că noi nu am apucat să vorbim despre noi doi, spun încet... Dar am crezut că...

— Că ce? vocea lui este exasperată.

— Nimic, spun repede. Am fost o proastă, atâta tot.

Simt cum lacrimile îmi încețoșează privirea. Dacă și el are de gând să se poarte ca un frustrat și să nu își asume o relație cu mine, doar pentru că

Mina a avut un tată care era mai mult timp plecat, este problema lui.

La dracu' cu toți!

Mă întorc furioasă pe călcâie și cu lacrimi în ochi, evitând să îl las să mă vadă așa.

— Amber! strigă după mine nervos. Ai crezut că ce?

— Du-te dracu', Clay! Vezi-ți de viața ta și lasă-ne pe noi în pace.

Îl aud înjurând puternic în urma mea, dar nu mă întorc, chiar dacă sufletul meu lasă în urmă fărâme din el cu fiecare pas pe care îl fac.

M-am îndrăgostit din nou de el și, într-un timp atât de scurt, am reușit să îmi fac o rană mai mare decât oricare alta de până acum. Pentru că nu mă așteptam ca lucrurile să ia o astfel de întorsătură. Sunt atât de dezamăgită, iar lacrimile încep să îmi curgă șiroaie când închid ușa în spatele meu și mă reazem de ea.

În fața mea imediat apar Mina și Bobby, amândoi vizibil îngrijorați, care vin spre mine. Îmi șterg repede lacrimile și încerc să opresc orice alt nod care mi-ar sta în gât de durere.

— Mina, poți să te duci în camera ta, te rog, câteva minute? Te chem eu la masă, după ce termin de vorbit cu Bobby.

Ea aprobă din cap și fuge sus.

Privirea mea rece se îndreaptă spre bărbatul care mi-a stricat, ceea ce trebuia să fie, o seară frumoasă și care, până la urmă, m-a ajutat să aflu

mai repede că celălalt bărbat nu prea avea de gând să aibă o relație serioasă cu mine.

— Tu.

Vocea îmi e ca un tunet. Trec pe lângă el spre sufragerie, pentru că holul e prea aproape de etajul cu camera Minei. Ea nu trebuie să audă discuția asta, chiar dacă o să i-o povestesc mai încolo. Mă urmează cu o privire spășită.

Cu brațele încrucișate peste sâni, mă întorc spre el conștientă că arunc fulgere din ochii mei cenușii.

Capitolul 18

Amber

— Ce mama dracu' cauți tu, de fapt, aici?

Se oprește în loc, lovit de cuvintele mele dure, cum nu cred că le-a mai auzit niciodată până acum.

— Amber...

— Niciun Amber! Vorbește!

— Am venit după voi... răspunde intimidat.

— Cu flori și cadouri? A venit Crăciunul și nu știu eu?

Se strâmbă, simțind ironia din vocea mea nervoasă.

— Noi doi mereu am avut o relație matură, fără romantisme și inimioare. Ce dracu' te-a lovit să vii, în situația noastră, la ușa mea cu flori și cu astfel de surprize neplăcute?

— Tocmai, pentru că am vrut să încerc să fiu romantic...

— Puteai să fii romantic dacă dădeai un telefon înainte și mă scoteai la o cină. Nu să vii la ușă total neinvitat!

Se bâlbâie.

— Amber... hai că vin mâine să vorbim... Azi clar te-am deranjat prea tare.

— Ba, mâine nu ai să mai vii, pentru că vom discuta azi tot ce e de discutat!

Îmi trec mâinile prin păr și respir adânc, conștientă că trebuie să mă calmez, măcar un pic.

— Mina este foarte fericită aici și nu avem de gând să ne mutăm în New York prea curând.

— Atunci am să mă mut eu aici!

— La dracu', Bobby! Am venit aici să scap de nebunia din jurul tău. Nu să vii tu la mine la ușă cu tot alaiul de avocați și presa de care eu încerc să mă ascund!

— Dar ți-am spus: procesul o să se termine în maxim două săptămâni și totul o să fie bine după aceea. Plecăm toți trei undeva pentru câteva luni, într-o vacanță și ne putem regăsi unul pe celălalt, cu ocazia asta. Apoi, ne întoarcem în New York și ne putem relua viața dinainte.

— Dar eu nu vreau asta! țip exasperată, cu noi lacrimi în ochi, simțind că dracii ăia mari mă cuprind din nou. Nu mai vreau să fiu cu tine! Și încetează să mai dai vina pe scandalul tău financiar, că nu ăsta a fost motivul divorțului nostru! Ai amnezie?! Ai uitat că noi hotărâsem să facem pasul ăsta înainte de problemele tale?

— Știu, dar mi-am dat seama că a fost vina mea. Simțeam că mă așteaptă o perioadă urâtă și m-am îndepărtat de tine, fără să îmi dau seama.

Face un pas spre mine.

— Draga mea, te iubesc. Vreau să încercăm din nou.

Văd că el continuă să se apropie, dar îmi ridic palma oprindu-l.

— Dar eu nu te mai iubesc, îi spun, rugându-l din ochi și sperând că mă va înțelege și va termina cu prostiile astea. Cel puțin, nu așa cum ar trebui să te iubesc pentru a mă întoarce la tine pentru restul vieții. Țin la tine pentru că ești un om bun, dar relația noastră de cuplu nu mai are niciun viitor.

Se încruntă. Cuvintele mele nu îi sunt pe plac și este vizibil deranjat. Se uită în jur și clipește de câteva ori.

— Este din cauza tipului ăluia? arată spre ușă.

— Relația noastră s-a terminat cu mult înainte ca eu să vin aici, așa că nu mai încerca să dai vina pe altcineva. Acceptă că noi suntem singurii care au dus la acest rezultat al relației noastre.

— Mi-e greu să accept asta atât de ușor, Amber! Am venit cu prea multe speranțe ca să plec așa de repede.

— Nu înțeleg de ce ți-ai făcut astfel de speranțe de la început! Suntem divorțați de un an de zile și chiar dacă am continuat să locuim împreună după aceea, am făcut-o pentru că tu stăteai foarte puțin pe acasă, pentru că am crezut că e mai bine pentru Mina ca tu să ieși treptat din viața ei și, în primul rând, pentru că asta ar fi atras și mai multe probleme în procesul tău. Încă de atunci ne-am înțeles că totul este gata între noi și că separarea definitivă era iminentă!

— Da, ai dreptate. Dar pentru mine a fost o

scuză să te mai țin aproape, sperând că scandalul meu se va potoli înainte ca tu să pleci de tot.

Tonul lui este rugător și mă simt epuizată. Îmi vine să mă dau cu capul de pereți și dacă mă gândesc acum la trecut, chiar a fost prea frumos să fie adevărat, atunci când el a acceptat despărțirea noastră fără prea mare scandal. A fost și atunci foarte supărat, dar m-a convins să păstrăm aparențele și să continuăm să locuim în aceeași casă pentru o perioadă de timp. Acum aflu că, de fapt, am fost manipulată.

Încă un bărbat care are ocazia să mă dezamăgească de două ori în viața asta.

Clay a făcut-o acum 13 ani și azi, din nou... Bobby a făcut-o acum un an și azi, din nou...

Am o zi a dracului de bună, să-mi bag...

Simt cum îmi pierd răbdarea și vreau ca ziua asta să se termine.

— Bobby, spun hotărâtă, nu vreau să mă înțelegi greșit. Știu că ții foarte mult la mine și mai ales la Mina. Dar vreau să pleci. Și nu numai din casă, dar și din orașul ăsta. Vreau să te întorci în New York și îți promit că, atunci când mai vin în vizită pe acolo, o să te anunț să o poți vedea pe Mina.

Fac o pauză și el mă privește cu o față de cățel lovit. Nu îmi place să îl văd așa, dar prezența lui nu atrage nimic bun în momentul ăsta în viața mea. Și sunt tot mai conștientă de pericolul pe care el îl atrage prin faima lui nepotrivită.

— Dacă mai stai pe aici, în câteva zile presa o să te găsească. Și o să o găsească și pe Mina. Iar dacă o singură poză cu ea mai apare în ziare, să nu îți mai fie frică de proces sau de presă, că o să te mănânc eu de viu! Nu mi-am sacrificat toată viața construită în New York, ca să vii tu aici după mine, să îmi strici tot efortul și, mai ales, liniștea copilului meu.

Tonul meu amenințător îl face să clipească des. Știe că, pentru fata, mea sunt capabilă de orice, iar asta îl face să vadă seriozitatea situației.

— Ai dreptate. Nu m-am gândit că cineva ar putea să mă recunoască, sau că ziariștii ar putea să se țină după mine.

Se uită la ceas.

— Am să plec chiar în seara asta, dar să nu crezi că asta înseamnă că vreau să renunț și la tine. După ce apele se vor limpezi, o să te sun și sper ca, între timp, să te mai relaxezi și să te gândești la propunerea mea. Vă vreau înapoi în viața mea. Acum, peste un an... când ești pregătită.

Cuvintele frumoase mă fac să îmi reamintesc de bărbatul cu care m-am căsătorit și ce m-a atras la el. L-am simțit de la început un om pe care te poți baza, un bărbat răbdător și iubitor. Dar nu a fost niciodată acea atracție pe care am redescoperit-o alături de Clay și, de aceea, acum mi-ar fi foarte greu să mă întorc la el. Cel puțin, nu după ce mi-am dat seama ce înseamnă să fii cu adevărat dorită de un bărbat.

Chiar dacă a fost doar pentru câteva zile.

Bobby pleacă în scurt timp, dar nu înainte de a-și lua la revedere și de la Mina.

După aceea, merg cu ea în bucătărie și, oftând, ne apucăm să punem masa doar pentru noi două. Strâng setul aranjat pentru Clay și mă doare sufletul când fac asta, pentru că mi-ar fi plăcut cu adevărat ca seara să decurgă altfel.

Chiar l-am dorit alături de mine în seara asta, până să îmi dau seama că el avea alte planuri pentru viitorul relației noastre.

În timp ce mâncăm, îi povestesc Minei lucrurile pe care și ea trebuie să le știe despre discuția cu Bobby, dar așa cum mă așteptam, am susținerea ei și îmi confirmă, din nou, că ea este foarte fericită aici și că momentan nu vrea să se întoarcă în marele oraș.

Pe scurt, decidem să ignorăm vizita inopinată a lui Bobby și să ne continuăm viața normală pe care încercăm să o avem în această suburbie.

Dar mai târziu, când mă regăsesc în patul meu mare, simt din nou un mare gol în suflet. Și gândul la Clay încă mă chinuie.

De ce a trebuit să mă reîndrăgostesc de el? De ce a trebuit să reapară în viața mea? De ce am fost din nou o proastă?

Întrebări, gânduri, regrete, dar cel mai mult, amintiri ale momentelor intime dintre noi, mă țin treează ore întregi. Cobor mult după miezul nopții în bucătărie să îmi fac un ceai, care sper să mă

liniștească. După ce îl beau, mă reîntorc în dormitor unde, de data asta, reușesc să adorm.

A doua zi îmi reiau activitatea normală, munca, aproape toată ziua, Mina cu programul ei liber, acum cât mai are vacanță, la bunici sau împreună cu prietenele ei.

Capacitatea la care îmi desfășor activitatea nu este la maxim, pentru că sunt distrasă în mare parte a timpului. Pentru că îi simt lipsa lui Clay. Nu credeam că patru-cinci zile petrecute împreună mă vor face să mă obișnuiesc cu prezența lui pe lângă mine.

Chiar dacă el nu voia să fie alături de mine, asta nu înseamnă că inima mea e rațională și vede lucrurile așa de reci. Ea îi duce lipsa. Și asta încă doare.

Capitolul 19

Clay

De data asta eu am plecat. Dar în clipa în care ea s-a întors cu spatele la mine, lăsându-mă cu întrebarea în vânt, am simțit că vreau să mă duc înapoi în casa ei, să îi rup ăluia mâinile cu care o atinsese pe ea și, după ce l-aș fi dat pe idiot afară, aș fi luat-o pe umăr ca pe un sac, aș fi dus-o în camera ei și aș fi futut-o până i-ar fi ieșit din cap toate ideile de a pleca înapoi cu el în New York.

Ea a zis „Am crezut că..." și s-a oprit. A crezut că ce, la dracu'?!

Eram un car de draci.

Până la urmă, am rămas cu privirea spre ea și, apoi, m-am dus în casă, unde mi-am pus un pahar de whisky, pe care l-am băut dintr-o răsuflare.

Lichidul mi-a ars gâtul, amorțindu-mi pentru câteva clipe toate simțurile. Dar nu a stins dezamăgirea.

Nu puteam să îmi scot din cap faptul că, dacă nu interveneam, ea sigur s-ar fi lăsat sărutată de fraierul ăla care a avut-o și nu a fost în stare să o aprecieze. Iar acum, venise ca o floare înapoi după ele, iar Amber mai avea puțin și accepta.

Ceea ce probabil a și făcut după ce am plecat eu.

La dracu'... Dacă chiar a făcut asta, o să fiu foarte dezamăgit de ea. O credeam puternică, nu capabilă să pice din nou în brațele piticaniei de fost soț, care venise în costumul lui scump, cu floricele și alte căcaturi.

Am crezut că sar la gâtul lui de când l-am văzut pe geam, când a parcat mașina și a început să scoată cadourile menite să o recucerească.

Asta avea ea nevoie? Flori și bomboane sau ce dracu i-a adus el? Refuz să cred că astea sunt lucrurile de care ea are nevoie. Acum o săptămână eram convins de lucrul ăsta, dar zilele petrecute împreună m-au ajutat să o cunosc din nou și să descopăr același suflet frumos pe care îl știam încă din copilărie. Același spirit luptător și independent cum era în copilărie, când avea curaj să se certe cu oricine, fără să îi pese de ce spun ceilalți.

Acum avea tot ce își dorea și, cel mai important, avea un motiv pentru care lupta: fiica ei minunată. Iar tigroaica mea ar fi sfâșiat pe oricine pentru a-și ține puiul în siguranță.

Și atunci, de ce îl primea înapoi pe ratatul ăsta care era încă într-un mare căcat cu afacerile lui suspecte? Și ce dacă urma să se termine procesul și el să scape basma curată? Omul era un idiot care a primit de mic tot ceea ce avea acum. Afacerile lui erau moștenite de la părinți și el nu făcea decât să ducă mai departe munca altora. El nu a pornit de la zero, așa cum am făcut eu sau Amber.

Mai pun un pahar și repet ritualul. De data asta pare mai acceptabil.

Mă uit spre casa ei. Mașina ăluia este încă acolo.

Nu pot să stau aici și să îmi fac tot felul de scenarii despre ei doi îmbrățișați la nici o sută de metri distanță de mine. Mă simt ca în acea noapte în liceu, când un alt cretin voia să o ducă într-una dintre camerele de sus și să profite de ea.

La dracu'... Atunci m-am impus și am luat-o de acolo, dar acum nu mai am cum. Acum am plecat.

Și îmi dau seama că am greșit. Nu trebuia să plec. Trebuia să îl bat pe ăla, chiar dacă ea i-a spus că sunt un vecin... prieten... Am auzit tot ce au vorbit și cred, în sinea mea, că speram ca ea să mă prezinte altfel. Dar cum? Iubitul ei? Asta eram din punctul meu de vedere?

În zilele petrecute la cabană doar am povestit despre noi, despre realizări și un pic despre trecut, iar în rest, ne-am tras-o ca doi nebuni, dependenți unul de atingerile celuilalt. Dar nu am vorbit despre viitor.

Iar azi eu am plecat. Și nu numai că am plecat, dar am și zis niște aberații, practic trimițând-o în brațele lui. „El e singurul tată pe care fiica ta îl cunoaște și o să îi fie mai bine lângă el, decât să stați aici singure."

Dar nu aveam de gând să le las singure. A fost orgoliul meu prost care a aruncat cuvintele

fără să gândească. Eu vreau să le am în viața mea pe amândouă.

Ce dracu' mă fac acum?

Și mașina ăluia încă e acolo.

Îmi iau cheile de la mașină, conștient că am băut, dar nu îmi pasă. Trebuie să plec de aici, să nu mai stau cu ochii pe geam, cu dorința de-a se întâmpla ceva și eu o să îmi recapăt speranța. Ies, trântind ușa de la intrare cu putere și plec cu mașina unde văd cu ochii.

Mă întorc târziu după miezul nopții acasă. Aburii alcoolului s-au risipit destul de repede, fiindcă băusem oricum prea puțin pentru a avea probleme, iar nervii pe care îi aveam erau mult prea mari pentru a simți amorțeală. Aș fi avut nevoie de o sticlă întreagă să simt efectul, dar, din fericire, alternativa cu plimbarea a fost mult mai bună.

Acum, întors acasă, cobor din mașină înconjurat de liniștea nopții. Toată lumea doarme. Mă uit spre casa ei. Lumina aprinsă în bucătărie.

Mă uit la ceas. Este aproape 1 noaptea și toate luminile sunt stinse.

Mașina ăluia nu mai este. Asta e bine. Asta mă încurajează să continuu cu planul pe care l-am copt în ultimele ore.

Și anume: război. Bobby Thompson, îți declar război.

Dacă tu vii cu flori și cadouri să o aduci înapoi pe Amber, eu o să joc murdar. O să o readuc în

patul meu și o să îi arăt ce înseamnă cu adevărat să fie iubită și dorită de un bărbat. Eu nu o să o cuceresc cu lucruri, ci cu pasiune.

Așa că, să înceapă războiul! Amber e a mea!

*

Planul meu nu decurge atât de bine pe cât voiam. A doua zi nu o văd deloc, nici pe Amber, nici pe Mina.

Mașina ei este încă parcată în fața casei, dar nu văd nicio activitate. Să nu îmi spui că a plecat deja cu fraierul ăla, că mă duc după ea în New York!

Este trecut de ora prânzului și tot nimic. Mă pregătesc să mă duc peste ea, când telefonul îmi sună. Este unul dintre partenerii mei, un fost coleg de echipă, cu care am lansat niște echipamente sportive și urmează ca afacerea să se dezvolte în magazinele de retail și în online, unde merge extraordinar de bine. Îmi spune că trebuie să mă echipez frumos și să mă prezint la un hotel din centru, unde avem o întâlnire cu un reprezentant al unul mare lanț de magazine de îmbrăcăminte, care ne vrea produsele.

Mă îmbrac într-un costum albastru închis, pun și o cravată subțire, să îl fac fericit pe prietenul meu, care ține foarte mult la aceste detalii, dar îmi las barba un pic crescută, pentru că m-am obișnuit cu ea așa cum o port de câteva luni de zile și îmi place prea tare.

După întâlnirea de afaceri, mai rămân câteva

ore de vorbă cu partenerul meu. Ne vedem rar, el stând mai mult în New York, dar comunicăm destul de mult la telefon și, astfel, orice problemă este rezolvată foarte repede. Visul nostru a fost să avem un business care să meargă de la sine, avem câțiva oameni angajați care se ocupă de tot, iar în timpul ăsta, noi doi să ne bucurăm de o viață liniștită, făcând ceea ce ne dorim.

El se bucură de timpul petrecut alături de familie, în timp ce eu am preferat să mă întorc în orașul natal și să mă ofer voluntar, ca profesor de sport. Mi s-a propus să antrenez și echipa de fotbal american a liceului, dar le-am spus că vom discuta asta peste un an de zile, pentru că nu am vrut ca actualul antrenor, care face o treabă destul de bunicică, să își piardă jobul. Însă, la insistențele acestuia, am acceptat să trec din când în când pe la teren, când au antrenamente și să vin cu eventuale sugestii.

Nu am nevoie de bani, dar îmi place să îi ajut pe cei din comunitate, pentru că datorită lor am ajuns eu unde sunt și în același timp, chiar și după plecarea mea, părinții mei au avut o viață foarte fericită alături de vecini în acest cartier. Lucrurile astea le-am văzut în timp, când mintea mi s-a mai maturizat și am lăsat la o parte frustrările mele adolescentine, când credeam că Amber mă privește ca pe un sărac nedemn de ea. În timp, am văzut că lumea din jur nu era deloc așa rea, iar în ceea ce o privește pe ea, abia acum câteva zile m-am convins cât de tare am greșit.

Pe la ora opt seara, parchez mașina în fața casei mele. Cerul mai este puțin luminat după apus, dar liniștea cartierului deja s-a așternut.

La Amber acasă, la fel. Întuneric. Și mașina neclintită.

Dă-o dracu' de treabă, că nu mai merge. Ca un glonț mă duc spre casa ei și nu mă opresc decât când ajung în fața ușii.

Și bat.

Liniște.

Bat din nou, de data asta mai tare.

Ai face bine să fii acasă, Amber, că nu mi-e greu să mă urc din nou în mașină și să vin după tine în New York. O fi mare orașul ăla, dar știu unde ai restaurantele și mă postez acolo până îți faci apariția!

Aștept. Mi se pare că aud un zgomot, dar poate doar mi s-a părut. Îmi pregătesc pumnul să bat din nou, când ușa de deschide brusc și în fața mea apare o Amber furioasă. Dar extrem de frumoasă.

E mică, fără tocuri și îmi cobor privirea spre ea. Dar e adorabilă așa micuță și fragilă, chiar dacă știu cât este de puternică.

Chiar dacă îmi vine să o iau în brațe și să o sărut până nu mai are aer, nu trebuie să las garda jos. Nu trebuie să uit că sunt în război. Așa că figura mea rămâne la fel de dură.

— Deci ești acasă, spun mascându-mi ușurarea.

— Nu, sunt o fantomă care deschide ușa la toți idioții.

Mor. O vreau la nebunie când e așa rea cu mine.

— Deci nu ai plecat încă cu ăla în New York.

— În ceea ce te privește pe tine, poți să consideri că sunt plecată și pe Marte. Nu e treaba ta!

— Oh, ba da, păpușă, zic zâmbind malefic și amenințător în același timp. Din clipa asta te anunț că este treaba mea!

Capitolul 20

Clay

— Cu ce drept?! aproape țipă la mine.

— Că așa vreau eu! O să vezi cine e mai încăpățânat și lângă cine trebuie tu, de fapt, să fii!

Mă întorc pe călcâie să plec, conștient că a rămas mută de uimire și zâmbesc în colțul gurii.

— A! mă opresc și îi arunc peste umăr. În seara asta sau mâine seară, când ai mult timp la dispoziție, vino la mine. Avem de discutat.

Pun accentul pe „mult" și, apoi, îmi văd de drum.

— Așteaptă-mă MULT și bine! strigă după mine, punând accent pe același cuvânt.

Mă opresc în loc și mă întorc spre ea.

— Te-am așteptat 13 ani, fără să mai pun la socoteală anii dinainte! Mai pot sta câteva ore.

— Eu zic să reluăm discuția peste încă 13 ani! Hai pa!

Și închide ușa, trântind-o cu putere.

Încăpățânată femeie! Nu numai că trebuie să îl neutralizez pe fluturașul care vine la ea cu floricele și bomboanele, dar trebuie să mă lupt și cu orgoliul ei de femeie supărată.

Îmi frec fruntea și îmi continuu drumul spre casa mea.

Desfac cu mișcări leneșe nodul de la cravată și o scot peste cap, aruncând-o pe un fotoliu din sufragerie.

Și oftez. Cred că mai am nevoie de un deget de whisky. Mă duc la bar și torn în pahar, apoi beau o gură.

Din fericire, am mâncat, iar efectul nu este la fel de arzător pe cât a fost aseară.

Mă prăbușesc pe fotoliu, cu paharul în mână, fără să îmi pese că am cravata pe sub mine. Nici nu am aprins becurile. E întuneric. Și e liniște. Oare o să vină azi? Mâine? Cândva? Sau va trebui să mă duc după ea să o aduc cu forța? Pentru că sunt dispus să fac orice, doar să vorbesc cu ea, să o sărut, să o iubesc.

Da. Să o iubesc. Pentru că sunt nebun după ea și nu mai vreau ca ea să plece din viața mea.

Iau telefonul și știu că trebuie să o enervez, că așa reacționează cel mai bine. Îi dau un mesaj: „Te mai aștept mult?"

Niciun răspuns. Nu mă mișc, pentru că e posibil ca ea să mă înjure atât de tare, încât ceva o să îmi pice în cap din neant.

Zece minute mai târziu aud un ciocănit nervos în ușa de la intrare. Și zâmbesc victorios.

Amber

De când mi-am instalat camera la vizor, abia azi, când am auzit bătăi insistente în ușă, am decis să o pornesc. Când l-am văzut pe cameră, îmbrăcat impecabil într-un costum de îți venea să mori lângă el și să te rogi la îngeri să îi facă o fotografie și să mergi în Rai cu ea... mi-a scăpat pixul din mână și nu mai știam ce să fac.

Apoi brusc mi-am amintit cuvintele lui și furia m-a cuprins din nou. Am deschis ușa, dar o secundă, doar o secundă, am fost copleșită de aspectul lui, de înălțimea lui, de corpul evidențiat perfect prin costumul lui strâns pe corpul masiv.

Din fericire nu am lăsat să îmi scape nicio micro expresie care să mă dea de gol, că deja salivam la el și inima mea bătea ca nebuna, încercând să îmi iasă din piept și să se arunce în brațele lui.

Taci, inimă! Treci la colț! Azi lăsăm creierul la conducere!

Și, din nou, el e cel cu capsa pusă! El e cel care îmi vorbește tăios și zice că are tot dreptul să se bage în viața mea... și să mă duc la el să vorbim.

Azi sau mâine, dar de fapt azi... nu mai înțeleg nimic.

Cum adică mă anunță că e treaba lui, că așa vrea el?

M-am săturat de bărbații ăștia! Unul mai bătut în cap decât altul!

Am avut trei bărbați în viața mea.

Clay, primul și ultimul care continuă să îmi dovedească că și-a primit cu adevărat multe lovituri la cap în timpul meciurilor. Apoi, cel din facultate, care m-a cucerit cu câteva luni înainte de a termina universitatea și m-a lăsat însărcinată, dar când i-am spus de sarcină, a zis să fac avort, că familia lui nu ar accepta niciodată ca noi doi să fim împreună, pentru că nu ne potrivim imaginii impecabile pe care familia lui de politicieni o avea în plan pentru băiatul lor. Din păcate pentru el, acesta a decedat între timp, fără să afle că l-am mințit și nu am renunțat la copilul meu și numai al meu.

Și apoi a fost Bobby, care, pe cât de normal am crezut că era, de fapt, chiar și el a încercat să mă manipuleze, iar acum a venit la ușa mea, cu vise scăpate din mintea lui obosită.

Deci niciunul nu e sau nu a fost normal.

Iar Clay îmi pune capac. Nu îl înțeleg deloc. Ce dracu' mai vrea de la mine? Acum vine, acum pleacă. Acum țipă, acum mă dorește. Acum îmi spune că eu și Mina vom trăi singure în orașul ăsta, acum îmi spune că o să îmi arate el alături de cine trebuie să fiu eu. HA! doar nu face referire la el!? Doar mi-a zis cu nici 24 de ore înainte că pot să plec cu Bobby! E bipolar!?

Mor de draci! Mă doare capul de înnebunesc! Și mesajul lui îmi pune capac. Îl strâng de gât!

Mina e la bunici. O sun repede pe mama și o întreb dacă Mina poate să mai stea la ei, pentru că am ceva de făcut și nu știu când o să termin treaba. Ea zice că e ok, iar după ce vorbesc și cu fiica mea, știu că trebuie să iau măsuri și să îl pun pe bărbatul ăsta cu botul pe labe.

Iar mâine, la prima oră, îmi pun gard electric în jurul casei, să îi țin pe toți bărbații ăștia la distanță!

Am o rochiță colorată pe mine, dar nu mai stau să mă schimb. Trag în picioare o pereche de tenișI și mă duc la ușa lui.

Fără să mai cântăresc acțiunile mele, bat cu putere și mă rog în gând să răspundă cât mai repede și să nu mă vadă părinții mei, care stau chiar peste drum.

Asta e tot ce-mi mai lipsește, să mă ia ei la întrebări în legătură cu el, sau mai rău, să își facă cine știe ce vise. Parcă o și văd pe mama planificându-mi nunta.

Din fericire, deschide destul de repede și îl împing cu mâna mea mică, strecurându-mă înăuntru pe lângă el.

Închide ușa în spatele meu și, deodată, sunt cuprinsă de întuneric. Rămân pe loc, luată prin surprindere, pentru că nu pot să înaintez fără riscul de-a lovi ceva.

Aștept ca ochii mei să se obișnuiască cu întunericul și vreau să îi spun să aprindă lumina. Deodată, simt două mâini calde pe brațele mele, care

mă lipesc cu spatele de un corp mare, puternic... și excitat. Îl simt întărit pe spatele meu și respirația mi se oprește, iar cuvintele rămân blocate în gât.

La naiba...

Fiori îmi străbat tot corpul. Dar încerc să îmi revin și să reacționez rece.

— Ascultă Clay...

— Taci, Amber, mi-o taie cu o voce groasă, profundă, care mă oprește instant.

Continuă să îmi exploreze brațele, cu degetele lungi și îi simt respirația pe păr, iar cu nasul îmi caută urechea, gâtul...

Fără să îmi dau seama, îmi las capul într-o parte, făcându-i loc.

— Mi-ai lipsit, șoptește cu dorință în glas și simt că, în clipa asta, mă topesc în mâinile lui.

Cu o mână începe să îmi mângâie abdomenul, urcând încet spre sâni, atingându-i încet, mai mult tachinându-mă într-un mod erotic care mă aprinde toată. Îi strânge în palma lui mare, masându-i ușor și descoperă sfârcul întărit, pe care el îl găsește foarte repede prin rochița subțirică. Am un sutien foarte subțire, care se pare că este inexistent în fața dorinței mele.

Buzele lui umede îmi ating pielea gâtului, sărutând-o ușor... îmi ciupește sfârcul, iar eu gem surprinsă de gestul lui. Totul e lent, mișcările lui senzuale sunt mai mult atingeri fierbinți, care mă aprind din ce în ce mai tare.

Nu e bine. Știu că nu e bine deloc. Dar cum să

mă opresc, când îmi simt corpul atât de bine? Ce îmi face bărbatul ăsta? Cum de fiecare dată sunt atât de slabă în braţele lui puternice, sub atingerile lui talentate?

Am venit să mă cert cu el şi am ajuns să fiu pe punctul de a ceda farmecelor lui.

Nu e bine!

Cu un efort supraomenesc, reuşesc să îmi pun mâinile peste ale lui, pentru a-i opri mişcările care mă fac să mor de dorinţă păcătoasă.

— Nu am venit pentru asta, Clay. Am venit să vorbim.

— Foarte bine, Amber, zice încet, fără să se dezlipească de mine. Dar am să încep eu. Am nişte întrebări la care aş vrea să îmi răspunzi sincer, iar după aceea discutăm ce vrei tu.

Capitolul 21

Clay

A venit decisă să dea cu mine de toți pereții, așa cum mă așteptam, dar de fiecare dată când o văd așa furioasă, simt că trebuie să o sărut. Nu pot să îi rezist. O vreau.

Sunt încă cu corpul lipit de al ei, cu buzele pe gâtul ei, când ea îmi spune că vrea să vorbim. *O să vorbim, iubito, dar în felul meu. Azi o să te fac să recunoști că și tu mă vrei.*

Îi cunosc corpul, care e moale în brațele mele, respirația care se întețește când sunt aproape de ea, sfârcurile care se întăresc doar când mă vede. Mă dorește la fel de tare, dar încăpățânata nu vrea să recunoască. Dar azi, o s-o fac să îi iasă din cap orice alt bărbat, în afară de mine.

O iubesc, la dracu' și nu am de gând să o pierd din nou.

— O să pleci cu el înapoi în New York? o întreb, continuând să îi explorez corpul tot mai fierbinte.

— Ce...? Cu cine?

E confuză, dar nici eu nu o las să se concentreze pe discuție, prin atingerile mele care nu se opresc din a o explora.

O sărut pe gât și repet întrebarea, cu vocea plină de dorință:

— O să te întorci la fostul tău soţ?

— Nu... răspunde uşor, dar nu sunt convins de cuvântul ei simplu.

— Ţi-am spus să nu mai fugi de mine, Amber.

— Cred că de data asta tu ai fugit.

— Ştiu şi am greşit, dar nu mi-a plăcut să văd cum te atinge, iar tu să nu îl respingi.

Nu zice nimic, iar mâna mea coboară încet între pulpele ei, ridicându-i rochiţa scurtă.

— Dar spune-mi Amber, el te atinge la fel cum te ating eu?

Degetele mele îi mângâie interiorul coapselor şi descoperă bucata minusculă de lenjerie dantelată. O simt caldă.

— Nu m-ar surprinde să fii deja udă pentru mine, Amber, dar vreau să ştiu dacă el te face să te simţi la fel.

Continuu să o masez uşor, iar când ea îşi împinge încet fundul în mine, un mârâit îmi scapă, excitat la maxim şi provocat de gestul ei instinctiv.

— Spune-mi Amber... şi îmi strecor degetele în lenjerie şi, aşa cum mă aşteptam, e deja udă.

Închid ochii şi înjur în gând, dorindu-mi să îmi pot păstra calmul şi să nu mă înfig în ea în următoarele trei secunde.

— Nu...

— Nu ce?

— Nu mă face...

Cuvintele îi ies ca un geamăt stins şi sunt conştient că nu îi este uşor să îmi mărturisească asta.

— Nimeni nu mă face să mă simt cum o faci tu, Clay.

Dumnezeule, sunt terminat. Sunt al ei. Pentru totdeauna.

O întorc cu fața spre mine și o sărut cu toată dorința acumulată în corpul meu tensionat și excitat la maxim. Dar sentimentul din inima mea este mult mai puternic și las orice orgoliu stupid la o parte.

— Te iubesc, Amber. Nu vreau să mai pleci din viața mea.

Ea își desprinde buzele de ale mele și mă privește uimită.

E întuneric și nu reușesc să îi citesc expresia, dacă e fericită sau nu.

Oftez. Mădularul mă doare și urlă să fie eliberat în căldura umedă a corpului ei, dar știu că trebuie să fac ceva mai important în secunda asta.

— Ok. Hai să vorbim.

O iau în brațe, pentru că nu vreau să pierd contactul și mă așez pe canapea, cu ea încă în poala mea. Aprind veioza de lângă mine și camera se cufundă într-o lumină slabă, caldă, care îmi permite să îi văd chipul confuz.

— Ok. Ce te-a șocat așa tare? întreb calm, dându-i o șuviță de păr după ureche.

— Mă iubești?

— Da, Amber. Mereu te-am iubit. Și credeam că te-ai prins de asta cât timp am fost la cabană și am petrecut toate nopțile alea împreună.

— Dar tu... Dar am crezut că a fost doar sex pentru tine.

— De ce? Tu așa ai simțit?

— Nu... Dar eu sunt eu și tu ești Clay, marele playboy.

— Ți-am mai spus că și tu m-ai judecat greșit pe baza unor poze în tabloide ieftine. Multe tipe erau cu mine doar din cauza unor clauze impuse de impresarul meu, pentru a câștiga publicitate. Nimic sexual, doar platonic. De imagine.

Îi iau mâna în a mea și îi sărut degetele, pe rând, unul câte unul.

— Nu spun că am fost un sfânt, Amber, dar niciodată nu am simțit alături de o femeie ce simt când sunt cu tine. Nici măcar când mă cert cu tine. Mă provoci constant. Te vreau constant. Am greșit la început, pentru că am crezut că povestea ta este alta și eram supărat pe tine, crezând că te-ai schimbat. Dar, foarte repede, am înțeles că te-am judecat greșit și că, de fapt, ești aceeași femeie puternică și independentă din copilărie. Și, mai ales, la fel de pasională ca în acea noapte. Iar eu m-am simțit tot mai atras de tine, până când mi-am dat seama că sunt complet înnebunit după tine. Cum am fost și în adolescență.

— Nu trebuia să pleci ieri. Bobby a greșit că a venit și l-am făcut să înțeleagă că eu și el nu mai avem niciun viitor. A plecat, iar eu am rămas cu sufletul rănit, când mi-ai spus că mai bine mă întorc la el decât să stau singură cu Mina aici. Pe

scurt, am înțeles că nu vrei să faci parte din viața noastră.

— Am greșit, zic repede, sărutând-o pe păr și pe frunte. Am greșit, Amber. Eram supărat când l-am văzut pe idiotul ăla cum te atingea și tu i-ai spus că sunt un prieten, mi-am dat seama că e posibil ca tu să nu simți la fel pentru mine, cum simt eu pentru tine.

— Dar simt, prostule! răspunde tare și când își ridică privirea spre mine, văd lacrimi în ochii ei mari. Chiar dacă am un copil care nu vreau să aibă parte de încă un bărbat de care să îi fie frică să se atașeze, pentru că e posibil ca acesta într-o zi să nu ne mai vrea, sau să trebuiască să plece de lângă noi, eu te vreau în viața noastră.

— Iar eu vreau să fac parte din viața voastră.

Îi cuprind fața cu palmele mele.

— Te iubesc, Amber și o iubesc pe Mina, pentru că e un copil minunat, pentru că îmi amintește de tine, pentru că e parte din tine. Nu vreau să intru cu picioarele în viața voastră, chiar dacă mi-aș dori să stau în fiecare clipă alături de voi. Sunt conștient că trebuie să am răbdare și să îi câștig încrederea, atât ei, cât și ție. Dar știu că meritați. Tu meriți.

Îmi lipesc buzele de ale ei și îmi răspunde cu o pasiune care, de data asta mă face să îmi pierd controlul. Își pierde degetele prin părul meu scurt, trăgându-mă mai aproape, lipindu-și pieptul plin de al meu, gemând de plăcere când limba

mea îi invadează gura flămândă și nu am nevoie de alte semne să știu că iubita mea mă vrea. Iar eu mă conformez.

O cuprind din nou în brațe și, fără să îmi desprind buzele de ale ei, urc cu ea pe scări, până în dormitorul meu. Deschid ușa cu piciorul și o așez încet pe pat. Aici, lumina de afară intră prin perdeaua subțire, îndeajuns încât să pot s-o admir. E atât de frumoasă.

— Aici e locul tău, Amber. În patul meu.

Zâmbește și mă aplec peste ea, sărutând-o din nou, dar nu pentru mult timp, pentru că simt cum hainele mele devin tot mai strâmte. Mă dezbrac în timp record de toate hainele, sub privirea ei admirativă.

— Nu cred că am să mă satur vreodată de priveliștea asta, șoptește și citesc dorința pe chipul ei.

— Iubito, același lucru îl pot spune și eu, replic eu, privind-o întinsă în pat, cu picioarele goale, rochița ridicată până aproape de marginea lenjeriei, buzele umflate de sărutul nostru, privirea plină de ardoare.

— Cred că se poate și mai bine, și își dă jos rochia, lăsându-mă să mă bucur de imaginea corpului ei minunat în lenjeria dantelată, subțire, prin care văd sfârcurile întărite și, mai jos, fâșia subțire de păr pubian.

— Ești superbă...

Mă întind deasupra ei și îi sărut tot corpul,

fiecare centimetru primind atenția cuvenită, fiind lins, supt sau mușcat.

Mâinile ei mici îmi explorează la rândul lor corpul, conturându-mi mușchii, zgâriindu-mă când intensitatea atingerilor mele devin prea greu de suportat și când este aproape de apogeul plăcerii. Geme puternic când limba mea o explorează, când degetele mele o pătrund, când eu intru în ea, șoptindu-i numele ca o rugăciune.

Mă înfig cu forță și o simt atât de caldă și strâmtă încât cu greu mă abțin să nu explodez prea repede. Este minunată și nu mă satur să îi spun asta, să îi șoptesc cât de bine mă simt în ea, iar ea să îmi spună că mă vrea mai tare și mai adânc. Ce nu fac eu pentru iubita mea?

Mă mușcă de plăcere când mișcările mele devin mai rapide și mai puternice, degetele mele se înfig în pielea ei fină, atingând-o pe pat, când mă înfig și mai tare și o simt cum se strânge în jurul meu și explodează, țipând pentru prima dată tare numele meu, iar eu o urmez în clipa următoare la fel de zgomotos, cu un sunet animalic care îmi scapă din piept.

Aici nimeni nu ne aude. Suntem noi doi și iubirea noastră.

Arunc prezervativul pe jos și o cuprind în brațele mele, acoperindu-i buzele cu ale mele.

— Nu te mai las să pleci. Rămâi cu mine.

Chicotește.

— Trebuie să plec înainte să se trezească ai mei și să mă vadă ieșind din casa ta.

— Mai sunt multe ore până atunci. Iar eu sunt încă excitat.

— Deja?

Chicotește, când îmi lipesc erecția de abdomenul ei, făcând-o conștientă de dorința care nu s-a stins doar după ce am avut-o o singură dată azi.

— Trebuie să te mai am de câteva ori, ca să pot să te las să pleci.

Își lipește buzele de ale mele și zâmbește.

— Atunci să ne apucăm de treabă, dacă mai vrem să și dormim?

— De ce să dormim, când avem ceva mai bun de făcut?

— Tu nu obosești niciodată? râde printre buzele noastre lipite.

— Lângă tine, nu am cum.

Zâmbește, mulțumită de răspunsul meu și mă întoarce pe spate, urcându-se peste mine.

Și din nou, avem o noapte lungă.

Capitolul 22

Amber

După o asemenea noapte nu ai cum să nu fi o visătoare și să îți reamintești mereu și mereu atingerile și sărutările iubitului, în brațele căruia ai avut mai multe orgasme decât îți poți aminti.

Îmi beau cafeaua în bucătăria părinților, în timp ce mama s-a oferit să luăm micul dejun împreună. Chiar și după ce am mâncat împreună, sunt încă o visătoare, care stă cu coatele pe masa din bucătărie și cu nasul în aceeași cană de cafea, care deja s-a răcit.

Imaginea lui Clay, cu capul între picioarele mele, iar, mai apoi, deasupra mea, în timp ce mă pătrunde încet, făcându-mă să mă simt completă, mă face să îmi simt obrajii înroșindu-se. Sunt în casa părinților și mă simt ca la 17 ani, după noaptea petrecută cu el.

Doar că, acum, sunt mult mai fericită, pentru că știu că mă iubește, iar noaptea trecută nici eu nu am ezitat să îi mărturisesc aceleași sentimente.

Dar când aud soneria de la intrare, nu am cum să nu tresar și mama imediat se duce să răspundă. Și inima mi se oprește când aud vocea veselă a lui Clay.

— Doamna Lane, bună dimineața!

— Clay, dragule, îl primeşte ea cu aceeaşi veselie, bună dimineaţa!

— Vă deranjez?

— Nu, deloc! Am terminat micul dejun mai devreme! Intră, te rog! Este şi Amber aici.

Şi uite aşa, ceea ce mi-a zis el azi-noapte că intenţionează să facă, se întâmplă acum, chiar dacă eu eram convinsă că glumeşte.

Tonul vocii mamei mele este plin de entuziasm şi cred că abia aştepta să mă aducă împreună cu Clay, fiind un tip pe care ea l-a apreciat încă de când eram mici. Acum, fiind mai mare şi un bărbat mult mai serios şi chiar foarte arătos, era mai mult decât încântată că el era acum în acelaşi spaţiu cu mine.

Am sărit de pe scaun ca arsă când i-am auzit intrând în casă.

— Tu ai mâncat micul dejun? Vrei să îţi pregătesc repede ceva?

— Nu vă deranjaţi, mulţumesc. Am mâncat şi eu mai devreme.

Mă duc după vocile joviale care se îndreaptă spre living şi îi găsesc zâmbitori şi foarte glumeţi.

— Amber, dragă, uite cine e aici!

Clay îmi zâmbeşte, mustăcind ca şi când e pe cale să câştige o mare victorie. Ştie că nu mă aşteptam să facă pasul ăsta atât de aberant de a veni să discute cu părinţii mei despre relaţia noastră şi e amuzat de faţa mea şocată.

— Bună, Amber, mă salută, făcându-mi cu

ochiul, profitând că mama e în clipa asta cu fața spre mine.

— Neața, Clay.

— Doamnă Lane, Domnul Lane este acasă? Aș dori să vorbesc cu el și cu dumneavoastră.

Oficial, inima îmi bate mai tare decât dacă aș avea în fața mea un leu turbat și mort de foame. Și cu toate astea, îmi vine să îl strâng de gât pe bărbatul care este acum în fața mea, cu rânjetul ăla pe față.

Nici nu realizez când mama îl cheamă pe tata, care era prin curtea din spate împreună cu Mina. Acesta se bucură și el la rândul lui de vizita tânărului și îl invită să ia loc pe canapea și chiar se oferă să îl servească cu o bere, pe care Clay, însă, o refuză.

Urmează un schimb de replici pline de veselie și relaxare între ei, sub privirea caldă și încântată a mamei mele, dar sub privirea destul de nervoasă și agitată a mea.

— Domnule Lane, zice Clay pe un ton puțin mai serios și știu ce urmează. Noi ne cunoaștem de foarte mulți ani și familia mea a fost foarte norocoasă să vă aibă alături în tot acest timp. Vă sunt recunoscător pentru tot. Tocmai de aceea, din respect față de dumneavoastră aș vrea să vă cer permisiunea să mă întâlnesc cu fiica dumneavoastră.

Mama trage brusc aer în piept și chipul i se luminează, în timp ce tata rămâne preț de două secunde blocat, apoi umbra unui zâmbet îi atinge buzele. Eu îmi dau ochii peste cap și încerc să

mă reazem de tocul ușii, sau chiar să mă pitesc după el, pentru că simt că trebuie să fac o gaură în pământ și să dispar un pic. Un pic mai mult.

— Sunt îndrăgostit de Amber încă din liceu, dar din păcate, abia săptămâna trecută excursia aceea ne-a readus împreună și am redescoperit femeia minunată care este acum.

Bărbatul ăsta mă omoară. În sensul bun, dar și în sensul rău.

— Clay, începe tata, îți mulțumesc pentru respectul pe care îl ai față de noi. Ești un bărbat extraordinar și cred că și eu și soția mea am fi mai mult decât fericiți să vă vedem împreună.

Se uită spre ea și ea confirmă cu o fericire evidentă pe chip.

— Dar Amber este femeie în toată firea și de când a plecat din casa noastră a fost independentă și a realizat tot ce are acum singură. Fericirea ei este cea mai importantă pentru noi și cred că, de fapt, pe ea trebuie să o întrebi.

Și toți se uită spre mine. Trei perechi de ochi sclipicioși. Dacă ar fi noapte, cred că ochii lor ar lumina în clipa asta. Mintea mea o ia razna, știu, dar încerc să privesc cu puțin umor situația asta care mă face să mor de rușine.

— În sfârșit, v-ați decis să mă băgați și pe mine în seamă?

Clay cu greu se abține să nu râdă. E atât de amuzat de ceea ce îmi face!

— Hai, draga mea, nu fi așa nervoasă. Gestul lui Clay este foarte frumos! zice mama. Probabil

că tu ai fi ținut ascuns o bună perioadă de timp relația voastră... Presupun că deja există... nu?

Mă privește zâmbind și știu la ce se referă. Obrajii mei iau foc instant.

— Mamă!

Tata își drege amuzat glasul și, din fericire, intervine înainte ca situația să devină și mai penibilă pentru mine. Doar pentru mine, pentru că ei par foarte fericiți. Se ridică în picioare, iar Clay îl urmează imediat.

— Deci, eu nu pot decât să vă urez multă fericire și sper că în scurt timp să vii să îmi ceri și mâna ei!

Încheie râzând, luându-l în brațe pe cel de lângă el. Eu sunt mută de uimire. Au luat-o razna cu toții...

— Domnule și eu sper ca asta să se întâmple destul de curând.

Rămân cu gura căscată, în timp ce mama chicotește extaziată.

Părinții mei se retrag în curtea din spate, evident pentru a mă lăsa singură cu Clay.

— Ți-am spus că o să o fac.

Mă duc spre el și îl lovesc cu pumnul în pieptul tare, dar știu că lovitura mea slabă e ca lovitura unei muște într-un zid.

— Am crezut că glumești! zic nervoasă printre dinți.

Dar mă cuprinde cu brațele, lipindu-mă de corpul lui mare.

— Iubito, niciodată nu glumesc când vine vorba de tine.

Trag aer în piept și, în timp ce îl eliberez, toată tensiunea din corpul meu dispare.

Mă sărută pe frunte, apoi pe buze și, fără să ne dăm seama, sărutul nostru devine tot mai senzual, mai carnal, mai plin de pasiune.

— Ți-am mai spus, nu pot să mă satur de tine, șoptește printre buzele noastre încă lipite.

— Ce-mi faci? Eram nervoasă pe tine...

— Nu aveai motiv. Știi că tot ce fac este pentru că te iubesc și pentru că vreau să fim fericiți împreună. Toți. O familie.

— Nu crezi că ne grăbim?

Îmi zâmbește plin de încredere.

— Știu că ai trecut prin multe și că noi ne-am regăsit abia acum o săptămână. De aceea, nu mă grăbesc cu întrebări care ar putea să te sperie, pentru că știu că mai sunt multe lucruri pe care trebuie să le descoperim unul la celălalt, înainte de a face următorul pas. Dar sunt aici. Lângă tine. Și te vreau în viața mea.

Mă sărută din nou pe buze, dar de data asta mai scurt.

— Nu mă grăbesc, pentru că știu că de acum înainte nu o să te mai las să fugi.

— Dar nu vreau să fug. Vreau să fiu aici cu tine.

— Știu, zâmbește, ridicând o sprânceană cu o falsă aroganță. Și mă bucur că, în sfârșit, ți-ai dat și tu seama de asta.

Îl lovesc ușor peste piept, prefăcându-mă supărată.

— Și acum ce urmează, din punctul tău de vedere?

— Mă gândeam ca în seara asta eu, tu și Mina să ieșim la un film și apoi să mâncăm ceva.

— Sună bine.

— Presupun că ai apucat să vorbești cu ea puțin despre noi zilele trecute, înainte să mă chemi la cină.

— E încântată de prezența ta, îi place de tine și s-a bucurat că urma să iei masa cu noi.

— Chiar îmi pare rău că lucrurile au luat o altfel de întorsătură. Recunosc, a fost vina mea.

— Mă bucur că nu lași orgoliul să te oprească din a recunoaște lucrul ăsta.

— Iubito, cu tine nu mai merge cu orgolii. Le-am avut în cabană în primele zile, dar mi-am dat seama că nu fac decât să te îndepărtez și mai tare. Iar ultima greșeală a fost zilele trecute, când tot orgoliul m-a împins să spun aberațiile alea și să fiu la un pas să te pierd. Să vă pierd.

De data asta eu sunt cea care încearcă să se ridice pe vârfuri pentru a-i atinge buzele moi cu ale mele.

Nu credeam că am să redescopăr fericirea prea curând și, cu toate astea, am regăsit-o în brațele acestui bărbat pe care l-am iubit cu adevărat de când l-am văzut, chiar dacă eram o copilă ametită.

Capitolul 23

Amber

Mina este în extaz când îi spun că mergem la film împreună cu Clay. Fuge în camera ei pentru că vrea să aibă timp să se decidă cu ce o să se îmbrace până atunci. Asta nu cred că a învățat-o de la mine sau prietenele mele, pentru că niciuna nu suntem genul ăsta.

Dar mă bucur să o văd că reacționează așa.

Avem împreună una dintre cele mai frumoase seri pe care mi le amintesc să le petrec împreună cu fiica mea și un alt bărbat.

Ieșirile pe care le făceam cu Bobby erau în general la restaurante de lux sau cinematografe în săli VIP. Azi am avut o seară normală, mâncând popcorn cu gura plină, chiar și pe cel care ne cădeau în poală, sorbind din sucuri cu paie groase și apoi am mers la un restaurant de familie, unde am mâncat hamburgeri și cartofi prăjiți.

Chiar dacă nu sunt o mare fană a fast-food-ului, am trecut cu vederea în această seară tipic americană și, astfel, ne-am bucurat cu toții de o seară minunată.

La un moment dat, m-am scuzat la cei doi pentru a mă duce la toaletă, însă când m-am întors am crezut că am nimerit la o altă masă.

Mina și Clay râdeau în hohote și vorbeau... în spaniolă. Mina este o fană a limbii spaniole și, din păcate, pe acasă nu prea are cu cine să exerseze, eu nefiind o vorbitoare atât de bună sau neavând timp sau răbdare de fiecare dată să discut cu ea în spaniolă, așa cum și-ar dori. Acum era plină de încântare că și-a găsit încă un om cu care putea să își împărtășească pasiunea.

Am avut astfel un moment în care m-am uitat la ei și apoi la noi trei. Din exterior puteai să juri că suntem o familie fericită. Și ce e cel mai frumos e că și din interior se simțea la fel.

Cel mai frumos moment a fost când am ieșit din restaurant și Mina poziționată între mine și Clay, ne-a luat luat pe fiecare de câte o mână, cu mânuțele ei mici și calde. Zâmbea și mergea mândră, agățată de noi.

Pentru o secundă, mi-au dat lacrimile de fericire. Era felul ei de a aproba relația mea cu Clay și de a-l primi și pe el în familia noastră.

Clay m-a privit și puteam să citesc pe chipul lui emoția momentului. Toată seara am observat cât de natural se comportă în prezența ei și cât de fericit era că suntem împreună și se vedea cu ochiul liber că se înțelege foarte bine cu Mina. Era evident că avea experiență cu copiii și răbdarea necesară. Dar nici Mina nu îi făcea treaba grea, ea fiind prin natura ei destul de matură și înțelegătoare.

Totul era perfect. Totul e perfect.

Mina

Știu că sunt doar un copil, dar mama m-a învățat multe lucruri despre oameni, iar prietenele ei mi-au povestit o mulțime de lucruri care m-au ajutat să privesc ce e în jurul meu puțin altfel decât ceilalți copii de vârsta mea.

Chiar dacă îmi place să mă joc și să mă prostesc câteodată, știu când se petrec lucruri care sunt mai importante decât ceilalți vor să arate că sunt.

Cina de acum câteva zile chiar era ceva ce îmi doream. Îmi place de Clay, așa cum el a insistat să îi spun când suntem împreună și doar la școală să mă adresez cu „domnule profesor". Așa că am fost super fericită când mami mi-a spus că o să vină și el la masă. Nu am putut să mă abțin să nu mă gândesc la colegele mele viitoare, unele mai plăcute, altele probabil nu vor fi atât de plăcute, dar știu că toate au mămici care salivează după domnul profesor de sport, fost sportiv de performanță și vedetă națională.

Sunt foarte mândră că tocmai mama mea urma să se cupleze cu el.

Dar pe lângă mândria care crește în mine tot mai mult, chiar îmi place de el.

Din prima clipă de când m-a văzut mi-a zâmbit cald și a avut răbdare cu mine și cu ceilalți. Toți copiii care îl cunoșteau de mai mult timp, mi-au

spus numai lucruri frumoase despre el și eram foarte fericită că urma să îl am ca profesor.

Am fost mega extra fericită când mami mi-a spus că vine la cină, dar apoi, seara a fost stricată de fostul meu tată și am fost destul de tristă, chiar dacă nu am lăsat-o pe mami să mă vadă așa.

Îl iubesc și pe Bobby, cel căruia i-am zis „tati" atâția ani, dar cu el niciodată nu m-am distrat așa cum m-am distrat în seara asta la film cu mami și Clay.

Am avut o seară normală, în care am putut să mă prostesc cu mâncarea, în care am râs de mami când s-a mânjit cu ketchup pe mâini, în care am descoperit că și Clay vorbește spaniolă destul de bine. Mi-a povestit că a avut niște colegi de echipă care erau din Mexic și, astfel, prinsese limba destul de repede și îi făcea mare plăcere să schimbe replici cu mine.

Nu îmi amintesc de când nu m-am mai distrat atât de bine.

În ultimul an, în New York, atmosfera în acea casă se simțea mai tristă. Bobby era tot mai rar prezent pe acasă, iar ieșirile ca o familie erau ca și până atunci, la vreun restaurant de lux, unde mereu trebuia să am grijă să nu mă murdăresc prea tare, de preferat deloc.

Clay m-a făcut în seara asta să mă simt datoare să mă murdăresc. M-am bucurat să mă conformez și să las pete de muștar pe față sau tricou. Chiar și mami a fost extrem de relaxată și nu i-a păsat de așa ceva.

Atunci când am ieșit afară, am simțit nevoia să îi iau de mână pe amândoi. Eram fericită și voiam ca și ei să știe că îmi plăcea de noi așa. Toți trei. Și chiar îmi doresc ca, într-o zi, Clay să devină noul meu tati. Pentru că o face fericită și pe mami, și pe mine.

Și ce îmi place cel mai mult la el? Chiar dacă are și el foarte mulți bani, din ce am înțeles de la bunici, el nu încearcă să mă cumpere cu bomboane și alte cadouri. El îmi zâmbește, mă ia în brațe și la cât e de puternic, mă face să mă simt în siguranță și că o să mă apere întotdeauna.

Când am ajuns acasă l-am tras pe Clay de mână înăuntru, nelăsându-l să plece. Chiar nu voiam să plece, chiar dacă eu urma să mă duc la culcare, fiind destul de târziu.

După ce l-am pupat, m-a luat în brațe, iar eu m-am simțit atât de mică, încât am început să râd și i-am spus ca e un uriaș, în comparație cu mine.

A râs și el și m-a pupat din nou pe creștet, apoi am fugit în camera mea, urmată de mama.

— Totul e în regulă, pisică? m-a întrebat ea, urmându-mă în baie unde mă spălam pe dinți.

— Da! am răspuns entuziasmată. M-am distrat foarte tare în seara asta.

— Am văzut. Și mă bucur foarte mult să te văd atât de fericită.

Mi-am clătit repede gura și m-am întors spre ea și am luat-o în brațe.

— Sunt fericită, mami și chiar sper să mai

ieșim cu Clay sau chiar să vină el pe la noi. Poate vrea să stea mâine cu noi? Am putea să mergem în parc sau ar putea să vină să gătim ceva bun pentru el.

Sunt super entuziasmată și ideile îmi vin una după alta.

Mami râde și mă pupă zgomotos.

— Hai să o luam încet și vedem cum merg lucrurile. Sunt sigură că are și el treabă, dar nu uita că și eu.

— Atunci vorbește cu el și poate e liber în weekend, să stea cu noi.

— Chiar îți place de el așa tare?

— Dah!!! Vorbește spaniola! fac ochii mari și exclam, gesticulând cu mâinile cât de mare și de important este acest lucru.

Ea râde din nou.

— Bine, pisică. O să vorbesc cu el și vedem ce vom face zilele următoare.

— Nu uita să mă anunți când pot să îi zic măcar lui Megan.

— Păi... eu cred că poți să îi spui chiar și mâine.

— Pe bune?!

Vestea asta chiar că mă bucură și sar în brațele ei.

— Deci te-ai cuplat cu el?

Rămâne o secundă cu gura căscată, apoi zâmbește forțat.

— Da, pisică, m-am cuplat cu el, cum îi zici

tu. Și lucrurile sunt frumoase și par foarte promițătoare. El chiar vrea să fie alături de noi și să fim o familie, dar am decis să nu ne grăbim și de aceea vreau și tu să fii rezonabilă și să ai răbdare, să vedem cât de bine ne va fi la toți împreună.

— O familie?! aproape țip de fericire. Adică el o să fie noul meu tati?

— Vedem, pisică. Ți-am zis că vedem cum vor decurge lucrurile.

— Eu vreau!

— Mina. Răbdare, iubita mea.

— Bineee, răspund scoțând aerul afară. Mă bucur că pot să îi spun și lui Megan.

— Bine, pisică. Acum treci la culcare, că ai depășit destul de mult ora de culcare.

Ne strângem în brațe ca de fiecare dată și, după ce ne pupăm zgomotos, rămân în cameră singură și încep să sar în pat de bucurie, de câteva ori.

Sunt entuziasmată și nu am somn, dar cu toate astea adorm destul de repede, fericită că la parter o am pe mami și sper pe viitorul meu tati.

Capitolul 24

Amber

— Să-mi dau palme! E cea mai bună veste pe care am auzit-o în ultimele săptămâni! urlă fericită Cate. Parcă văd că până la sfârșitul anului te măriți!

Îmi dau ochii peste cap, lăsându-le pe cele 4 prietene ale mele să mă vadă.

Suntem înapoi la vila noastră din Hamptons, Sofia cu Nicholas, Deanne împreună cu soțul ei Colin, Tara și Cate puse, ca de obicei, pe glume, dar de data asta eu am venit împreună cu Mina și Clay.

A trecut aproape o lună de când eu și Clay am început serios relația noastră și lucrurile par să evolueze spre mult mai bine. Tocmai le-am anunțat pe fete că eu și Clay urmează să ne mutăm împreună.

Noi suntem pe marginea piscinei, cu câte un pahar de vin, admirând apusul, iar bărbații sunt la masă cu băuturile lor. Mina e prin casă, jucându-se pe calculator și probabil controlându-i pe cei doi bucătari care pregătesc cina.

— E fascinat de cum am amenajat casa în care stau împreună cu Mina și e de acord să se mute el cu noi. Din fericire, totul e atât de nou

acolo și încă mai sunt o mulțime de lucruri pe care trebuie să le cumpărăm împreună. Dar acum chiar începem să simțim că locul acela îl putem numi „acasă".

— Chiar dacă nu mă încântă faptul că ești în alt oraș și departe de noi fizic, mă bucur că ești fericită, îmi zice Sofia.

— Cum am spus și când am decis să ne mutăm acolo, suntem la jumătate de ora cu avionul. Ajung mai repede decât dacă aș fi fost în New York și, din ce am discutat cu Clay, asta nu este o situație permanentă. El are magazine în New York, eu am două restaurante acolo, deci prezența noastră este destul de solicitată, așa că vom face multe pauze și vom mai sta și prin oraș. Iar când Mina va decide să reia cursurile în marele oraș, atunci o să ne întoarcem.

— Sunt sigură că lucrurile o să se așeze așa cum trebuie și o să vă fie bine orice ați face, mă mângâie Deanne pe mână, zâmbindu-mi cald. Cât despre noi, întotdeauna vom avea vila asta să ne revedem.

— Mă bucur să văd că și Mina este foarte atașată de el, zâmbește Tara. Nu am văzut-o niciodată atât de lipicioasă cu un bărbat.

— Mina era deja cucerită de el, înainte ca eu să îl văd la cabană, zic ironică. Și chiar dacă mi-a fost puțin teamă la început, ca relația asta să nu fie o nouă dezamăgire, Clay ne-a convins destul de repede de intențiile lui și am intrat în relația asta cu mare încredere și acum...

Mă uit spre bărbatul meu care în clipa asta își intersectează privirea fierbinte cu a mea, făcându-mă să visez la promisiunile arzătoare pe care mi le-a făcut pentru noaptea asta. Privirea lui îmi spune că nu a uitat.

— ...sunt fericită! termin eu fraza, zâmbind spre el. Și îl iubesc mai mult decât credeam că pot iubi vreodată un bărbat.

După cină, ne mobilizăm toți să strângem masa și terminăm repede, pentru a ne întoarce pe terasa la activitatea noastră preferată, și anume, să lenevim.

Mina se joacă pe lângă noi, dar de cele mai multe ori stă între mine și Clay sau lipită de Cate și Tara care îi arată tot felul de jocuri pe telefoanele lor.

Râdem, glumim mult, mâncăm niște prăjituri foarte bune, bem un vin extraordinar, iar în jurul nostru este multă iubire.

Când vine ora ei de culcare, Mina ne ia la rând pe toți la o tură de pupat zgomotos, dar refuză să o conducem la culcare, spunând că este destul de mare să se ducă și singură. E obișnuită cu camera ei din casa aceasta și nu are nicio problemă.

În tot acest timp, degetele lui Clay s-au plimbat absente pe brațul meu, parcă dorind să îmi transmită constant dorința pe care amândoi o trăim.

Știu că a trecut o lună și suntem totuși la începutul relației noastre, dar noi în loc să ne potolim,

pare că devenim tot mai dornici unul după celălalt. Dorința noastră nu se stinge, ci crește tot mai tare.

Ceea ce simt alături de el este o iubire adolescentină, plină de hormoni, sărutări furate și atingeri ascunse, dar în același timp, este o iubire matură, în care un viitor împreună nu este *una* dintre variante. Este *singura* variantă!

Clay

Cu fiecare zi care trece, o vreau mai mult. O iubesc mai mult. Și pe ea, și pe minunea de fetiță pe care a crescut-o atât de bine și care este atât de lipicioasă încât ți-e imposibil să nu o adori.

Amber este în brațele mele acum și mirosul pielii ei îmi inundă încet nările.

Suntem pe terasa vilei pe care o deține împreună cu prietenele ei. Niște femei extraordinare, cărora le voi fi veșnic recunoscător pentru că au apărut în viața ei și au avut grija de iubita mea din adolescență, dar și de fiica ei.

Amber a fost norocoasă să fie înconjurată de aceste prietene care, la rândul lor, cel puțin momentan, Sofia și Deanne și-au găsit niște bărbați de nota zece, care sunt îndrăgostiți de ele la fel de tare pe cât sunt eu de îndrăgostit de femeia de lângă mine. Sper ca Tara și Cate să își găsească și ele pe cineva, destul de curând, pentru că

merită, chiar dacă sunt niște persoane cu un stil de viață mai... agitat.

Femeia din brațele mele mai bea o gură de vin și își lipește din nou corpul de al meu. E caldă și abia aștept să o gust din nou. Mă foiesc o secundă, gândindu-mă la ce am visat mai toată ziua, ce o să îi fac când o să fim din nou singuri în camera noastră. Mâna mea se mișcă absent pe brațul ei, dar încep să fiu tot mai conștient de pielea fină pe care o ating cu buricele degetelor. Părul ei miroase frumos și nu mă pot abține să nu îmi afund nasul în el și să mă las invadat de mireasma dulce.

Sunt deja excitat.

Este trecut de miezul nopții și nu mai am răbdare. O vreau din ce în ce mai tare și parcă nici nu mai pot să mă concentrez pe discuția care se poartă lângă mine. Mintea mea este ocupată doar cu fanteziile pe care vreau să le pun în practică cu Amber.

E timpul să o iau cât mai rapid sus, altfel o să vadă toată lumea cum plec de aici cu „steagul" ridicat.

Amber se mișcă în brațele mele, probabil simțind respirația mea caldă pe gâtul ei.

— Te vreau, îi șoptesc, atât de încet încât nici ea nu cred că a auzit.

Dar corpul ei îmi dă de înțeles că m-a auzit. Pielea ei este străbătută de fiori vizibili. Îmi place cum reacționează, dar eu vreau să o iau de aici.

Din fericire, în mai puțin de două minute Amber se ridică, luându-mă și pe mine de mână. Ne anunță retragerea pentru ziua de azi și ceilalți dau semne că ne vor urma exemplul destul de repede. Cel puțin cuplurile.

Nu aștept să intrăm în casă, că o iau direct în brațe, fără să îmi pese că ne văd ceilalți. Nu am de gând să îmi ascund iubirea față de ea, iar acum trebuie să îi simt corpul lipit de al meu.

Urcăm scările în timp ce ea chicotește, dar mă abțin să o sărut. În cameră, o las încet jos și închid ușa, admirând-o în lumina difuză a nopții. E cu fața spre mine și parcă așteaptă indicațiile mele, în timp ce am rămas rezemat de ușă.

— Ce ți-am promis de dimineață, după ce m-ai lăsat cu ea sculată, după doar o partidă rapidă la duș?

Ea zâmbește. Își amintește clar cum după acea partidă din duș, a fugit la parter să se ocupe de micul dejun, spre nemulțumirea mea, care voiam să mă piardă în ea măcar pentru încă jumătate de oră.

— Atât apetit...

— Te plângi? ridic o sprânceană.

— În niciun caz. Doar făceam o afirmație.

— Nu mai devia și spune-mi ce ți-am promis.

Clipește și pot să jur că s-a înroșit. Își mușcă buza de jos și răspunde:

— Ai zis că atunci când ne întoarcem în cameră o să mi-o tragi tare, până când o să te rog să mă faci să îmi dau drumul.

Și asta am de gând. Mor de dorință să mă înfig în ea, dar vreau să fac și jocul mai incitant.

Dintr-un pas, sunt lângă ea, iar mâinile mele sunt deja sub rochița ei, pe care i-o scot peste cap dintr-o mișcare. O lipesc din nou de corpul meu și mă bucur câteva clipe de pielea ei fină, pe care o explorez cu degetele. Și o sărut... cu pofta nebună care crește în mine de fiecare dată când nu o ating. Limba mea îi explorează fiecare colț dulce al gurii ei, dansând cu limba ei, care mă întâmpină cu aceeași ardoare.

— Ești udă, Amber? o întreb, când sărutările mele fierbinți încep să coboare pe gâtul ei frumos, spre sâni.

— Tu ce crezi? răspunde răgușită.

— Că ești pregătită să ți-o trag tare, cum ți-am promis.

Dintr-o mișcare, o întorc cu spatele la mine, lipindu-mi excitația de spatele ei și îi cuprind sânii cu mâinile, masându-i fără prea multă delicatețe, dar de ajuns de senzual încât să o fac să scoată gemete care mă înnebunesc și mai tare. Îi dezgolesc sânii, desfăcându-i sutienul și aruncându-l în celălalt colț al camerei și îi prind fiecare sfârc între degete și îi rotesc, strângându-i încet la început și apoi puțin mai tare.

— Oh, Clay, geme ea.

— Îți place, iubito?

— Da...

— Întinde-te pe burtă.

Se conformează fără ezitare și imediat scap și eu de hainele mele. Din fericire, Amber e pe pilule și, de ceva timp, am scăpat de bătaia de cap a prezervativelor.

Îi ridic fundul în sus și îi bag o pernă sub bazin.

— Ești superbă, Amber, cum stai cu fundul în sus, pregătită să ți-o trag... Ești fantezia mea îndeplinită.

Îi mângâi fundul frumos și ea geme din nou numele meu. Mă roagă să încetez tortura, dar îmi place să lungesc preludiul acesta care o face să fiarbă și mai tare.

Palma mea coboară pe fund, spre despicătura dintre picioarele ei ușor desfăcute și spre marea mea plăcere, este deja udă. Foarte udă.

— Oh, iubito, mă omori, mârâi încet și îmi bag prima dată degetul mijlociu în miezul ei fierbinte, făcând-o să geamă din nou și apoi aduc în joc și arătătorul.

— Tu mă omori pe mine... zice cu vocea mistuită de plăcere.

Mă așez în genunchi cu picioarele ei printre ale mele, în timp ce degetele mele continuă să o pătrundă într-un ritm tot mai frenetic. Își ridică încet fundul mai sus, făcându-se mai accesibilă, dar în același timp, gemetele ei sunt mai apăsate și simt că este aproape.

Așa că îmi scot degetele din ea, lăsând-o să mârâie nemulțumită și apoi le bag din nou, de câteva ori și iar mă opresc.

— Doamne, Clay, te rog...

Fața ei este întoarsă pe jumătate spre mine și mârâie.

— Nu te mai opri, te rog... Fă-mă să îmi dau drumul!

— Dar nici nu ți-am tras-o, Amber. Momentan degetele mele ți-o trag.

— Te rog... mor de plăcere!

— Spune-mi ce vrei, iubito.

— Vreau să simt membrul tău mare și gros în mine, să-l simt cum mă face să îmi dau drumul, iubire.

Iubita mea rar vorbește urât, dar și când o face, sunt pe punctul de a-mi da drumul fără să o ating.

— Doamne, Amber... Ești minunată!

Îmi scot degetele din ea și în clipa următoare îmi poziționez capul penisului la intrarea în ea și, după ce mi-l umezesc cu dulceața dintre picioarele ei, mă înfig cu forță.

Geme tare, dar nu îmi fac griji că ne aude cineva, pentru că m-a asigurat că totul este foarte bine izolat fonic. Mă bucur de gemetele ei, în timp ce eu i-o trag pe la spate în forță, din ce în ce mai tare.

Mă aplec peste ea, cu o mână ținându-i șoldul, iar cu cealaltă cuprinzându-i un sân pe care îl strâng și îi torturez sfârcul întărit.

Cu greu reușesc să îi găsesc și gura, pe care i-o sărut cu poftă, dar rezemându-mă apoi într-o

mână îmi ajustez poziția cât să o pătrund tot mai tare și mai repede.

Sunetele ce îi ies din plămâni sunt tot mai tari și simt cum este tot mai aproape, aceleași senzații punând din ce în ce mai tare stăpânire și pe mine. Și simt cum se strânge toată în jurul membrului meu și este apogeul plăcerii ei, care mă aruncă și pe mine în același loc dulce al extazului.

Rămân în ea chiar și după ce pic epuizat peste ea și o cuprind cu brațele. Când ne recăpătăm un ritm mai normal al respirației, se întoarce spre mine și își lipește buzele de ale mele.

— Te iubesc!

— Și eu te iubesc, frumoasa mea iubită! Încă din adolescentă.

— Și eu tot de atunci te iubesc... Ce coincidență! Glumește ca și când am făcut o descoperire de premiu Nobel.

Chicotim amândoi și ne pierdem într-un sărut plin de pasiune care continuă cu atingeri mai blânde, de data asta și cu alte orgasme explozive, care ne țin în acest ritm multe ore din noapte.